

SULTANI

Galatasaraylılar Derneği ücretsiz yayını

HAZİRAN 2021

KATKIDA BULUNANLAR: TOLGA AKYILDIZ, SİMGE ARGÜDEN, TOLGA ÖZBABACAN, EZGİ ŞİRİN BALKAN, AHMET BAŞAR, İZZEDDİN ÇALIŞLAR, NURTEN YALÇIN ERÜS, GSL120, EKREM İNÖZÜ, BERK KUTENGİN, YÜCEL KÖYAĞASIOĞLU, İREM ÖZBEY, PINAR ALTUĞ TÜFEKÇİOĞLU, SEZA SİNANLAR USLU, MEHMET YILDIRIM

ETi

**MUTLULUK
DENİNCE AKLA**

kariyer.net

İŞİMİZ GÜCÜMÜZ İŞ BULMAK

Türkiye'nin en büyük istihdam platformu olarak 2020 yılında,
604 bin iş ilanı ve **380 milyon** ziyarete ev sahipliği yaptık.

Geçtiğimiz yıl, **800 binden** fazla kişinin **yeni işine**
kavuşmasını sağladığımız için gururluyuz!

Siz de ekibinizi büyütmek istiyorsanız
bize ulaşın; aradığınız yeteneği milyonlarca aday arasından
birlikte bulalım.

»İŞİN OLSUN

PAS PROFESYONEL AKADEMİK SAĞLIK

HR•VENUE▶

kariyer.net360°

KariyerGünleri

Akıllı İlan

HRCheck-Up

☎ 0216 468 76 00

✉ musterihizmetleri@kariyer.net

f @ in y t /kariyer.net

Sultani Kart ile harcamalarda indirim, Cemiyet'e destek...

Sultani Kart ile anlaşmalı firmalarda yapacağınız harcamalarda %5 ila %30 arasında* değişen indirimlerden yararlanırken aynı anda Cemiyet'e de destek olabilirsiniz.

Harcamanızın bir miktarı Galatasaraylılar Derneği'ne aktarılmaktadır. İndirim sağlayan firmaların güncel listesini incelemek ve kart başvurunuzu yapmak için: www.galatasaraylilardernegi.org.tr

Sağlık hizmetleri

LİV Hospital® Hastaneleri • Ulus, İstanbul • Vadi İstanbul • Samsun
Memorial® Hastaneleri • Ataşehir, İstanbul • Bahçelievler, İstanbul • Ankara
• Antalya • Diyarbakır • Kayseri • Bahçelievler Hizmet Hastanesi

Tekne kiralama ve yelken dersleri

- **Sailing and People** (Bodrum, Göcek, Marmaris)
- **One Yacht** (İstanbul, Bodrum, Marmaris)

Restoran ve konaklama

- **Beyaz İskele Hotel & Restaurant** (Selimiye, Marmaris)

MEMORIAL

Sailing & People

one
YACHT

* İndirim oranları firma ve hizmetlere göre değişiklik göstermektedir. İndirimler Galatasaraylılar Derneği üyelerinin Galatasaraylılar Derneği Sultani Sanal Kartını göstermeleri durumunda geçerlidir. Hastanelerdeki indirimlerden birinci derece yakın akrabalarınız da yararlanabilir. Firma listesini değiştirebilir, lütfen www.galatasaraylilardernegi.org.tr web sitesinden güncel durumu inceleyiniz. **Firma başvurusu için:** dernek@galatasaraylilardernegi.org.tr

SULTANİ DERGİ • HAZİRAN 2021

- 6 Başkan'ın Mesajı** — FİDEL BERBER
- 8 Cemiyetten Haberler** — SİMGE ARGÜDEN
- 12 Pilav'ın Gör Dedikleri** — İZZEDDİN ÇALIŞLAR
- 16 Komitelerimiz** — M. KARAMAN, M. ALİ TANRIKULU
- 22 Büke Uras ile Röportaj** — SEZA SİNANLAR USLU
- 26 Motards de Sultani** — PINAR ALTUĞ TÜFEKÇİOĞLU
- 30 Bir Sultani Şarkısı Seç** — TOLGA AKYILDIZ
- 34 Fatih Uysal ile Röportaj**
- 38 Mezuniyetin 50. Yılı** — B. BALABAN, B. SÜMERKAN
- 48 Çiğdem Büke ile Röportaj** — SEZA SİNANLAR USLU
- 52 Ali Öğüdücü ile Röportaj** — BERK KUTENGİN
- 58 Suya Yazılan Her Anı Kalıcıdır...**
- 66 Amasra Cide Safranbolu** — MEHMET YILDIRIM
- 70 Ses 1885 Ortaoyuncular ve Bizler** — İREM ÖZBEY
- 72 120 Yüz ve Ötesi** — GSL 120
- 79 Kaybettiklerimiz**
- 80 Anısına**
- 88 Galatasaraylılar Yurdu** — BETÜL PASİNLER

Pilav Rozeti - Ezgi Şirin Balkan (147)

Şamata Gecesi 1991 - Erdil Oral (122)

SULTANİ Galatasaraylılar Derneği ücretsiz yayını. YAYIN TÜRÜ: Yaygın Süreli. İMTİYAZ SAHİBİ: Galatasaraylılar Derneği adına Fidel Berber (123), Başkan.
YÖNETİM YERİ: Galatasaraylılar Derneği, Çalkuşu Sokak N°7 1. Levent Beşiktaş 34330 İstanbul WEB www.galatasaraylilardernegi.org.tr
İLETİŞİM: Telefon: 0212 270 19 08 / Faks: 0212 281 99 02 / E-posta: dernek@galatasaraylilardernegi.org.tr

GENEL KOORDİNATÖR: Simge Argüden (127). GRAFİK TASARIM ve YAPIM: Üretimevi, Gökdeniz Toprak
YAYIN KURULU: Ezgi Şirin Balkan (147), Tolga Özbabaçan (126), Nurten Yalçın Erüs (125), Berk Kutengin (123), Ahmet Başar (122).
SON OKUMA: Zeynep Özalın. FOTOĞRAFLAR: İlgili yazarlar ve GS Müze arşivi. REKLAM: Simge Argüden E-POSTA dernek@galatasaraylilardernegi.org.tr
KAPAK: 1934 yılındaki ilk Pilav toplantısında yemekhanede çekilen fotoğraf. BASKI: Özgün Basım Ltd., Seyrantepe İstanbul, Sertifika N° 48150

HER HAKKI MAHFUZDUR. Dergideki yazı, fotoğraf ve diğer görsellerin izin alınmadan veya kaynak gösterilmeden her türlü ortamda çoğaltılması yasaktır.
NOT: Bu sayıda kullanılan kesme işaretleri, TDK'nın sonradan aldığı kararla "Kurum, kuruluş, kurul, birleşim, oturma ve iş yeri adlarına gelen ekler kesmeyle ayrılmaz." kuralına göre düzenlenmiştir.

BAŞKAN'IN MESAJI

Sevgili Galatasaraylılar,

Sultani dergimizin bu yeni sayısı ile sizlere ulaşmaktan son derece mutluyum.

Sizler tarafından tekrar layık görüldüğümüz bu önemli görevi 7 Nisan tarihinde devraldık. Öncelikle ilk dönemimizde birlikte başarılı çalışmalar gerçekleştirdiğimiz Yönetim Kurulumuz başta olmak üzere, tüm kurullarımızda ve komitelerimizde yer

alan üyelerimize yaptıkları değerli çalışmalar ve Derneğimize sağladıkları katkılar için en içten duygularla teşekkür ediyorum.

Yenilenen kurullarımız ve komitelerimiz ile birlikte, her zaman parçası olmaktan gurur duyduğumuz topluluğumuza hizmet etme görevini bu dönem de aynı heyecan, istek ve aşkla sürdürmeye devam edeceğiz.

Yaptığımız etkinliklerin duyurulması, farklı devreleri bir araya getirerek, değerlerimizin aktarımının sağlanması, birlik ve beraberliğimizin sürekli kılınması, çalışmalarımızdaki ana hedefimiz olmaya devam edecektir. Her zaman vurguladığımız üzere, "Galatasaray" adını taşıyan tüm kurumlarımıza sahip çıkmak, gelişmelerine ve camiamıza katkı sağlamalarına destek olmak önceliğimizle iletişim kanallarımızı geliştirmeye, düzenli olarak temas kurmaya ve paylaşımda bulunmaya gayret ediyoruz.

2020 Mart ayından bugüne geçirmekte olduğumuz olağanüstü günler her birinizin malumudur. Dünyamızı etkisi altına almış COVID-19 salgını hâlen sürüyor. Alınan kararlarla kimi zaman kısmi kimi zaman da tamamı ile Derneğimizi kapalı tutarak bir an evvel sağlıklı ve hep beraber olacağımız günlerin ümidi ile tüm çalışmalarımızı ve duyurularımızı dijital platformlar üzerinden sürdürmeye devam ediyoruz.

Sene başında, şubat sonuna kadar geçerli olan yasakları da dikkate alarak Olağan Genel Kurul tarihlerimizi ilan etmiştik. Bu bağlamda, 13 Mart tarihinde Dernek Lokalimizde Olağan Mali ve İdari Genel Kurulumuzu gerçekleştirdik. Aynı zamanda Kurulumuzu canlı yayında üyelerimize ulaştırarak, yapılan çalışmalardan haberdar olmalarını sağladık.

Olağan Seçimli Genel Kurul toplantımızı, ilk duyurduğumuz 3 Nisan'ı da kapsayan yasaklar ve artan vaka sayılarını da dikkate alarak, 7 Nisan Çarşamba günü Lisemizde gerçekleştirdik.

Katılımları ile bizlere destek veren, pandemi sebebi ile katılamayıp desteklerini telefon, e-mail ve sosyal medya kanalları ile bizlere ileten tüm üyelerimize tekrar teşekkür ediyor, tarafımıza

tevdi edilen bu görevi layığı ile yerine getirmek için çok çalışacağımızı söylemek istiyorum.

Sınırsız Galatasaray sohbetlerimize, Okur&Yazar Buluşmalarımıza, Derneğimizin sosyal medya kanalları üzerinden devam ediyoruz.

23 Nisan'ı geçen sene de yaptığımız üzere Galatasaray İlkokulu'ndaki kardeşlerimizin ve üye çocuklarımızın hazırladığı resimlerden oluşan sanal sergi ile coşku içinde kutladık.

Cemiyet olarak ev sahipliği yaptığımız "Galatasaray Aile Yemeği" 1 Haziran 1934'ten bugüne devam ediyor. Bir araya geldiğimiz, dostlarımızla ve mektebimizle özlem giderdiğimiz bu anlamlı günü maalesef bu sene de pandemi önlemleri sebebiyle farklı organize etmemiz gerekiyor. Bu köklü geleneği her koşulda sürdürmek için bu sene de geçen sene yaptığımız gibi, Galatasaraylılarla Pilav'ı, Mektep yerine evlerinde buluşturmayı planlıyoruz.

6 Haziran Pazar sabahı, pilavlarımızı evlere ulaştıracak, bu değerli geleneğimizi, gününde, akıllarımız mektepte, gönüllerimiz bir, yerine getireceğiz. Bugünle ilgili hazırlıklarımız tüm hızıyla sürüyor.

Bu sene, 103 devresinin 50. ve 128 devresinin de 25. yılları. Yapacağımız programlarda ve dergimizin bu sayısında kendilerine yer vererek, bizler için çok kıymetli olan bu yıl dönümlerini hep beraber kutlamak ve taçlandırmak istedik.

Bugüne kadar sürdürdüğümüz Dernek yayınlarımıza bu sene de "Cemiyet'in İlk Belgesi" kitapçık ile devam ediyoruz. Dernek tüzüğümüzün genel harcı niteliğindeki bu yayın için İzzeddin Çalışlar ağabeyime de teşekkürlerimi sunuyorum.

Bu süreçte aramızdan birçok değerli abla, ağabey ve kardeşimiz ayrıldı. Kendilerini rahmet ve saygı ile anıyor, yakınlarına ve camiamıza sabırlar diliyorum.

Sizler ile daha iyi iletişim kurmak ve sizlere hızlı haber iletebilmemiz adına, dernek bilgilerinizi güncelleme ve sosyal medya hesaplarımızdan bizleri takip etmenizi rica ediyorum. Özellikle bu günler gösterdi ki iletişim hâlinde olmamız, dayanışmamızı ve birliğimizi her koşulda güçlü ve etkili kılıyor.

Bir sonraki sayımızda buluşana kadar, Derneği takip edin, cemiyete gelin, iletişimde kalın, sağlıklı ve hoşça kalın...

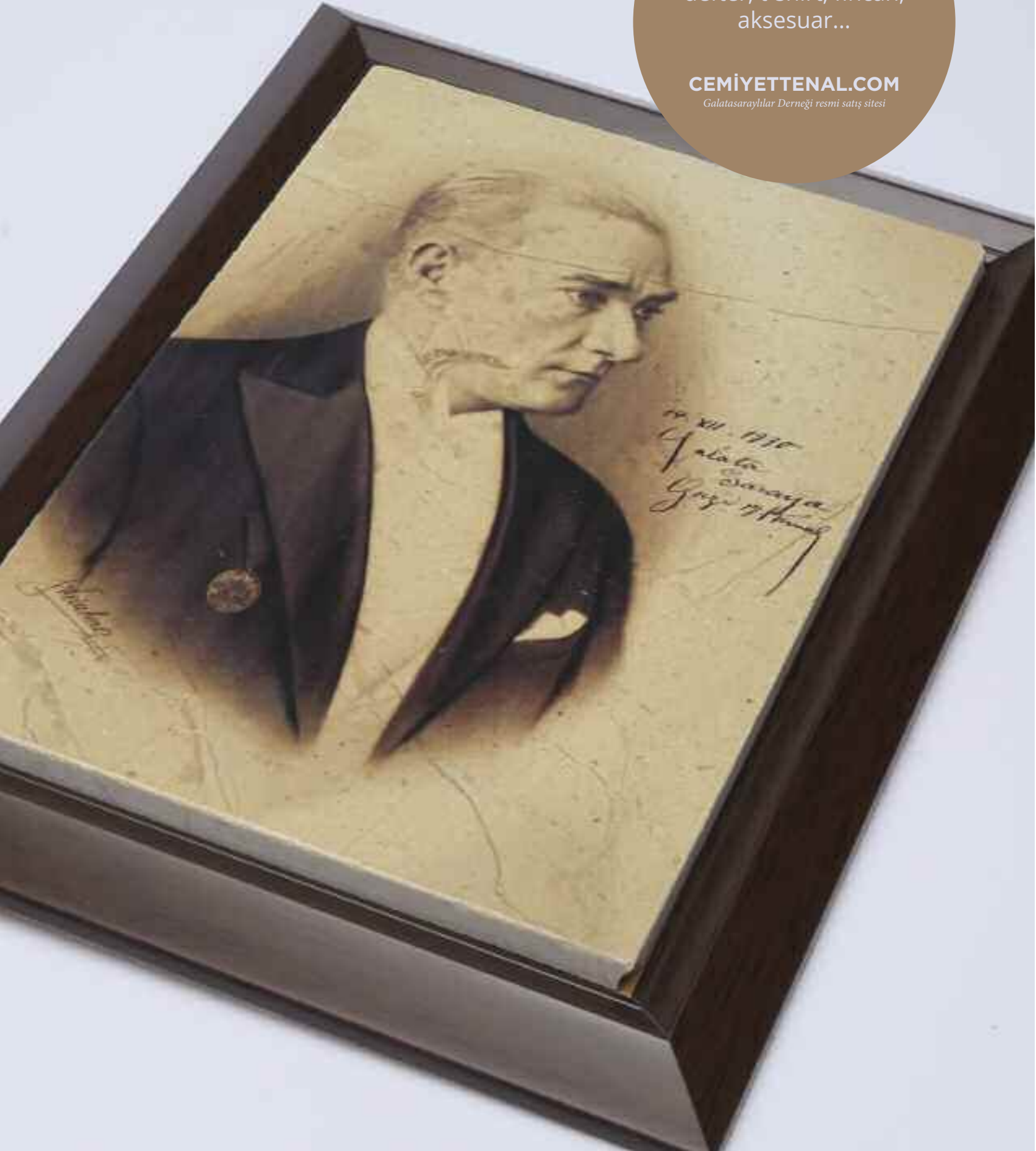
Sevgi ve saygılarımla,

FİDEL BERBER (123)

Pano, kitap, rozet,
defter, t-shirt, fincan,
aksesuar...

CEMİYETTENAL.COM

Galatasaraylılar Derneği resmi satış sitesi

Cemiyetten Haberler

E vden çalışma, Zoom toplantıları, online sohbetler, kapanma, kademeli normalleşme gibi “yeni” kavramların getirdiği bir yaşam tarzı ile tanıştığımız pandemi sürecinde bir yılı geride bırakıyoruz. Ancak, bu kavramların ne kadar yabancı olursak olalım, zaman içinde pandemi şartlarına ayak uydurarak siz üyelerimiz ile kurduğumuz samimi iletişimi kaybetmemek her zaman önceliğimiz oldu.

Elbette ki bu yeni süreçte zorunluluklarımızı da yerine getirdik ve tüm önlemleri ve izinleri alarak 13 Mart 2021 tarihinde Olağan Mali ve İdari Genel Kurul toplantımızı ve 7 Nisan 2021 tarihinde Olağan Seçimli Genel Kurul toplantımızı gerçekleştirdik. Seçimli Genel Kurul toplantısı sonucunda, Derneğimizin Fidel Berber başkanlığındaki yeni yönetimi 13 Nisan tarihinde mazbatalarını alarak göreve başladılar.

Geçtiğimiz aylarda da, Derneğimizin resmi Instagram hesabı “@gscemiyet” adresimiz ve YouTube kanalımız sizlerle bir araya gelebildiğimiz mecralarımız oldu. 8 Mart Dünya Kadınlar Günü’nde konuştuğumuz 110. dönemden Prof. Dr. Işıl Karakaş oldu. 18 Nisan Pazar günü Sınırsız Galatasaray Sohbetleri’nde konumuz “Covid-19” oldu. 127. dönemden Prof. Dr. Murat Karaman’ın katıldığı sohbetimizde vaka sayıları, aşılama vb. konularda sohbet ettik. Sınırsız Galatasaray Sohbetleri 28 Nisan’da, 147. dönemden Merve Bikem Uçar moderatörlüğünde, 127. dönemden Prof. Dr. Murat Karaman ile ilk yardım eğitmeni Hatice Sağan’ın katıldığı “İlk Yardım Eğitimi”, 1 Mayıs’ta, 113. dönemden Prof. Dr. Haluk Levent moderatörlüğünde, 109. dönemden Hamza Tığlay ile “Geçmişten Geleceğe 1 Mayıs Sohbeti” ile devam etti.

Zeynepgül Onay Ene, Orhun Ene

Sinan Sümer, Arzum Akduran Köseoğlu

23 Nisan ve Atatürk - Nedim Yaman, Galatasaray İlkokulu 4A

Sohbetlerimizde, 2 Mayıs Pazar günü, 119. dönemden Renan Bilek’i ağırladık. Konumuz, “Pandeminin Kültür Sanat Dünyasına Etkileri” idi. Sınırsız Galatasaray Sohbetleri, 5 Mayıs tarihinde, 139. dönemden Av. Özkan Özdoğan ile “Covid 19 Tedbirleri ve Temel Hak ve Özgürlükler”, 9 Mayıs tarihinde 124. dönemden Özlem Kıyat Berber ve 124. dönemden Arzum Akduran Köseoğlu ile “Annelik Üzerine” ve 12 Mayıs tarihinde 126. dönemden Sinan Sümer ile “Yelken ve Okyanus Yarışı” konuları ve 19 Mayıs tarihinde 120. dönemden Zeynepgül Onay Ene ve 118. dönemden Orhun Ene’nin konuk olduğu “Basketbol Sohbeti” ile devam etti.

6 Mayıs tarihinde gerçekleştirdiğimiz Okur&Yazar Buluşmaları’nın konuğu ise “Senin Adın Corona Olsun” ile 107. dönemden Umur Talu oldu.

Geçtiğimiz aylarda düzenlediğimiz en önemli etkinliğimiz ise ilkini geçen yıl düzenlediğimiz 23 Nisan Sanal Resim Sergisi’ydi. İlkokuldaki kardeşlerimiz ile üyelerimizin çocuklarının yapmış olduğu “23 Nisan ve Atatürk” konulu resimleri, 24 Nisan – 3 Mayıs tarihlerinde sosyal medya hesaplarımızda sizlerle paylaştık.

Dergimizin yayına hazırlandığı bugünler ise yılın en heyecanlı zamanı... Bu yıl da, fiziksel olarak bir araya gelemezsek bile, 6 Haziran Pazar günü, Pilav Günü’ümüzde çeşitli etkinlikler ile bir araya geleceğiz, Galatasaraylı olmanın keyfini yaşayacağız.

Kısa zaman içinde bir araya gelebildiğimiz, sağlıklı günlerde görüşebilmek dileğiyle...

dondurmacci

Aşkun En Saf Flali

GÖKTÜRK
NİŞANTAŞI
ALKENT

WWW.DONDURMACCI.COM

 DONDURMACCI

Taş pano

Mektepten Sonra Daimi Yuva
Yazar: Doç. Dr. Seza Sinanlar Uslu (124)

Fincan

**Kitap, rozet, pul,
pano, kadeh,
t-shirt, fincan,
aksesuar...**

*100 TL ve üzeri siparişlerde
Türkiye'nin her noktasına
ücretsiz gönderim.*

Rakı kadehi

Taş pano

150. yıl sweatshirt

Mekteb-i Sultani Denizcileri Flaması

Altın Rozet

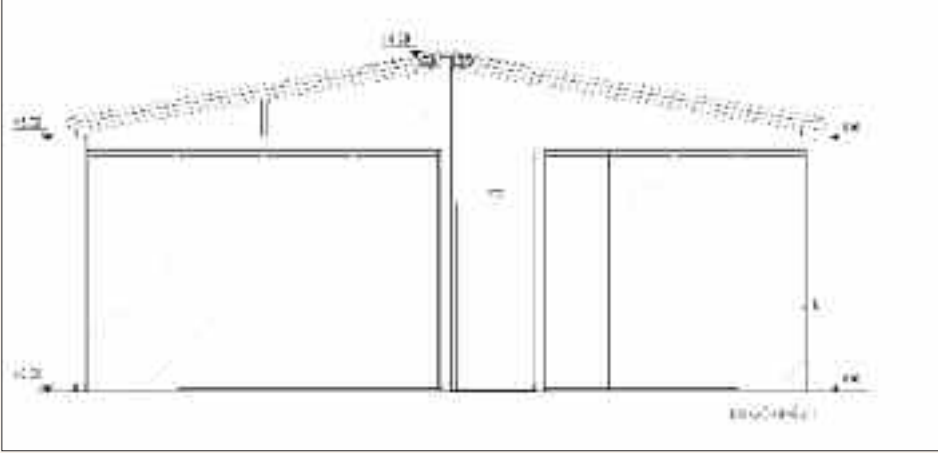
CEMİYETTENAL.COM

Galatasaraylılar Derneği resmi satış sitesi

Mineli rozet

Kış bahçesi

Derneğimizin kış bahçesini tasarlarken öncelikli hedefimiz, işlevsel ve hafif bir yapı içinde mümkün olabilecek en ferah ve kullanışlı toplanma alanını yaratmaktır. Alüminyum ve cam birleşiminden oluşan, arzu edildiğinde çatısı ve iki yan cephesi açılabilen bu dış strüktür, mekanı çok yönlü kullanım olanağı sağladı. İç mekanda tercih ettiğimiz doğal malzemeler (ahşap kaplama zemin, brüt beton logo duvarı), canlı bitkiler ve sedirli oturma üniteleri, bir iç bahçe ortamında konforlu ve keyifli yemek yeme ve maç seyretme deneyimini oluşturmak adına tercihimiz oldu.

Yonca Ersin (126) Mimar

Teşekkürlerimizle

Yüce Auto Motorlu Araçlar A.Ş.

Ankara Galatasaraylılar Birliği

GSL 98. Dönem, GSL 102. Dönem, GSL 108.Dönem

Ahmet M. Kozikoğlu, Ahmet Dünder, Ahmet San, Alev Bayraktar Yılanlıoğlu, Ali Mert Ateş, Ali Rıza Sözenoğlu, Alican Erol, Andaç Erarabacı, Arcan Yüksel, Ata Karaca, Aykutaalp Derkan, Aysun Yanbol, Aytuğ Sakalioğlu, Banu Koruyucu Hepgür, Baturalp Peltekoğlu, Bener Akbaş, Berk Yılmaz, Betül Pasinler, Burak Akter, Burak Elmas, Bülent Karadeniz, Bünyat Balaban, Can Kıraç, Cem Alabalık, Cem Ataç, Cem Buğra, Cem Sinan Karaoğlu, Cemal Burnaz, Cemal Özgörkey, Cengiz Ertem, Cenk Celenk, Cevdet Dayioğlu, Deren Kalafat, Doğan Hasol, E.Mutlu Çilingiroğlu, Ecem Tezel Aldanmaz, Eli Uziel, Eray Yanbol, Eray Yazgan, Erdal Katmer, Erdem Tuğsavul, Erkan İrçağ, Fatma Reyhan Eryılmaz, Fidel Berber, Gökhan Baydur, Gözde Küçükylmaz, Hakan Üstünberk, Halit Tural, Haluk Öndoğan, Hasan Altuğ Özasan, Haşim Derya Oral, Hatice Günay, Hulusi Acar, Hüsnü Faruk Akalın, İrmak Yayın, İbrahim Hızalan, İdil Kaya, İhsan Mannaslar, İlhan Tüzün, İskender Çayla, İsmail Sait Kulaçaoğlu, İstemi Parman, İzzeddin Çalışlar, Kerim Cenani, Kirkor Döşemeciyan, Kudret Akgün, Levent Apaydın, Levent Doğanay, Levent Pinar, Levent Şahinoğlu, Levent Yaz, Mahir Deha Genç, Mehmet Ali Karamehmet, Mehmet Ayhan Özmırac, Mehmet Bülent Altıoklar, Mehmet Cıbara, Mehmet Selçuk Demir, Mehmet Selim Yavuz, Mehmet Emin İpekdukuyan, Mehmet Onultan, Mehmet Erol Şahingiray, Mehmet Metin Yazıcı, Memet İlter, Mehmet Karamancı, Mert Seyfi Çetinsavaş, Metin Abut, Metin Sinan Aslan, Muharrem Yılmaz, Murat Özbalak, Murat Yapça, Mustafa Turgun, Mustafa İbrahim Ziyal, Nasuhi Sezgin, Nejat Özcan, Neslihan Ertem, Nihat Karaköse, Nilgün-Cevat Tezer, Nur Ciniç, Oğuz Karakoç, Okan Toker, Oktay Berk Türker, Oral Yılmaz, Orhan Yüzen, Osman Kocaman, Ozan Aydınlık, Özcan Karamahmutoğlu, Özden Dünder, Özlem Kıyat Berber, Polat Bengiserp, Reha Bilge, Remzi Türeci, Reşat Adıgüzel, Rıza Morova, Sait Mısırlıoğlu, Sait Köseoğlu, Salih Madra, Salih Münir Yaraş, Sedat Besen, Selçuk Taylaner, Semaaddin Özdeniz, Sencar Özsoy, Serdar Aslan, Serdar Eder, Suzan Döşemeciyan, Süleyman Bünyat, Şükrü Bekdik, Taylan Oğuz, Tevfik Talha Ebüzziya, Timur Kuban, Tuba Toprak Tuğnel, Tuğay Kılıç, Tuğrul Ağralı, Tuğrul Hazinedaroğlu, Tunca Hazinedaroğlu, Tuncer Hunca, Tuğ Baykal, Ufuk Kaya, Uğur Yağız, Ural Aküzüm, Utku Çağatay Aksoy, Ümit Özgürel, Ümit Özmerdiven, Ümit Pinar, Ümit Özdemir, Volkan Galip Alevok, Yasin Olgun Güner, Yusuf Mutlu Yıldız, Zehra Eser Karademir, Zeki Bülent Yağlı

Galatasaraylılar Yurdu idare hey'eti, 20 Haziran 1943 Pazart günü mektebimizde oetilecek olan :

*Galatasaraylıların
1943 Pilavı*

na gelmenizi rica eder.

Yalnız Galatasaraylılara münhasırdır.

Ekmeğ getirilmesi rica olunur.

No.123

PROGRAM

- 10,30 Toplantı
- 11,30 Konferans Salonunda toplantı. Cemiyet Reisinin ve eski bir G.S. lının hitabesi. En genç Galatasaraylı tarafından söylev. Evvelki senelere ait renkli filimlerin gösterilmesi.
- 14 Abideye Çelenk.

YEMEK

- 1 - Kuzu pilâvı
- 2 - Zeytinyağlı bakla
- 3 - Marul salatası
- 4 - Hamur tatlısı

İstanbul, GÜZELİŞ Basımevi
— Telefon : 30274 —

EA

1943 yılında, İkinci Dünya Savaşı'nın ekmeğin karneyle dağıtılmak zorunda kalındığı ekonomik koşullarda düzenlenen onuncu Pilav'ın davetiyesindeki not.

Pilav'ın Gör Dedikleri

ilk Pilav günü doğanlar bugün seksen yedi yaşında. Pilav'la doğan değerlerin birçoğu ise yaşsız. Bir başka deyişle, ilk mezunlar örgütlenmesiyle günümüzden 113 yıl önce 13'üncü sınıfa geçen Galatasaraylılar, ilk sloganları olan "Yardım ve kardeşlik." mottosuna sahip çıkmaya devam ediyor. Gelenekler ve ritüeller üzerinden kurum tarihine bakma olanağı sunan bu basın taraması, Pilav'ın üstlendiği işlevler üzerine düşünme fırsatı da yaratıyor.

Pilav'ın ilk bakışta görünmeyen işlevlerini saymaya çalışalım:

Öncelikle halen Galatasaraylılar Derneği bütçesindeki önemli bir gelir kalemi Pilav'da sağlanan bağışlar. Bu da Pilav'sız bir Cemiyet düşünemeyeceğimiz anlamına geliyor. Savaşlar, darbeler, sıkıyönetimler, olağanüstü haller görmüş 87 yıllık geçmişte sadece pandeminin kesintiye uğrattığı bu sürecin, sanal yollarda da olsa devam ettirilmesi kutlanmaya değer. 1980'ler öncesi alışılmış beş yüz kişilik katılımdan üç bine yakın kişiye ulaşılmış olması da Pilav'ın camiayı bir araya getirme işlevini hakkıyla sürdürdüğünü gösteriyor.

Gazete haberleri üzerinden okunduğunda, Pilav'ın her dönemde aynı ölçüde verimli kullanılmayan bir iletişim işlevi olduğu da görülüyor. Lise ve derneğin Pilav'ı Galatasaray'ın geniş topluma mesaj iletirken kullanabileceği, bilinirlik ve olumlu algı taşıyan çok değerli bir marka olarak görmesi gerekirken 2000'li yıllarda bu işlev de futbol transferlerine kaptırılmış görünüyor. Pandeminin bu bakımdan bir fırsat olabileceğini geçen yıl gördük. Dernek yönetiminin iletişim becerisi sayesinde *Zamanın Tanığı Olmak* belgeseli on dört bin izlemeye ulaştı. Kulüp yönetimlerinin de duyarlılığıyla futbol gündemi dışında tutulması sağlanırsa, Pilav buluşmaları Galatasaray'ın toplum geneline yönelik iletişimine ivme kazandırabilir.

1967 yılında Pilav'da seslendirilen mesaj: "Herkes tarafından örnek diye gösterilen Galatasaray Lisesi'nin hiçbir bahaneyle diğerlerinin seviyesine düşmesini kimse kabul etmeyecek."

Pilav'ın işlevlerine dair bir saptama da geçen yıl Melih Şabanoglu'nun ilk Pilav'a dair anlattıkları arasında gizliydi. O günkü toplanma sebebi ve öne çıkan şahsiyetler, kurumsal yapının korunmasına dair milli eğitim otoritesine bir mesaj verme ihtiyacı doğmasıydı. Siyaset biliminde sivil toplum örgütlenmeleri faaliyet alanı ayırt edilmeksizin siyasi baskı aracı olarak tanımlanır. Bu gözle bakıldığında, Pilav'ın ülkenin netameli dönemlerinde de bu işlevi üstlendiği, hatta sırf bu sebeple ekstra Pilav düzenlendiği bile görülüyor. Dolayısıyla Pilav gelecekte de geniş katılımlı, ses getirici, önemli olduğu ölçüde kurumların devamlılığına da destek olacak.

ÜSTTE 2015 yılında Galatasaray Meydanı'nda açılan Bu Mektebin Çocukları sergisinin Pilav günü lise binasına yansıtılması. **SAGDA** Kayıran Uraz'ın el yazısıyla, 1985 yılında yaptığı Pilav açılış konuşmasının metni. **ALTTA** Galatasaraylılar Derneği lokali olarak inşa edilen ve Galatasaraylılar Evi adıyla açılan Çalıkluşu Sokak'taki dernek binası inşaatının 1985 yılındaki durumu.

Bazı belgeler Pilav'ın işlevlerine dikkat çeken ayrıntılar barındırıyor. Örneğin 1943 yılında, İkinci Dünya Savaşı'nın yarattığı zorlu ekonomik koşullar altında düzenlenen onuncu Pilav'ın davetiyesindeki not. Ekmeğin karneye bağlandığı yokluk ortamında herkesin kendi ekmeğini getirmesi istenmiş. Bu şartlarda bile Pilav'ın düzenlenmiş olması, gelenek vasfını güçlendiriyor. O Pilav, ekmeğin yokluğu gerekçesiyle iptal edilmiş olsa, muhtemelen dokuz yıl sürmüş bir uygulama olarak tarihe karışabilirdi. Bugün olduğu gibi her şart altında düzenleniyor olması bu bakımdan önemli. Galatasaray varlığının parmaklıkların dışından da görülebilmelerini sağlıyor. Aynı davetiyeye 1942 ve öncesine dair renkli Pilav filmleri bulunduğu bilgisini de barındırıyor. Acaba o filmler bugün nerede keşfedilmeyi bekliyor?

1967 yılındaki Pilav'ın Galatasaray'ın düz liseler seviyesine indirilme hareketine karşı Türkiye ve Fransa hükümetlerine uyarı niteliğinde olduğunu görmek için basına yansıyan serzenişini incelemek yeterli. Öyle olmasa, *Son Havadis* ektteki üst başlığı atmaz, Abdi İpekçi de şunları yazmazdı: "Türkiye'de Milli Eğitim bakanlığı son yirmi yıldır Galatasaray Lisesi'ni, zaman zaman kasıtlı olduğu şüphesini uyandıran bir biçimde ihmal ederken, Fransa da aslında kendi kültürünü Türkiye'de ona hiçbir masrafa mal olmadan yayan bu müesseseye ilgi göstermemeye başlamıştır. Sonuç olarak Fransız öğretim üyelerinin kalitesi her yıl biraz daha gerilerken, Türk Milli Eğitim Bakanlığı'nın lakaydı ve ihmali de Galatasaray Lisesi'nin her yıl biraz daha gerilemesine yardım etmiş, üstelik bu gerilemiş son yıllarda alınan bazı kararlarla daha beter bir durum yaratmıştır." Nitekim yaratılan baskıyla ertesi yıl De Gaulle geldi; Galatasaray onu getirebilen kurum haline geldi.

2015 yılındaki Pilav'ın üstlendiği işlevi hatırlayın. Yakın tarihe

1/12/1985
Sayın Bakanım, Sayın müdürüm ve
Üyeleri, değerli konuklarımız,
Sevgili ağıabeylerimiz ve kavdilerimiz
53 üncü Pilavımıza hoş geldiniz.
1905'te kurulan Galatasaraylılar
Derneği 1943 yılından beri, Galatasaraylılar
arasında birlik ve beraberliği simgesi olarak
Pilavı düzenlemekte ve vesileyle Galatasaray
Lisesi'ni dünyaya tanıtmakta ve
Galatasaraylılar Bilgi Toplu Derneği
kavdeleri ile ilk perçemelerinden gelen bilgiler
gibi Türkiye'nin sosyal ve kültürel yapısını
yeni bir eğitici olarak
"Bu gün buraya toplulukla birlikte Pilav
yemek işi gelmedik.
"Bu gün buraya, yeni zamanlarda Türk milletine,
vatanına, fikir hayatına, Türk sanat ve sporuna 500
yıldır imzasını atan müessesemizin bir kuruluşunun
temellerine bir parça daha pekiştirmeye geldik.

dair bilgi kirliliğini artıran birçok eğitim kurumu arasında sadece Galatasaray Lisesi adıyla, sanıyla, göreviyle, rüt- besiyile, suretiyle, tek tek göstererek yüz yıl önceki Çanakkale savaşlarına katılan gazi ve şehitlerini anmıştı.

Kayıhan Uraz'ın 1986 yılında yaptığı Pilav açılış konuşmasındaki son cümlelerin şifresini de çözelim ki, bu geleneğin işlevlerinin manevi dünyamızı zenginleştirmekten ibaret olduğu sanılmasın. Aslan Başkan "Muazzam bir kuruluşun temellerini bir parça daha pekiştirmeye geldik." derken aslında Pilav'ın somut bir işlevinden daha bahsediyor, gıdım gıdım yapılan birikimlerle tuğlalarına neredeyse tek tek sahip olunan dernek lokalinin finansman kaynağını işaret ediyordu. Sanırım bu yazıyı okuyan genç nesiller Pilav günleri kapıda neden Etem Sönmez'izik'in başı nöbeti tuttuğunu anlayacak, Evde Pilav uygulamasının hayatiyetini kavrayacaktır.

Binlerce çeşit
market fiyatına
getirbüyük'te!

Bizi Daha Güçlü Kılan Komitelerimiz

Mektebin bahçesinden ilk adımımızı atmamızla birlikte bir parçası haline geldiğimiz büyük Galatasaray ailesine aidiyetimizi, birlikteliğimizi ve dayanışmamızı her geçen gün birbirimize daha da sıkı sarılarak sürdürdüğümüz adresimiz, bugüne kadar her zaman, 13. sınıfımız olan Derneğimiz olmuştur ve ilerleyen yıllarda da yine Derneğimiz olacaktır.

Her birimiz için hayatımızda, kariyerimizde çıktığımız basamaklarda kazandığımız çeşitli başarılar, unvanlar bir yana; kendimizi, kimliğimizi oluştururken en temele yerleştirdiğimiz ve kendimizi tanımladığımız sıfat her zaman Galatasaraylılık olmuştur. Ülkemizin aydınlık yüzünün önemli bir temsilcisi olan büyük ailemizin küçüğü, büyüğü her bir ferdi yaşamının en erken dönemlerinden itibaren yalnızca ülkesi için değil, dünya için de örnek oluşturabilecek düzeyde yüksek karakter sahibi olmuş ve çeşitli başarılarla imza atmıştır. Tüm bunları başarırken her bir Galatasaraylının arkasındaki en büyük güç, bir parçası olmaktan her zaman gurur duyduğu büyük Galatasaray ailesinin dayanışma, yardımlaşma ve paylaşma kültürü olmuştur.

Derneğimiz çatısı altında kurulmuş olan komitelerimizin de en temel hedefi, kuşaklar arasında bütünleşmeyi sağlayarak farklı kuşaklar arasında bilgi aktarımına bir ortam sunmak ve bu yüksek değerlerin daha da gelişerek, daha da sarsılmaz biçimde devamını sağlamaktır. Bu amaçlarla oluşturulan farklı komiteler de Galatasaraylı kimliğinin çeşitli unsurlarının bir yansıması niteliğindedir.

Galatasaraylılar dâhil oldukları her alanda o alanın öncüleri haline gelmiş ve birçok ilki gerçekleştirmişlerdir. Bu kapsamda bu başarılarla imza atan, çeşitli izler bırakan deneyimli Galatasaraylılar ile hayatının ilerleyen yıllarında bu başarıların benzerlerine ve belki de daha büyüklerine imza atacak genç Galatasaraylıları bir araya getirmek ve kuşaklar arası bilgi aktarımını sağlamak hedefiyle, Kariyer ve Sürekli Eğitim Komitesi kurulmuştur. Ayrıca Galatasaraylılar entelektüel birikimleri ve zenginlikleriyle kültür sanat dünyasını her zaman beslemiş ve ülkemiz tarihi boyunca bu alanda birçok değeri yetiştirmişlerdir. Kültür Sanat ve Organizasyon Komitesi de bu zenginliğin bir yansıması olarak ortaya çıkmış ve Galatasaraylıların

üretmeye devam ettiği, birbirlerini besledikleri bir ortamı oluşturma amacını benimsemiştir.

Galatasaraylı denilince akla ilk gelen unsurlardan bir diğeri de şüphesiz ki spordur. Öyle ki yalnızca ülkemizde öncü olmakla yetinmeyen aynı zamanda bir dünya markası olan ve bu yönde daima ilerlemeye devam eden spor kulübümüz Mektebimizin sınıflarında kurulmuş ve buradan dünyaya açılmıştır. Doğaldır ki spor, her bir Galatasaraylının yaşamının bir parçası olarak kimliğini tamamlayan bir unsurdur. Spor Komitemiz de kimliğimizin bu unsurunu geliştirme amacıyla yola çıkmış ve farklı alanlardaki amatör ve profesyonel Galatasaraylı sporcular için bir buluşma noktası haline gelmiştir.

Tarih boyunca ülkenin aydınlık yüzü olan Galatasaraylılar daima topluma karşı bir sorumluluk bilinciyle hareket ederek toplumu beslemiş, topluma değer kazandırmış ve yardıma, sesini duyurmaya ihtiyacı olanlara elini uzatmıştır. Esasında bu durum da Galatasaraylı

Meslek Buluşmaları - Hukuk

Mehmet Ali Tanrikulu (149) - Murat Karaman (127) - Buse Burdurlu (147) - Tuğçe Gül Sarıkaya (150) - Murat Gün (127)

kimliğinin temelini oluşturan dayanışma ve yardımlaşma kültürünün bir yansımasıdır. Sosyal Sorumluluk Komitemiz de bireysel olarak her zaman yüksek bir sosyal sorumluluk bilinci taşıyan ve farklı yapılar içerisinde bu amaçla mesai harcayan Galatasaraylıların bir araya geldiği bir platform olarak ortaya çıkmıştır ve bu kapsamda faaliyetlerine devam etmektedir.

2019-2021 dönemi boyunca komitelerimiz, çok farklı alanlarda çeşitli organizasyonlar düzenleyerek Galatasaraylıları bir araya getirmiş ve ortak Galatasaraylı kimliğini beslemiştir. Hatta tüm dünyada hayatı neredeyse durma seviyesine getiren Covid 19 pandemisi karşısında da yılmamış ve “Sınırsız Galatasaray”ı gerçekleştirmek için hız kesmeden faaliyetlerine devam etmiştir. Bizler de her sayımızda, farklı kuşaklardan Galatasaraylıların bir araya geldiği dört farklı komitemizden birini sizlere tanıtmak istiyoruz. Bu kapsamda bu sayımızda, Kariyer ve Sürekli Eğitim Komitesi üyelerimizle gerçekleştirdiğimiz röportajı ve komitemizin çalışmalarını sizlerle paylaşıyoruz.

Bu vesileyle belirtmek isteriz ki komitelerimizin çalışmalarına katılmak ve katkı sunmak isteyen tüm Galatasaraylıları aramızda görmekten her zaman büyük mutluluk duyuyoruz. Bu kapsamda komite çalışmalarına katkı sunmak isteyen tüm Galatasaraylıları, eylül ayında pandemi şartları elverirse Dernek lokalimizde, aksi takdirde online olarak gerçekleştireceğimiz “Komiteler Buluşması” etkinliğimize davet ediyoruz.

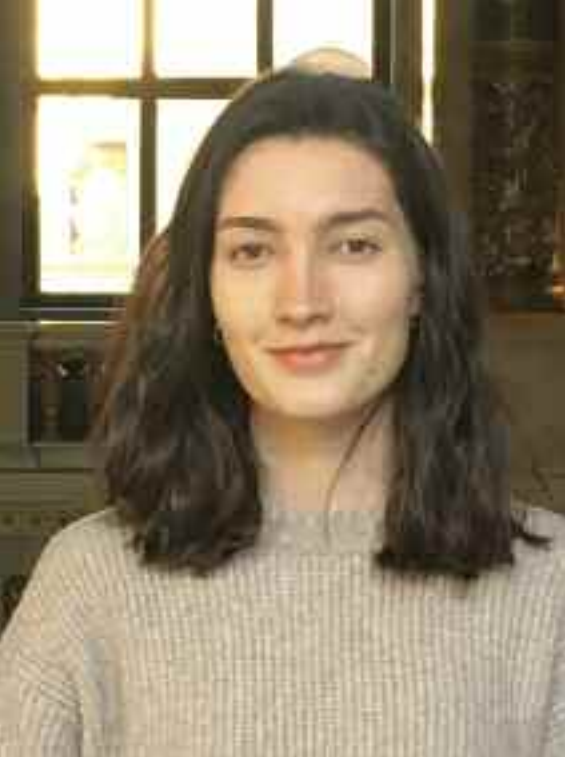
Tüm Galatasaraylıların huzurunda bir kez daha tüm komite üyelerimize, bu dönem itibarıyla çalışmalarına Sicil Kurulu ile birlikte devam edecek Bilişim ve Sosyal Medya Komitesi'ne, komite etkinliklerine katılarak bu etkinlikleri zenginleştiren ve değer katan tüm Galatasaraylılara ve “Sınırsız Galatasaray” hayaline ortak olarak bu hayalin gerçekleşmesine katkı sunan tüm camiamıza teşekkürlerimizi sunarız.

Kariyer ve Sürekli Eğitim Komitesi üyelerimize sorduk:

— Komite faaliyetleri için tüm üyelerimiz büyük bir içtenlikle ve cömertçe vakitlerini ayırıyorlar. Peki bu faaliyetlerin içerisinde yer almak size ne hissettiriyor?

Murat Gün (127) — Kariyer ve Sürekli Eğitim Komitesi'nin bir parçası olduğum için aşırı gurur duyuyorum. Gönüllülük esaslı bu işte müthiş profesyonelle ve karşılıklı anlayış çerçevesinde çalışan bir takım olduk. Herkes bir ucundan tutup ilerletiyor projemizi. Profesyonel iş hayatım dâhil olmak üzere, bu şekilde kendi dinamiklerini yaratan ve motive olmayı başarabilen bir ekip pek görmedim. Bilhassa farklı devrelerden abla, ağabey ve kardeşlerimle birlikte üretme fırsatı bulduğum için çok sevinçliyim. Bir nevi liseye dönmüş gibi hissediyorum.

Buse Burdurlu (147) — 2019 senesinde Cemiyet'te “komite” yapılanmasını o zaman Yönetim Kurulunda bulunan Ecem Abladan duydum. Aslında başlangıçta çok şüpheyle yaklaştım. O dönem Cemiyet'e üye bile değildim, benim için bazen yemeğe geldiğim, arkadaşlarımla bulduğum bir yerdi. Fakat daha sonra bu yapının camiamızı güçlendireceğine ve birleştireceğine gerçekten inandım. Komiteleri duyduğumda ben de öğrenciydim, iş ve staj konularında kafam çok karışıktı, öğrenciliğim boyunca yol gösterenim olmamıştı ve bunun eksikliğini çekmiştim. Bu yüzden doğrudan Kariyer ve Sürekli Eğitim Komitesi'ne katkıda bulunmak ve benimle aynı sıkıntıları çeken veya ileride çekebilecek kardeşlerime de destek olmak istedim. Bugüne kadar yaptıklarımıza baktığım zaman, bu kadar ilerleme kaydetmiş olmamızın özverili ve iş birliğine dayalı bir grup çalışması sayesinde olduğunu söylemeliyim. Komitemizde bulunan herkes büyük bir emekle ve özenle çalışırken, “Ben daha fazla ne katabilirim? Ekipteki diğer üyelerin sorumluluğunu, yükünü nasıl hafifletebilirim?” diye düşünerek komiteye emek veriyor. Böyle bir grup çalışmasının içinde bulunmak gerçekten de inanılmaz keyifli.

Fulya Akın (149), Mine Turalı (120), Cem Ergün (98), Esin Özkan (138)

— Komitelerimizin en genç üyelerinden birisiniz. Bu süreçte neler öğrendiğinizi, hangi kazanımları elde ettiğinizi paylaşabilir misiniz?

Tuççe Gül Sarıkaya (150) — Önce katılımcısı sonra çalışma üyesi olduğum Kariyer ve Sürekli Eğitim Komitesi, benim için bilgi paylaşımı ve deneyim aktarımıyla eşsiz bir süreç olarak ilerliyor. Mentorluk Programı, birebir paylaşımların yer aldığı, gelecek planlamanın anahtar noktalarına eğilen, kendimizi ve ilgi alanlarımızı keşfettiğimiz bir yolculuk sunuyor. Galatasaray'ın bağlarını güçlendiren, birbirlerinden öğrenmesini sağlayan bu komitede çalışmak benim için çok mutluluk verici. Bu komiteyi eşsiz kılan da budur.

Fulya Akın (149) — Kariyer ve Sürekli Eğitim Komitesi hedefledikleri ile beni hep heyecanlandıran ve içinde bulunmaktan gurur duyduğum bir oluşum oldu. Mektebimizi farklı kılan değerlerden dayanışmayı sürdürmek adına dâhil olduğum komitede liseli kardeşlerimize üniversite ve bölüm tercihlerinde yardımcı olmak için çalıştım. Bu süreçte projeye dâhil olan abla ve ağabeylerimden çok kıymetli mesleki tavsiyeler alırken, geçmişte tercih döneminde neleri merak ettiğimi hatırlayarak kardeşlerime destek oldum.

— Bizlere komiteye katılma yolculuğunuzdan bahseder misiniz?

Esin Özkan (138) — Ben geçen yıl kariyerime yön vermeye çalışıyordum. “Kime danışsam?” derken Mentorluk Programı ve Cem Ağabey ile karşılaştım. Süper oldu, eşi bulunmaz tavsiyeler aldım. Sonra, “Esin gel komitede desteğin olabilir.” dedi. Ben normalde bir garip veri bilim insanıyım, ne yapabilirim ki derken, harika bir ekibin içine düştüm. Bir iki işin ucundan tuttum. Galatasaraylıların konuşmasını özlemişim, tartışmasını özlemişim, anlaşmasını özlemişim... Mektebe tekrar döndüm özetle. Üstelik bu kez kıymetini daha iyi biliyorum. İlaveten farklı dönemlerden arkadaşlarım, ağabeylerim ve ablalarımın birliktiyim. Herkese tavsiye ederim.

— Aslında birçok farklı kuruluş nezdinde Kariyer ve Sürekli Eğitim Komitesi faaliyetlerine ve Mentorluk Programı'na benzer projeler düzenleniyor. Sizce komite çalışmalarımızı benzerlerinden ayıran nedir?

Cem Ergün (98) — Klasik anı defterlerinde “yaşamın sarp ve dikenli yollarında” diye biten başarı dilekleri meğer ne kadar gerçekçiymiş. Günümüzde aynı yollarda fark yaratabilme herkesin kaygısı, sorusu. Sorabileceği kişi adını Homer'in Odyssea

destanından alan “mentor”. Bir tanıma göre “benzeri yollardan geçmiş, vizyoner bir algıya sahip, bilge ve nazik bir büyük, bir vekil ebeveyn, güvenilir bir danışman, bir eğitimci ve rehber, besleyen, destekleyen, koruyan bir rol model”. Bu tanıma bir de Galatasaraylılık eklenince Mentorluk Programımız benzerlerinden ayrışıyor. Geleneksel Galatasaray dayanışması ile birlikte kurgulanmış bu süreç çerçevesinde eşleşen abla, ağabey ve kardeşler aynı sıraları paylaşmış, aynı havayı solumuş olmanın sıcaklığı ile el ele geleceğe yürüyorlar. Mentor ve komite üyesi olarak bu yolculuklara tanıklık etmekten kıvanç duyuyorum.

— Daha önce farklı kuruluşlarda çeşitli kariyer projelerinde yer almış ve bu projeleri yönetmiş bir üyemiz olarak, sizce Derneğimiz nezdindeki projelerimizin öne çıkan özellikleri nelerdir?

Mine Turalı (120) — Mentorluk Programı'na ilişkin çalışmalarımızda Galatasaray mezunlarının böyle bir programa ne kadar açık ve hazır olduğunu gördüm. Eşleşmelerde ihtiyaç duyup ulaştığımız mezunların büyük bir memnuniyetle programa dâhil olmaları, dünyanın neresinde olursa olsun birden fazla dönemde mentor olarak rol almaları ve hatta başka mentorlar bulmamıza destek olmaları çok etkileyici. Farklı devreler arası bu kadar açık ve hızlı

Ali Fuat Türkay (125)

Meslek Buluşmaları - Kültür Sanat.

iletişim kurulabilmesi gerek programın sürekliliği için gerekse devreler arası ilişkinin kuvvetlenmesi adına çok değerli.

— Komite faaliyetlerinin Galatasaraylı kuşaklar arasındaki bağları ve dayanışmayı güçlendirdiği yadsınamaz bir gerçek. Peki sizce bu faaliyetler daha makro düzeyde ülke ve ülke ihtiyaçları açısından ne anlama gelmektedir?

Ali Fuat Türkay (125) —

Her zaman vurguladığımız konuların başında Galatasaray'ın büyük bir aile olduğu olgusu geliyor. Buradan yola çıkarsak Mentorluk Projesi gibi açılımlar çok farklı deneyimlerden, hayat hikâyelerinden ve bilgi dağarcıklarından yararlanma imkânı sağlıyor. Normalde para verseniz bile elde edemeyeceğiniz faydalar bunlar. Mentorluk Projesi katılımcılara, hızlı bir şekilde deneyim kazanma ve farklı bakış açılarını yakalamak olarak dönüyor. Ülke olarak baktığımızda en eksik olduğumuz konular nelerdir? Know-how, rekabetçilik ve yaratıcılık en büyük eksikliklerimiz. Bu açılardan baktığımızda, ben orta ve uzun vadede Mentorluk Projesi'nin ülkenin kalkınmasında payı olacak bireylerin donanımlarını arttırmalarına katkı açısından da çok değerli olduğuna inanıyorum.

Kariyer ve Sürekli Eğitim Komite'mizin Çalışmaları

Meslek Grubu Buluşmaları

Meslek Grubu Buluşmaları ilk defa 2019'da Derneğimizde gerçekleştirdiğimiz ve farklı meslek gruplarından Galatasaraylıları bir araya getirmeyi hedeflediğimiz bir etkinliğimizdir. Büyük ilgi ve katılımı karşılaştığımız etkinlik, pandemi dönemiyle beraber diğer tüm etkinliklerimiz gibi online bir platform aracılığıyla yürütüldü. Her etkinliğimizin başında ekip olarak, mezunlarımızın birbirine ve cemiyetimizin sıcak ortamına ne kadar özlem duyduklarını, farklı devrelerden Galatasaraylılarla buluşmaktan ne kadar mutlu olduklarını gördük. Etkinliklerimizde keyifli bir sohbet ortamının yanında, genç devrelerden mezunlarımızın da ağabey ve ablalarıyla buluşmasını ve onların kariyer yollarını kendi ağızlarından dinlemesini de sağlamış olduk. Her bir mezunumuz eşsiz deneyimlerini, mesleklerini, okullarını anlatırken konuşmalarını çoğu zaman

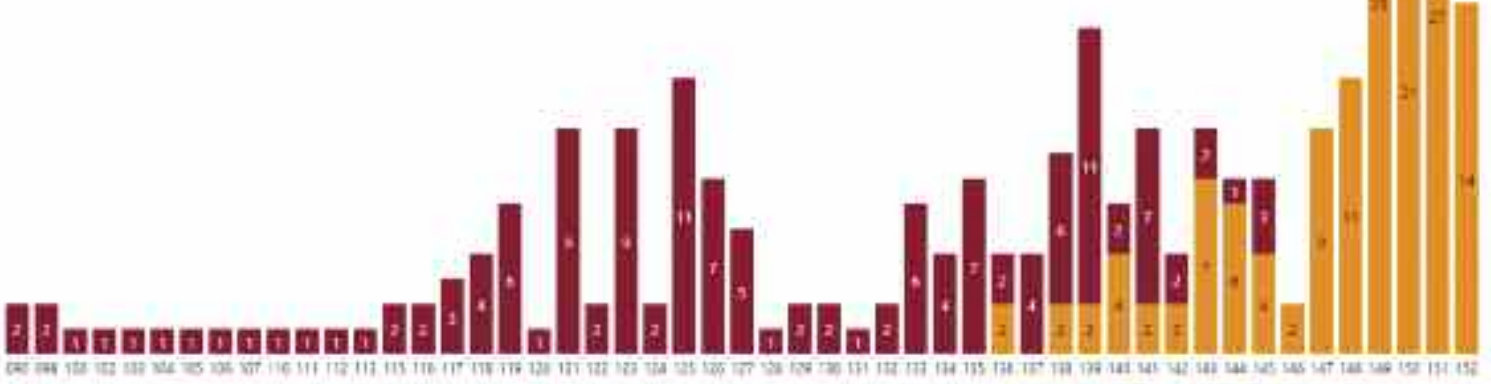
Galatasaray günlerini de yâd ederek bitirdiler. Meslek Grubu Buluşmaları etkinliklerimiz "Sınırsız Galatasaray" hedefimize doğru ilerlerken bize yardımcı olan, her kuşaktan Galatasaraylının buluştuğu ve kendi deneyimlerini paylaştıkları, lise günlerini bolca andığımız çok keyifli bir seri oldu. Bu vesileyle, son kez Meslek Buluşmalarında bizlerle bir arada olan ve maalesef çok yakın zamanda kaybettiğimiz çok değerli ağabeylerimiz Sururi Özkılıç, Rasim Öztekin ve Türker Arslan'ı bir kez daha özlemle anıyoruz.

Üniversite Tercih Destek Platformu

Üniversite Tercih Destek Platformu projemiz "Lisedeki kardeşlerimizin üniversite tercih sürecine biz nasıl katkı sağlayabiliriz?" sorusuyla yola çıkıp hayata geçirdiğimiz bir proje oldu. Diğer etkinliklerimiz gibi 2019 senesinde Derneğimizde genç kardeşlerimizle kariyer yollarında

Program Katılımcılarımızın Ülkelere Göre Dağılımı

● Menti ● Mentor

Program Katılımcılarımızın Devrelere Göre Dağılımı

● Menti ● Mentor

ilerlemiş Galatasaraylıları buluşturarak, kardeşlerimizin farklı mesleklerden ağabey ve ablalarıyla buluşmasını, onların deneyimlerini dinlemesini sağladık. 2020 senesindeyse online olarak bu etkinliği devam ettirirken, aynı zamanda farklı üniversiteleri de tanıtmayı amaçladık. Kardeşlerimizin ve üyelerimizin yakınları için Online Üniversite Tanıtım Günleri serisinde sekiz üniversiteyi ağırladık. Hem kendi içimizde yaptığımız bölüm ve meslek tanıtımı amaçlı günlerde hem de üniversitelerle Galatasaray çatısı altında bulduğumuz serimizde, bizim tabirimizle “filtresiz ve tarafsız” tanıtımlar yaparak kardeşlerimize ve mezunlarımızın yakınlarına elimizden geldiğince yardımcı olmaya çalıştık.

Bu vesileyle bu yıl mezun olacak kardeşlerimize üniversite ve bölüm tercihlerinde destek olmak üzere temmuz ayında düzenleyeceğimiz ve detaylarını çok yakında sizlerle paylaşacağımız Üniversite Tercih Destek Platformu 2021 etkinliğimize, deneyimlerini paylaşarak kardeşlerimize yardımcı olmak isteyen tüm Galatasaraylıları davet ediyoruz.

Mentorluk Programı: El Ele Geleceği

“Her Galatasaraylı okuluna adım attığı günden başlayarak gelecek için şekillenmeye koyulur, sonra da geleceği şekillendirmeye soyunur. Ömür boyu süren bu yolculukta farkı yaratan ‘abla, ağabey, kardeş’ birlik ve beraberliğidir. Güçlüklerin üstesinden gelmek için başvurulan, omzuna yaslanılan yine bir Galatasaraylıdır.”

Yukarıda giriş kısmını paylaştığımız manifesto ile başlattığımız ve bu ay itibarıyla üçüncü dönemini geride bıraktığımız Mentorluk Programı projemizde bugüne kadar ekibimizle birlikte çok yol katettik. Temel olarak başka bir bakış açısına, fikirlerini paylaşmaya ve belki de bir parça cesaretlendirilmeye ihtiyacı olan mezunlarımızla, bu konularda yol gösterebilecek deneyimli mezunlarımızı bir araya getiren Mentorluk Programı, gösterilen ilgi ve yükselen beklentiler sonucunda her dönem biraz daha geliştirildi. Program boyunca katılımcılarımızdan aldığımız yorumlar bizlere bu programın hem mentor hem mentilerimizi besleyen, iki taraflı bir süreç olduğunu bir kez daha gösterdi.

Bugüne kadar **Mentorluk Programı'na**, geleceği birlikte şekillendirmek isteyen abla, ağabey ve kardeşlerden **toplam 602 başvuru** geldi.

En deneyimli 90'nci ve en genci 152'nci devreden olmak üzere, yarım yüzyılın ötesine geçen ve **tam 63 devreye yayılan mentor-menti eşleşmeleri** oluştu.

Girişimcilik, sanat, hukuk, tıp, ekonomi, pazarlama, finans, mühendislik gibi çok çeşitli alanlarda eşleşmelerin yapıldığı programımız **katılımcılarının %22'si programa Türkiye dışından katıldı** ve eşleşmelerimiz **4 kıtaya ve 19 ülkeye** yayıldı.

Süreç boyunca katılımcılarımızdan gelen geri bildirimler ışığında programımızı geliştirmek, programda daha gelişmiş araçlar kullanmak ve bu muhteşem dayanışma fırsatını çok daha fazla Galatasaraylı ile buluşturmak için ekip olarak çalışmalarımıza devam ediyoruz. Bu vesileyle, bugüne kadar programa katılan mentor ve mentilerimize teşekkür ediyor, henüz fırsat bulamayan Galatasaraylıları da çok yakında başlangıcını duyuracağımız dördüncü dönemde aramıza katılmaya davet ediyoruz. Bu süreçte sorularınız veya önerileriniz olursa bize mentorlukagi@gsd.org.tr adresimizden her zaman ulaşabilirsiniz.

Tecrübe.

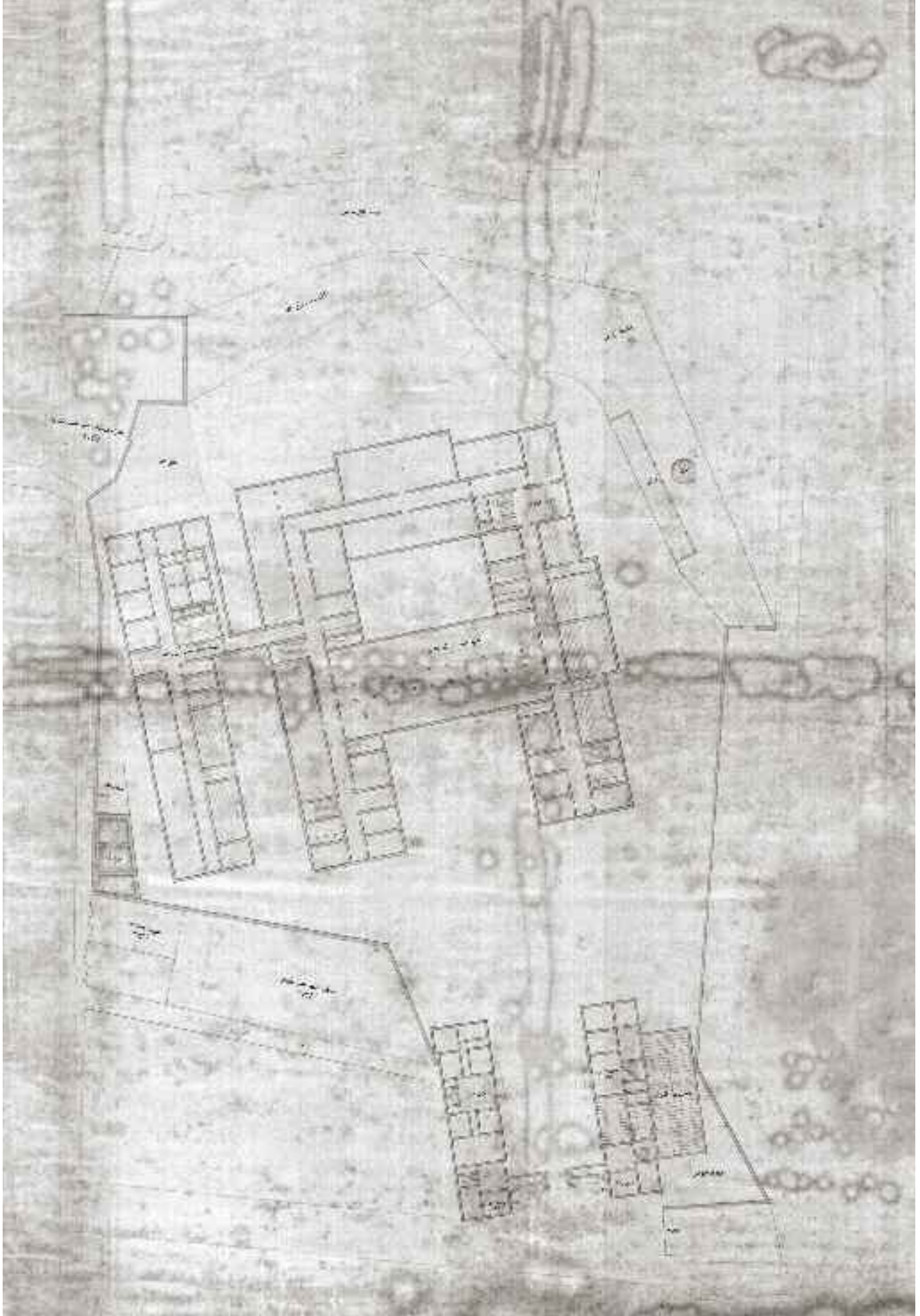
Güneşli Aşı 30 yıllık bilgi birikimi ile zorlu durumlarda dahi kolay çözümler üretir. Bu deneyim, sektörün öncü firmalarından biri oluşu ile örtüşmektedir.

Güneşli Aşı tecrübelerini siz müşterileri ile paylaşmaktan gurur duymaktadır...

Galatasaray
Mekteb-i Sul-
tanisi'nin, Osmanlıca
"Mekteb-i Tıbbiye-i
Şâhâne" ibareli
yerleşim planı.
Mumlu kâğıt üzerine
çini mürekkebi,
137x77.5 cm.
Alexander Tamanian
Ulusal Mimarlık
Müze-Enstitüsü,
Erivan.

SAĞ SAYFA Üstte
Mimar ve Yazar Büke
Uras'ın Türkçe ve
İngilizce iki ayrı
edisyon olarak
yayımladığı, "Balyan-
lar, Osmanlı Mimarı-
lığı ve Balyan Arşivi"
başlıklı kitabı.

SAĞ SAYFA Altta
Sarkis Balyan
portresi, imzasız.
Nubar Kütüphanesi,
Paris.

Balyan Aile Arşivi'nden Bir Belge: Galatasaray Mekteb-î Sultanisi Planı

Galatasaray Lisesi'nin mimari planının kime ait olduğu bilgisi muğlaktı. Şimdiye kadar yapılan araştırmalarda 1839'da aynı arazi üzerine kurulan Mekteb-i Tıbbiye'nin 1848 yangınından sonra yeniden düzenlendiği ve bu binanın 1868'de Mekteb-i Sultani'ye tahsis edildiği bilinmesine rağmen, yapının mimar ya da mimarlarına dair net bir bilgi elde edilememişti. Fakat şimdi mimar, araştırmacı ve yazar Büke Uras'ın 2021 nisan ayında yayımlanan, "Balyanlar, Osmanlı Mimarlığı ve Balyan Arşivi" başlıklı kitabıyla, Galatasaraylılar özetinde oldukça merak edilen bu soru cevaplandı. Biz de bu heyecanlı araştırmayı Sultani Dergi için kitabın yazarı Büke Uras'la konuştuk.

SEZA SİNANLAR USLU (124) — Sevgili Büke, öncelikle bize Balyanlar kitabından ve de Aile Arşivi'nden biraz bahsedebilir misin?

BÜKE URAS (Y. Mimar, Araştırmacı ve Yazar) — 19. yüzyıl boyunca Osmanlı sultanları için eserler tasarlayarak inşa etmiş mimar ailesi Balyanlar hakkında yeni bir kitabın yayımlanması fikri, Balyan Aile Arşivi'nin araştırmaya açılmasıyla ortaya çıktı. Sarkis Balyan'ın ölümünden önce meslektaşı Levon Güreğyan'a teslim ettiği arşiv, Güreğyan Ailesi tarafından yaklaşık yüz sene İtalya'nın Asolo kasabasındaki evlerinde muhafaza edilir. Yakın zamanda Erivan'da, Alexander Tamanian Ulusal Mimarlık Müze-Enstitüsü'ne bağışlanarak araştırmaya açılan Balyan Arşivi'nde yer

alan gerçekleştirilmemiş projeler, editörlüğünü Müge Cengizkan, proje koordinatörlüğünü Arsen Yarman ve Kevork Özkaragöz'ün yaptığı bu kitapla ilk kez kapsamlı bir şekilde incelendi.

1850-1899 yılları arasındaki Balyan atölyesi çizimleri Osmanlı sultanları için ortaya konan inşaatların tasarım sürecini yansıtmaya açısından önemli. Arşivin içeriği, hanedan için ortaya konan tasarımların, nihai proje öncesi çiziktirilen farklı karalamalarla, nasıl olgunlaştığına tanıklık etmemize de olanak sağlıyor.

Beylerbeyi Sarayı vaziyet planı, Çırağan Sarayı'nın inşaatı öncesinde Sultan Abdülaziz'e sunulan değişik cephe önerileri, Fer'iye Sarayları'na ait planlar, Yıldız Sarayı Büyük Mâbeyn Köşkü genişletme ve Çırağan Sarayı sedefli kapılarının kullanıldığı Şale Köşkü Ziyafet Salonu düzenlemesi projeleri, Bâb-ı Âli için yenileme önerisi, Esmâ Sultan'ın Kabataş'taki konağının planı, Aya İrini içerisinde eski silah koleksiyonlarının muhafazasına yönelik Osmanlı müzecilik tarihinin günümüze ulaşan en eski planı yanında yüzyıllar sonra dört minareli olarak inşası emredilen tek selâtin cami olan Maçka, Aziziye Camisi çizimleri araştırma sonucunda teşhis edilen projelerden birkaçı.

Arşivin Osmanlı mimarlık tarihine kazandırdığı sürprizler arasında Galatasaray Lisesi'nin, Balyan atölyesi tarafından hazırlanan planı da yer alıyor.

Bu pafta, Galatasaray Lisesi'nin mimarının kim olduğu tartışmalarını da kesin olarak sonlandıracak nitelikte.

SSU — Bu kısmı oldukça heyecanlı bizim için, Mekteb-i Tıbbiye'nin 1848'de yandığını ve sonrasında yeniden düzenlendiğini biliyoruz. 1868'de lise programlı yeni bir okul olarak Mekteb-i Sultani kurulurken bu bina Galatasaray'a tahsis ediliyor. Senin eriştiğin plan hangi aşamayı gösteriyor?

BU — Önce kısaca bir tarihsel süreci hatırlayalım. Rüştüye üstü eğitim veren ve ilk örneği Mekteb-î Sultani adıyla 1868'de açılan sultaniler, Tanzimat'ın son döneminde gündeme gelmiştir. Sultani okullarının mimarisinde Batılı ve özellikle Fransız örnekler model

Y. Mimar, Araştırmacı ve Yazar Buke Uras

alınır. Sadrazam Küçük Mehmed Said Paşa anılarında, Paris'teki Osmanlı Büyükelçiliği'nden idadi okulların mimari planları için çalışmalar yapılmasını ve bunların vilayetlere dağıtılmak üzere İstanbul'a gönderilmesini istediğinden bahseder. Mahmud Celal Paşa ise, farklı vilayetlerde kurulacak idadiler için hazırlanmış 80 planın bölgelere gönderildiğini belirtir. Kuruluşu Sultan II. Bayezid'e uzanan eski Galata Saray Enderûn-u Hümayûnu isimli önemli eğitim kurumunun lağvedilmesinden sonra, Sultan II. Mahmud Dönemi'nde, mektebin hastane binası ve sıhhi tesisatının tam teşkilatlı bir tıp okulu olarak düzenlenmesine karar verilir.

Mekteb-i Tıbbiye ya da Galatasaray Tıbbiyesi, 1839 yılında Galata Sarayı Ocağı binalarının tadilatı sonrası açılır. 1848 Beyoğlu yangınında kullanılamaz hâle gelen yapının, Kırım Savaşı sırasında (1853-56) geçici bir süre kışla olarak kullanıldıktan sonra, Sultan Abdülaziz tarafından Galatasaray Mekteb-i Sultanisi isminde bir idadi olarak yapılandırılmasına karar verildiğini biliyoruz.

Bu aşamada ise Sarkis Balyan devreye giriyor olmalı. Nitekim eski yapıların atıl kalan bölümleri üzerinde düşünülen yeni okulun mimari projesi ve inşaatı, Sarkis Balyan'a ait olmakla beraber projenin Balyan aile atölyesinin ortak çalışması olarak ortaya konduğunu görüyoruz. Başbakanlık Osmanlı Arşivleri'nde, okulun inşaatı devam ederken vefat edecek Garabed Balyan'ın, 1865'te inşaatı yürüttüğüne dair belgeler tespit ettim.

SSU — Belgeleri tamamlayan bu plan o hâlde 1865'e tarihleniyor diyebilir miyiz?

BU — Kesin değil ama muhtemelen. Nitekim Balyan Arşivi'nde yer alan yerleşim planı Osmanlıca, "Mekteb-i Tıbbiye-i Şâhâne" ibaresiyle nitelendirilmiş. Bu nedenle proje aşamasında öngörülen eğitim işlevinin, Galatasaray'ın geçmişinden Abdülaziz Dönemi'ne uzanan askerî ve tıbbî işlevleriyle ilişkisini sürdürdüğünü düşünebiliriz. Sarkis Balyan'ın çiziminde, ana bina Mekteb-i Tıbbiye-i Şâhâne'nin eğitim birimlerine ayrılmış, bir odası ise Daire-i Hümayûn olarak düzenlenmiş. Cadde tarafında zabıt daireleri, bahçe tarafında ise eczane ve çiçek aşısı mahalleri yanında, Asâkir-i Şâhâne Kışlası ile Asâkir-i Matbah mahalli belirtilmiştir. Mekteb-i Tıbbiye-i Şâhâne'nin hastane mahalli, ana eğitim yapısına bir koridor ile bağlantılı ancak bağımsız bir birim olarak düşünülmüştür. Cadde-i Kebir'e açılan, iki mermer ayağındaki çeşmelerin dalgalı kurnalarının günümüze ulaşmadığı anıtsal ana kapı üzerinde yer alan yazıt, sultanın himayesini geleneksel kapı metaforu ile ele alır:

"Açıldıkça bu yüce ocağın kapısı,
Askerler alkış eder Sultan Abdülaziz Han'a,
Bu yolda yeniden tüm izler şahit olur,
Yükseklik, eda ve haşmetle Abdülaziz Han'a."

SSU — Grand Cour dediğimiz alanda bu plana göre bir hastane hayal etmemiz gerekiyor bu durumda. Bahçe tanzimi de dikkat çekici...

BU — Galatasaray'ın bahçesi, Boğaz'a doğru alçalan topoğrafyadan dolayı üç set hâlinde düzenlenmiş ve teraslar çizimde özellikle belirtilmiştir. Günümüze de ulaşan görkemli set duvarlar, en geç Sarkis Balyan müdahalesine tarihlenmelidir. Bahçe planında çamaşır mahalli, hazire-i ab (su sarnıcı), limonluk, su kuyusu gibi bağımsız birimler yerleştirilmiştir. Çizimde okul arsasına komşu olarak, Poti'nin bahçesi ile Doktor Serandes (Archigenes) ve Saray Başhekimi (Xenophon) Zografos'un ikametgâhları belirtilmiştir. Arslan Sokak'ın 20. yüzyılın ikinci çeyreğine kadar Beyoğlu bölgesi doktorlarına ev sahipliği yapması, muhtemelen Galatasaray'ın geçmişte bir tıbbiye olarak verdiği hizmetler ile ilişkilidir.

SSU — Ana yapının U-planı hakkında neler söylersin?

BU — Eğitimde, dini ayrışmalardan bağımsız, yaşıt öğrencilerin beraberce eğitim gördüğü seküler Amerikan ve Prusya modelleri ile Fransa'nın 1860'lı yıllarda geliştirilen lise programları örnek alındığını biliyoruz. Başta rüştiye mektepleri olmak üzere yerel referanslar da yok değildir. Galatasaray, her din ve mezhepten öğrenci kabul ediyor ve bilim derslerini Fransızca okutuyor. Bu şekilde, Osmanlı eğitim anlayışının farklı cemaat, din ve mezhep üzerinden özelleşerek değişim gösteren heterojen yapısına, tek idari çatı altında, milletler üstü ve seküler bir alternatif oluşturuyor. Dini liderlerin cemaatlerini karma bir eğitime karşı uyarmalarına rağmen, Mekteb-i Sultani oldukça rağbet görür. Galatasaray Lisesi müfredatı, İmparatorluk genelinde etkin ve örnek alınan bir referans hâline gelir. Bunları sizler zaten biliyorsunuz.

Eğitim yapılarında U-plan Mekteb-i Sultani'den önce de mevcut; Mekteb-i Tıbbiye bu tipolojiyi sahipleniyor olmalı. Ama planın Galatasaray'la bir prototip olarak ortaya konması söz konusudur. Böylece Fransız maarif sistemini esas alan Osmanlı'nın ilk lisesinin tasarımı, tüm Osmanlı'da referans oluşturma iddiasıyla, ideal bir plan tipi olarak sunulur. Bu planın en önemli özelliklerinden biri U-plan ile sınıfların doğal ışıkla aydınlatılmasını hedefler. Fakat 19. yüzyılda inşa edilen Osmanlı okul yapıları mimarisinde inkâr edilemeyecek önemine rağmen Galatasaray tipolojisi, tekil örnekler haricinde yaygın bir etki yaratmaz. Kadıköy'de 1870 yılından itibaren yapımına başlanan ve farklı tarihlerde yapılan eklerle benzer bir U-plana ulaşan Saint-Joseph Fransız Lisesi ile Trabzon Mektebi İdadisi, Sarkis Balyan'ın Galatasaray tasarımının etkilediği ender örneklerdendir.

Burada şunu özellikle belirtmek gerekir ki Galatasaray, topos olarak adlandırabileceğimiz dinamik, fiziksel olarak işgal ettiği mekânın kimliğinden beslenir. Pera'da, tüm İmparatorluk'un en işlek kamusal arteri olan Grande Rue de Péra olarak da anılan Cadde-i Kebir'in orta yerindedir. Yapının U-planı, rastlantısal olmayacak şekilde, bu önemli arterin bağladığı yoğun mimari ve sosyal dokuya doğru açılır. Böylelikle Beyoğlu'nda süregiden kentli yaşam ve aktivitelerin, kültürel etkileşimlere olanak sağlayarak öğrencinin gelişiminde önemli bir yer edinmesi hedeflenir.

Cemaatler üstü bir eğitim anlayışını savunan Galatasaray Lisesi'nin Pera'ya açılan planı, cemaatten cemiyete doğru dönüşümü idealize eden bir kurgudur. Seküler eğitimin, kozmopolit Osmanlı toplumunun tamamına yayılmasının nasıl olacağı sorunsalına kafa yoran bir tasarımdır.

STH

VIRTUAL
SOLUTIONS

YENİ DÜNYA İÇİN YENİ ÇÖZÜMLER

- sth_travel_mice
- STH Travel & Mice
- STH_TRAVEL
- @STHTRAVEL
- STH Travel & Mice

- sthtravel.com.tr
- sthmice.com
- istanbuldmc.com

Bir adım öne çıkın...

- Online Etkinlik
- Dijital Pazarlama
- Hibrit Etkinlik
- Online Toplantılar
- Webinar Yönetimi
- Video Prodüksiyon
- Özel Konuşmacılar
- Konsept Düzenleme
- Turizm
- Canlı yayınlar
- Sanal Fuarlar
- Açılış Şovları
- Firmaya Özel Markalama

SAĞDA
Fuat Domaniç (115)

ALTTA SOLDA
Ertuğrul Gazioğlu (111)

ORTADA
Transanatolia.
Bora Salkım (137)

ALTTA SAĞDA
Özgür Kızılelma 130

SAĞ SAYFADA
Hamit Abbasoğlu (105)

Motards de Sultani

Mekteb-i Sultanî, var olduğundan beri, hep öncüler yetiştirmiş, yenilikleri arayan, yenilikleri kuran nesiller yaratmıştır. Bununla her zaman gurur duyduk.

Motosiklet sürmeye başladıktan bir zaman sonra, Galatasaraylılar Derneği'nin Cemiyet Sohbetleri'nde bir mail gördüm. Yıl 2017, aylardan Kasım. Mektepli motosikletçiler, Cemiyet'te buluşuyordu. Eşimle bir heves toparlandık ve o akşam Cemiyet'te düzenlenen Motosiklet Aşkına Konuşuyoruz sohbetine katıldık. Fuat Domaniç (115) Ağabey, Turgan Gürmen (121) Ağabey, K. Furkan Tansel (138), Armağan Adal (142) kardeşim vardı kürsüde. Motosiklet anılarını, sürüş tecrübelerini anlatıyorlardı. Hevesle ben de sorular sordum. Tabii ki hem dolu dolu, hem de bol esprili cevaplar aldım sorularıma.

Şimdi birlikte sürme şansını yakaladığım için her fırsatta şükrettiğim bu insanlarla, Armağan kardeşimin düzenlediği Motosiklet Sohbetleri'nde tanıştım. Ama bu ağabeylerimiz tabii ki 2017'de değil, çok daha önce bir araya gelmiş, çok daha önce motosiklet sürmeye başlamış, çok daha önce motosiklet sektörüne Galatasaray dokunuşunu yapmışlardı. İlk bir araya gelip toplanmaları, 2010 yılında. Ama 97 Devresi Melih Kayhan Ağabeyimiz 1966 yılında sürmeye başlamış. Ve hâlen, bizlerle eşsiz deneyim ve sohbetlerini paylaşmaya devam ediyor.

Hamit Abbasoğlu (105) Ağabeyimiz ve Fuat Domaniç Ağabeyimiz ise, 2003 yılı ve devamında, Türkiye Motosiklet Federasyonu'nun kurucu, "Asbaşkan" ve "Başkan"ları olmuşlar. O zamana kadar motosiklet sporları, önce Bisiklet Federasyonu, sonra Türkiye Motor Sporları Federasyonu kapsamında iken, 2003 yılında, motosiklet sporlarının özerkliği bağlamında Türkiye Motosiklet Federasyonu olarak ayrılmış ve Motor Sporları Federasyonu da Türkiye Otomobil Sporları Federasyonu'na dönüşmüş.

Müteakiben, İstanbul Park Pisti'nin kuruluşu ile TMF 2005, 2006, 2007 yıllarında dünyanın en büyük motosiklet organizasyonu MotoGP'yi konuk etmiş. İşte Hamit Ağabey ve Fuat Ağabey, bu sürecin mimarlarından olmuşlar. 2003/2004 itibarıyla kurucu asbaşkanlık ve Hamit Ağabey 2009-2010 döneminde ayrıca başkanlık görevini de ifa etmiş. En başta dediğim gibi, Mektebin öncü yetiştirdiği bir alan daha. Tabii faaliyetler sadece idari seviyede kalmamış ve her iki ağabeyimiz de, düzenlenen yarışlarda motorun üzerinde mücadele etmiş, dereceler almışlar. Hamit Ağabey'e pistte "Gümüş Kurşun" demeleri boşuna değil.

Fuat Ağabey'in bir diğer özelliği ise, 2000 civarında yabancı ve resmi sertifikalı eğitmen getirerek ülkede ilk küresel standartlarda eğitim düzenleyen ve eğitmen yetiştiren OMM (One More Mile) kulübünün faal kurucuları arasında olması. Hamit Ağabey ise, motosiklet hayatına her yıl özel olarak planladığı uluslararası seyahatlerle hâlen devam ediyor. Pandemiden önce yaptığı Arjantin seyahati, Tayland Uzak Doğu seyahati muhteşem tecrübelerle dolu. O akşam kürsüde olan Turgan Gürmen Ağabey -ki ben ona ve Fuat Ağabey'e "Sensei" derim - sektörün gerek derneklerine, gerek

kurumlarına avukatlık yapan ve faal şekilde sürmeye devam eden, müthiş hızlı bir adam. Gördüğüm en hızlı sürücülerden bir tanesi. Ya da göremediğim desem daha mı doğru olur sanki.

Motosiklet sektöründe aldıkları görevler böylesine öne çıkan ağabeylerimizin yanında, yine sektörün önde gelen firmalarında üst düzey yönetici olan pek çok büyüğümüz, kardeşimiz var bu grupta. Her birinin birlikte yaptığı sürüşlerden, sürdükleri yüzlerce farklı motosikletten, rotadan, denedikleri servislerden, lastiklerden, pistlerden ve daha nicelerinden öyle büyük bir tecrübe deryası birikmiş ki... Yazmakla bitmez. Ben, 2017 yılı Kasım akşamında bu topluluğu tanımaya başladığımda, böyle bir derya ile karşılaşacağımı ve bana bu denli çok şey katacaklarını bilmiyordum. Ama birlikte sürmeye, benimle bilgi ve deneyimlerini paylaşmaya başladıktan sonra, ne kadar şanslı olduğumu anladım. Çünkü bir kadın motorcu olarak,

Pınar Altuğ Tüfekçioğlu (130) İstanbulPark

yurdumda kadın motorcuların yaşadığı güçlükleri bir an için dahi yaşamamanın yanında, bu işin duayenlerinden resmen eğitim aldığımı ve kucaklandığımı hissettim. İyi ki Mektepliyim dediğim pek çok andan, bir motosiklet sevdalısı olarak belki de en kıymetlilerinden benim için. Çünkü kiminle sürdürdüğünüz çok önemli. Birlikte sürdürdüğünüz insanlardan öğreniyorsunuz zira sürmeyi. Ufkunuzu açan, motosikletle olan ilişkinizi sorgulatan düşündürülen, yeni sayfalar açmanıza yardım eden, sizi düşünsel ve beceri anlamında zorlayan, paylaşan sürücüler oluyor. Ve ben bunu bu grupta bol bol bulabildim.

Sultanî Riders'a baktığınızda, pek çok farklı sektörde çalışan ama hayatındaki ortak tutkusunu, farklı amaçlarla da olsa, motosiklet olan çok kıymetli insanları görüyorsunuz.

Meme Kanseri ve Cerrahisi alanında Türkiye'nin en kıymetli profesör doktorlarından Ertuğrul Gazioğlu (111) Ağabeyimiz örneğin. Tıp fakültesine, hastaneye her gün motosikletiyle gidip, ameliyata giren bir cerrah düşünün.

Bir speaker düşünün, Türkiye'de motor sporlarının her alanında var olsun, her alanını sunabilsin, her virajını bilebilsin. Yiğit Top (122).

Davet

Galatasaray Liseli motosiklet severlerin, birbirleriyle iletişimde olması için kurulan "Sultanî Riders-Motards de Sultanî" Whatsapp iletişim grubuna, motosiklet ile ilgilenen tüm Galatasaray Liselileri davet ediyoruz. Gruba katılmak isteyenlerin, pinar@altug.av.tr ve berkayk1998@gmail.com adreslerine ad, soyadı ve devresini, motosiklete ilgisini ve GSM numarasını belirten bir e-posta göndermeleri yeterlidir.

Bir sporcu düşünün, motocross yarışlarında dereceler alsın, eğitimler yapsın bir yandan da genç snowboard sporcuları yetiştirsin. Bora Salkım (137).

Bir avukat düşünün, on binlerce kilometre seyahatleri tek başına motoruyla yapsın ve tüm mahkemelere motosikletiyle gitsin. Armağan Adal (142).

Bir iktisatçı düşünün, motoruyla tek başına Asya'yı, Moğolistan'ı gezsin, yüce dağlara platolara tek başına tırmansın. Özgür Kızılelma (130).

Bir hukuk fakültesi öğrencisi düşünün, motorunun üreticisine açtığı davayı şimdiden kazansın. Berkay Kılıç (149).

Bir inşaat mühendisi düşünün, klasik İtalyan motorlarını, unutuldukları garajlardan, hatta ahırlardan bulup, kurtarıp, ince ince, en ufak somununa kadar aslına uygun şekilde restore etsin. Mert Erayan (138).

Liste böylece uzayıp gidiyor. Hepsi inanılmaz işler yapan, müthiş sürücüler. Ve motosikletin dışındaki en ortak, en gönülden bağları Mektepli olmaları.

İyi ki Mektepliyim!

Grup Üyeleri

Melih M. Kayahan (97)
Hamit Abbasoğlu (105)
Tamer Erkal (110)
Armağan Tarcan (110)
Ertuğrul Gazioğlu (111)
Aykut Açıkalin (114)
Alp Berk (114)
Fuat Domaniç (115)
Hakan Yelkencioğlu (115)
Yaşar Selami Eralp (115)
Murat Balcı (118)
Erdoğan Çetincelik (120)
Özgür Ekşi (120)
Mehmet Erem (120)
Bertan Güner (121)
Orhan Murat Germen (121)
Turgan Gürmen (121)
Murat Kılıç (121)
Mehmet Yıldırım (121)
Necdet N. İnkaya (121)
Burak Sar (121)
Yiğit Top (122)
A. Ali Gül (123)
Serdar Akman (124)
Ulaş Beşoklar (125)
Ozan Korkut (125)
Üner Öncel (126)
Nihat Topçu (127)
Serkan Pehlivan (127)
Ahmet Levent Taylan (127)
Pınar Altuğ Tüfekçioğlu (130)
Özgür Kızılelma (130)
Berker Başoğlu (130)
Ata Alkım (131)
Bora Gemicioğlu (131)
Deniz Demiray (133)
Ahmet Aydoğdu (135)
Bora Salkım (137)
C.Mert Erayan (138)
Kazım Furkan Tansel (138)
Bahar Aybudak (140)
Cihan Canpolat (141)
Musa Armağan Adal (142)
Gökтуğ Sürer (149)
Samed Elitaş (149)
Berkay Kılıç (149)
Batın Yorulmaz (149)

BEYAZ İSKELE
HOTEL

Şehirden kaçmanın en iyi yolu;

Mavinin yeşil ile dans ettiği eşsiz Selimiye Köyü'nün, en güzel konumunda kendine ait iskele, plaj ve restoranı ile sizlere unutamayacağımız bir tatil sunuyor...

BEYAZ İSKELE
RESTAURANT

Hanımınar sok. No.40 Selimiye 48710 Muğla

Rezervasyon için: +90 532 453 42 93

info@beyaziskele.com

beyaziskele.com

[f](https://www.facebook.com/beyaziskele) beyaziskele

[i](https://www.instagram.com/beyaziskelehotel) beyaziskelehotel

Bir Sultani Şarkısı Seç

Bülent Arel

Galatasaray Lisesi sıralarında öğrendiğim, ömürümce pişirdiğim birçok şey var. Müzik belki en önemlisidir. Ya da yazmak önce gelir... Belki de esas öğrendiğim tutkularımı özgür bırakmaktır. İçimden gelen müziği duymayı öğrenmişimdir Galatasaray Lisesi'nde... Sonra büyüdüm... Ya hep müzik işlerini sevdim ya da müziği olsun istedim yaptığım her işin...

Kocaman bir salonda heyecanla izlerken, küçük denilebilecek bir yaşta şarkılarını ezbere söylediğim Lüküs Hayat Opereti'ni yaratan kişilerin benimle aynı sıralardan geçtiğini biliyordum. Cemal Reşit Rey'in Cumhuriyet tarihinin ilk bestecilerinden olduğunu, konçertolar yazdığını, İstanbul Devlet Senfoni Orkestrası'nın fitilini ateşlediğini; Onuncu Yıl Marşımızın altındaki imza olduğunu bilen bir Galatasaraylı bununla nasıl mutlu olmasın; o salondaki tüm izleyicilere bunu haykırmak istediğimi dünmüş gibi hatırlıyorum.

İlhan Mimaroglu'nun efsanevi kitabı "Müzik Tarihi"nde yaptığı müthiş bir "müzik eleştirmeni" tanımı vardır. Merak eden kitabı mutlaka okusun isterim. Güzel ağabeyim; ne kadar işime yaradığını bilebilseydi keşke. Yaşarken tanışma fırsatımız olmadı ama ben onun deneysel müziği odağına almış çok farklı bir beyin olduğunu gayet iyi bilmekteydim. Hazırladığı radyo programları, yazdığı müzik yazıları, kitapları bir yana büyük bir bestecidir Mimaroglu. Dahî demekten de geri kalmak istemem zira bu toprakların ve Sultani'nin yetiştirdiği en avangart müzik insanıdır kendisi. Onu ve Columbia Üniversitesi'nde derslerini verdiği "elektronik müzik"i anlamak, ilham veren hayatını öğrenmek isterseniz dijital platform MUBİ'de enfes bir belgesel de mevcut Mimaroglu hakkında.

Bir diğer kıymetli İlhan ağabeyimiz ise Usmanbaş soyadını taşıyor. Henüz okul yıllarında Mozart'tan esinlenen bir orkestra eseri yazan bir besteci olarak öncü karakteriyle özgür polifoni ve mikro modaliteye eğilen Usmanbaş da aynı zamanda bir müzik eleştirmeni.

Dünya çapında öncü bir Mektepli besteci daha var hayran olduğum; Bülent Arel. Belki tanıyamadınız ama uluslararası literatürde elektronik müziği "icat eden" bestecilerden biri sayılıyor. Princeton Elektronik Müzik Merkezi'nin de kurucularından. Altmışlı yıllarda aynı merkezi ODTÜ bünyesinde kurmak için büyük çaba harcadı

Cemal Reşit Rey

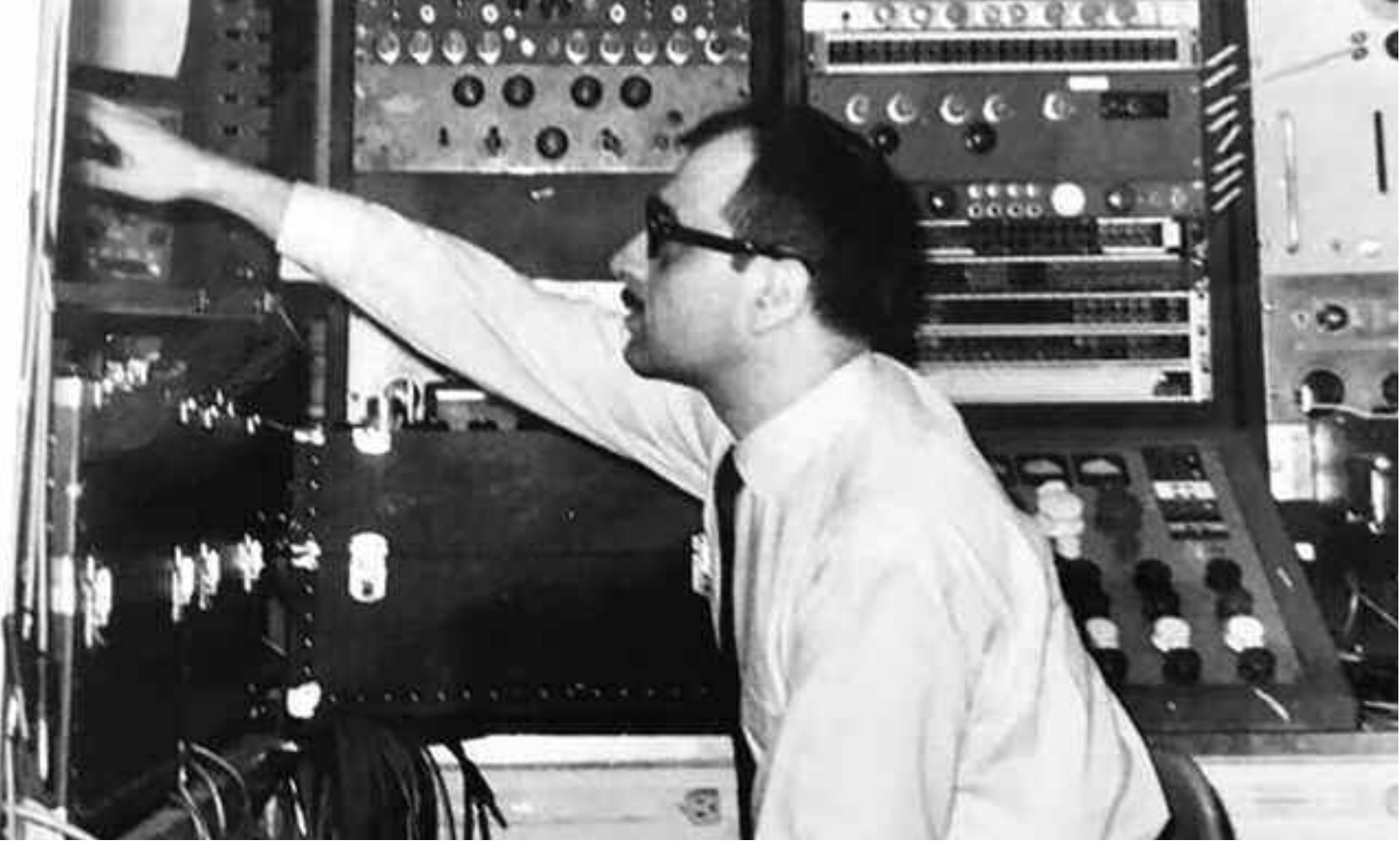
İlhan Usmanbaş

ancak kendi memleketinin engellerini aşamadı ne yazık ki. Çaresiz gidip ODTÜ yerine Yale Üniversitesi'ne kurdu o merkezi. New York Devlet Üniversitesi'nde dersler verdi.

Gelelim Ulvi Cemal Erkin ağabeyimize... Kendisi de Cemal Reşit Rey gibi Cumhuriyetin "Türk Beşleri" arasında yer alan bestecilerden. Türk devriminin müzik cephesindeki önemli neferlerden. Türkiye'yi diyar diyar gezerek yapılan halk müziği derleme çalışmalarına katılan besteci birçok opera eserinin Türkçe sergilenmesini de sağladı. Sanat yaşamıyla Fransa ve İtalya'da devlet düzeyinde onur ve liyakat nişanlarına uygun görüldü. Ömrünün sonuna dek Ankara Devlet Konservatuvarı'nın piyano bölümü başkanlığını yürüttü.

Ahmet Adnan Saygun ve Ulvi Cemal Erkin'in öğrencisi; kompozitör, müzik teorisyeni Profesör Doktor Ahmet Yürür ağabeyimiz "audio design" ve etnomüzikoloji uzmanıdır; yanı sıra Sorbonne'da Edebiyat da bitirmiştir. Mevlana Oratoryosu'nda (Mesnevi'deki ilk 18 şiiri esas almıştır) tasavvuf felsefesinin derin boyutlarını çağdaş müzik teknikleri ile buluşturan Ali Doğan Sinangil ağabeyinse çeşitli enstrümanları başrole alarak yazdığı çok kıymetli orkestra eserleri vardır.

Barış Manço ağabeyimizi anlatmak elbette güç. Belki gerek de yok, 200'ün üstünde bestesi, yabancı şarkılara Türkçe söz yazılmasıyla ortaya çıkmış 60'ların "Aranjmanlar Dönemi"ne tepki olarak doğan Anadolu pop/rock hareketinin öncülerinden; zamanında "progresif rock" şemsiyesi altında değerlendirilecek enfes eserlere imza atmış, gerçek manada yediden yetmiş yediye tüm Türkiye'nin sevgilisi olmuş büyük bir müzisyen çünkü. Ülkemizin kültür elçiliği görevini severek

ÜSTTE İlhan Mimaroglu ALTTA Dağhan Baydur

üstlenmiş, şarkıları çok sayıda dile çevrilmiş Modalı bir dünya vatanı.

Fikret Kızılok desek yine hepimiz için akan sular duracak. Kırmızı bir akordeonla Galatasaray sıralarında tanışan Fikret ağabey aynı yıllarda kendi adıyla bir okul orkestrası kurup halk türküleri icra etmeye başlamıştı bile. Ömrü boyunca halk müziği bağlantısını koparmayan sanatçı, Türk popüler müziğinde rock ve türkü formundan beslenen özgün sound'u ve yumuşak yorumuyla unutulmaz bir iz bıraktı. Şarkı yazarı olarak mirası sadece biz Galatasaraylıların değil tüm Türkiye'nin şansını oldu.

Üstat Münir Nurettin Selçuk'un oğlu ve yakın geçmişte yitirdiğimiz Timur Selçuk ağabeyimizi nasıl anmalıyım... Çok usta bir piyanist, orkestra şefi ve besteciden söz ediyoruz her şeyden önce. Tiyatro oyunları ve efsanevi filmler için yaptığı besteleri de unutamayız. Yetiştirdiği öğrenciler ve tüm Galatasaray camiası kendisine minnettardır.

Yeri gelmişken Selmi Andak ağabeyimizi anıp 70'li yıllara şarkılarıyla imza atmış Bora Ayanoğlu ve "Kadınım" gibi bir şarkıya Tanju Okan için enfes sözler yazmış Mehmet Teoman ağabeylere de selam yollayalım. Her üçü de popüler Türk müziğinin gelişimine önemli katkıda bulunmuş müzik insanları. Selmi ağabeyin şarkıları dediğimizde önce sözleri Mehmet Faruk Gürtunca'ya ait Kulüp Marşımızın bestesi gelir elbet aklımıza.

Ama tüm Türkiye'nin sevdiği Sezen Aksu'dan "Ben Her Bahar Aşık Olurum", Zeki Müren'den (Ferdi Özbeğen yorumu da enfestir) "Kandil" gibi birçok şarkıya imza attığı gibi Eurovision tarihimizin de önemli motifidir kendisi. Selmi ağabey'den Yusuf Bülent Pozam ağabeye geçeyim; Galatasaray okul orkestrasında başlayan müzik hayatı Selmi Andak ve Fecri Ebcioğlu için yazdığı şarkı sözleri ile devam etti. 50 civarında eseri vardır ancak "Bal Gibi Olur", "Oyun Bitti" ve "Senden Vazgeçmem" çok ünlüdür.

Müzikolog ve besteci Yalçın Tura ağabeyimizi ise makamsal müziğimizi mikrotonal sisteme adapte etme çalışmalarından tanıyoruz. Ama Yılmaz Güney'in "Umutsuzlar" filminin o meşhur bestesi yok mu, o da kalbimizden vurur bizi her dinleyişte.

O zaman sırada, batılı standartları benimsemiş ve eser sahiplerinin telif haklarını koruyan ikinci meslek örgütü MSG'yi kurmuş, başkanlık etmiş, müzik yayıncılığının (publishing) Türkiye'de gelişmesini sağlamış, köklü müzik bankası Müzikotek'in kaptanı ve kıymetli müzik adamı, Dağhan Baydur ağabeyimiz var. İlk bestesi "Sevince" ile Eurovision'a gitmeye hak kazanmıştı. Siyaset Meydanı'nın ünlü jenerik müziği de kendisine aittir. Nilüfer'le, İstanbul Gelişim'le, Barış Manço, Fikret Kızılok ve daha birçok isimle önemli çalışmalar yaptı. Türkiye'nin ilk diskosu "Club 33"ün de DJ ve işletmecisiydi.

Fikret Kızılok

Tuna Kiremitçi

Mehmet Güren

Zerrin Mete

Damla Pehlevan

Engin Yavuz

Rock, Türkçe söylenir mi?" sorusuna, kazandığı büyük başarıyla tokat gibi cevap veren Bulutsuzluk Özlemi'nin kurucularından Sina Koloğlu, tiyatro oyunları için yazıp icra ettiği bağlama şarkılarıyla ("Ütopiyalar Güzeldir"i Ceylan Ertem kendi albümünde okumuştur) Ferhan Şensoy, Milenyum'un başında yayımladığı "Turkuaz Patlıcan" albümüyle bomba etkisi yaratmış Eren Kazım Akay ağabeylerime selam vermek isterim. Hem edebiyat hem müzikte Türkiye'nin iyi tanıdığı bir şarkı yazarı ve vokal olan aynı sıralarda oturduğum Tuna Kiremitçi ve tabii dönemimizin gururu Kumdan Kaleler grubuna da hasretle sarılırım. Ancak Candan Erçetin ablamıza iltimas geçmek isterim müsaadenizle... Gerek Türk popüler müziğinde özgün kulvar açmış şarkıları ve yorumu gerekse dünya görüşü ve tavizsiz duruşuyla bizdeki yeri çok özel. Türlü anıma iliklenmiş onca güzel şarkı bir yana Sultanî'deki müzik öğretmenliği, üniversitedeki diksiyon dersleri, bir dönem üstlendiği Cemiyet'in ilk kadın başkanı ünvanı ve şimdi Vakıf'taki başkan yardımcılığı ve MSG başkanı olarak verdiği mücadele ile gururlanmamak ne mümkün...

Candan Erçetin'den sonra, tam yerinde lise müzik öğretmenimiz Zerrin Mete'nin çok güçlü bir rock vokal olduğunu, kendi şarkılarını yazdığını ekleyeyim. Galatasaray Üniversitesi Öğretim Üyesi ve sıkı gitarist Dr. Atilla Demircioğlu ağabeyinse Moustaki şarkılarını Türkçe yorumladığı albümünü ve sahne performansını izlemenizi şiddetle öneririm. Kayıt teknolojileri ve ses tasarımı üzerine dersler vermiş, müzik üzerine şahane çevirilere imza atmış, birçok önemli albümün kayıt, miks ve mastering süreçlerini yönetmiş; okul zamanı davulcu olarak sevdiğimiz Ergin Özler ağabey; Bilgi Üniversitesi Müzik Bölümü başkan yardımcılığı yapmış, özellikle çocuklarla yaptığı koro ve vokal atölyeleri, sosyal sorumluluk çalışmaları ile bildiğimiz müzisyen ve yapımcı Haluk Polat ağabey, Yako Igual Eskenazi ve Devrim Atvur'un çalışmaları da her daim takibimizde. Ali-Badem

olarak sevdiğimiz Renan Bilek ve Ali Erenus unutulur mu? Küçük devrelere örnek olmuşlardır. Sonra rock star'ımız Murat Çekem var, Galatasaray'ın ardından İstanbul sahnelerinin de tozunu attırmıştır ağabeylerimiz.

Bugünlere geldiğimizde daha küçük devrelerden Damla Pehlevan, Mehmet Güren, Cihan Güçlü, Neslihan Engin, Fatih Aygün, Engin Yavuz gibi birçok müzisyen kardeşim bayrağı taşıyor şimdi. Eksiklerim varsa affola ancak tek tek saymaya da imkân yok sanki. Çünkü bence her Galatasaraylı içindeki müziği duyan ve farklı yönlemlerle aktaran kişi... Aramızda olmayanlara rahmet, emeklilere minnet; gençlerinse şansları bol olsun! Galatasaray'a gönül vermiş herkesin yüreği müzikle dolsun...

Tolga Akyıldız (125)

Müzik Eleştirmeni - Müzikmentor Kurucusu - Gazeteci ve Psikolog
takyildiz@muzikmentor.com
takyildiz@hurriyet.com.tr

Mekteb-i Sultanîli Müzisyenler çalma listesini dinlemek için

Spotify uygulamasını açın. Arama'ya (Search) tıklayın. Daha sonra sağ tarafta gözüken kamera ikonuna basıp telefon ya da tablet ekranınızı sarsmadan yandaki görsele doğru yakınlaştırın.

Şirket aracınızı tıklar, kiralarsınız;
işlemin kolaylığına inanamaz, sorarsınız:

Bu kadar mi?

tiklakirala.com yenilendi.

Operasyonel kiralamada LeasePlan avantajlarına
çok daha kolay ulaşın.

tiklakirala.com

Kariyer.net CEO'su Fatih Uysal “Sürekli Öğrenmeye Olan İhtiyaç Artıyor”

Pandemiyle birlikte iş gücü piyasasında da dinamikler, süreçler ve beklentiler değişti. 2017 yılından bu yana Türkiye'nin en büyük istihdam platformu Kariyer.net'in CEO'lüğünü üstlenen Fatih Uysal'dan (125) hem kendi kariyer öyküsünü hem de yeni dönemde lider davranışlarından yıldızı parlatacak mesleklere kadar farklı alanlardaki görüşlerini dinledik. Fatih Uysal, mezuniyete hazırlanan genç kardeşlerimize de önemli tavsiyelerde bulundu.

SULTANI DERGİ — Önce sizin kariyer yolculuğunuzla başlayalım. Alanya'dan sınav kazanarak Galatasaray Lisesi'ne geldiniz. Akademik yaşantı ve sonrasında da iş yaşamı için okul sıralarında ne hayal etmişiniz? Ne oldu?

FATİH UYSAL (Kariyer.net CEO'su) — 11 yaşında Anadolu Lisesi sınavını kazanarak İstanbul'a, Galatasaray Lisesi'nde okumaya geldim. 8 yıl boyunca “daimi yatılı” okuduğum için okulu doya doya yaşadım. Açıkçası okulda çok başarılıydım diyemem, dersleri o dönemin tabiriyle “abandone” etmesem de geçmeme yetecek kadar çalışmak bana ve tabii birçok devre ve yatakhane arkadaşına yeterli geliyordu. Lise çağlarımda, lise sonrası okuyacağım üniversite ya da sonrasında iş yaşamı ile ilgili net bir planım yoktu. Ancak o dönemde okulda söyleşiye gelen Uğur Mumcu, Ali Sirmen, Umur Talu gibi gazetecilerin etkisiyle bir dönem gazeteci olmayı hayal etmiştim. Okulun son günlerinde benim de içinde olduğum bir araçla çok ciddi bir kaza geçirdik, 3 arkadaşımızı bu kazada kaybettik... Onları özlemle ve rahmetle anıyorum. Bu kaza ve yaşadığı kayıplar, acılar sonrasında daha farklı bir öğrenciye döndüm denebilir. Üniversite sınavını yoğun bakımda olduğum için kaçırdım. Bir sonraki yıl büyük bir hırsla çalıştım ve Boğaziçi Üniversitesi İşletme Bölümü'nü kazandım. Üniversitede oldukça faal bir öğrenciydim, Boğaziçi'nin en eski kulüplerinden olan İşletme ve Ekonomi Kulübü'nün başkanlığını yaptım. Yurt içi ve yurt dışında münazara turnuvalarına katıldım, hatta Türkiye'de düzenlenen ilk üniversiteler arası münazara turnuvasını düzenleyen ekipte yer aldım. Yazları da farklı şirketlerde stajlarım oldu. Hem öğrenci kulüplerindeki faaliyetlerim hem de stajlar sayesinde iş hayatı ile ilgili planlarım oluşmaya başladı.

SD — İş hayatına başlamanızın üzerinden neredeyse 25 yıl geçmiş. İşteki ilk günlerinizi hatırlayın... Kendinizi en güçlü hissettiğiniz hususlar nelerdi? Lise ve üniversitedeki hangi kazanımlarınızın faydasını gördünüz? Bunun yanı sıra, keşke öğrencilik yıllarında şunu da yapsaydım, dediğiniz bir şey oldu mu?

FU — Lise yıllarımı dolu dolu geçirdim; çok eğlendim, yıllarca sürececek dostlukların ilk temelleri o dönemde atıldı... Hâlâ en samimi arkadaşlarım liseden. Bu anlamda geriye dönüp baktığımda “keşke” diyebileceğim bir şey yok açıkçası. İyi ki okulun ve Be-

AYAKTAKİLER soldan sağa: Salih İleri, Fatih Uysal, Merbuti Atik, Timur Çolakçavdar. **OTURANLAR** soldan sağa: Oktay Turan, Hakan Turpçu, Firuzan İşcan, Enis Erköse

yoğlu'nun tadını doyasıya çıkarmışım. Hayatta bazı dönüm noktalarını erken yaşta aşmak insanı olgunlaştırıyor. Özellikle lise ve üniversite yıllarımın bana kazandırdığı en önemli yetkinlik, bütün bu dönemi ailemden uzakta geçirdiğim için, kendi ayaklarının üzerinde durabilme becerisi ve yeni bir ortama kolay adapte olabile yetkinliği oldu. İlk işe girdiğimde de yönetici olarak Paris'te çalıştığım dönemde de değişen koşullara çok hızlı bir şekilde adapte olabildim. Kendimi güçlü ve yetkin hissettiğim bir diğer konu da herkesle çalışabilme ve anlaşabilme yeteneği. Bunu da Galatasaray'a borçluyum. Galatasaray Lisesi'nin en önemli ve değerli özelliği Türkiye'nin dört bir yanından gelen, farklı aile yapılarına mensup zeki gençleri aynı ortamda eğitmesi, onların kaynaşmasını sağlaması. Maddiyatın, farklılıkların ön plana çıkarılmadığı; ortak paydada buluşulan bir mekân olması. Bu da size herkesle anlaşabilme, farklılıklara saygı duyma, ortak bir nokta bulabilme yeteneği kazandırıyor.

SD — Türkiye'nin önemli şirketlerinde önemli profesyonel roller üstlendiniz. Kariyer.net CEO'luğu ile tüm sektörlerde istihdam odağında bakma şansınız var. Türk özel sektörünün özellikle genç yetenekleri çekme, tutma ve lider yetiştirme hususundaki becerisini nasıl değerlendiriyorsunuz?

FU — Bu soruyu bana bundan 1-2 sene önce sorsaydınız farklı bir cevap verebilirdim. Şu anda genç yetenekleri bulma ve tutma konusunu değerlendirirken dikkate almamız gereken en önemli realite, bir global sağlık krizinin ortasında olduğumuz... Microsoft'un yaptığı bir araştırmaya göre global olarak, çalışanların % 40'ı, 2021'de işlerini değiştirmeyi düşünüyor, bu inanılmaz bir oran... Bu değişim arayışına bir isim de veriliyor: YOLO (you only live once, yani hayata sadece bir kez gelersin). Bir yılı aşkın

süredir hayatın ansızın sona erme ihtimali ile yüzleşilmesi, çalışanların işe bakış açılarını değiştirdi. Madalyonun diğer tarafında da başka bir realite daha var; genç arkadaşlarımızın hayata ve "çalışma" kavramına bakışları daha farklı. Bunu iyi ya da kötü anlamda söylemiyorum, bir farklılığın altını çizmek için söylüyorum. Eskiden on yıl boyunca, hatta kariyeri boyunca aynı şirkette çalışmak gayet normaldi, şu anda ise çok daha hızlı iş değiştiriliyor. Eskiden "aynı işte uzun yıllar çalışarak içerden yükselmek" önemli iken, şu anda "farklı iş deneyimleriyle farklı yetkinlikler geliştirmek" ön planda. Şimdi bu iki realiteyi birleştirdiğimizde şu çıkarımı yapabiliriz: Genç yetenekleri bulma ve tutma zaten zordu, pandemi sonrasında çok daha zorlaştı. Bu açıdan bakıldığında genç yeteneklerin hızlı iş değiştirmesi, şirketlerin içeriden lider yetiştirme becerilerini negatif etkiliyor. Bu trendin önüne geçilemezse şirketlerde dışarıdan yönetici transferinin daha da artacağını söyleyebiliriz.

SD — Pandemi nedeniyle ülkeler arası geçişler durdu ya da son derece sınırlandı. Bu durumun expat trafiğine etkisi ne oldu?

FU — Pandeminin ilk döneminde fiziki olarak yurt dışında çalışma konusunda negatif bir durum söz konusu oldu ama bu uzun sürmedi. Birçok firma evden çalışma uygulamasına geçtiği için expat çalışanlar, fiziki olarak taşınmadan yeni görevlerinde çalışmaya başlayabildiler.

SD — Türkiye'nin en başarılı öğrencilerinin girdiği okulumuzdan henüz mezun olacak kardeşlerimize hak ettikleri gibi bir kariyer yolculuğu için ne önerirsiniz? Neyi yapsınlar, neyi yapmasınlar?

FU — Galatasaray mezunları büyük ihtimalle Türkiye'nin ve belki

de dünyanın en iyi üniversitelerinde okuyacak. Onlara ilk önerim, üniversite yıllarını sadece derslere ayırmalarını. Denesinler, bir okul kulübünde ya da bir dernekte çalışarak veya staj yaparak farklı alanlarda deneyim kazansınlar. Üniversite, deneyip yanılmak ve tecrübe kazanmak için çok doğru bir ortam. Alwin Toffler'ın 1970'te söylediği bir söz şu an daha da fazla anlam kazandı: "Yarının cahilleri okuma yazma bilmeyenler değil, yeniden öğrenmeyi öğrenemeyenler olacak." Pandemi süreci sürekli öğrenmeye olan ihtiyacı daha da artırdı çünkü birçok şirket çalışma şekillerini ve iş modellerini değiştirmek zorunda kaldı. Mesela perakende şirketleri pandemi öncesi büyük ölçüde mağaza yoluyla satış yaparken, pandemi sonrasında çok hızlı bir şekilde online satış modeline geçmek zorunda kaldılar. Perakende haricinde birçok sektörde de benzer bir transformasyon yaşandı. Bu yüzden de lügatimize iki yeni kelime eklendi: upskilling ve reskilling. Mesleki, davranışsal ve teknolojik bilgi ve becerilerin artırılmasına "upskilling", yok olacak bir mesleği yapan kişileri farklı bir iş yapabilmeleri için yönlendirmeye de "reskilling" deniyor. Kısaca, uzun soluklu kariyer planlayanlara önerim, sürekli öğrenmeye açık olmaları olur. Öğrenmeden kastettiğim ise sadece akademik bilgi değil; genel olarak öğrenmeye devam etmek... Kendimden örnek vermem gerekirse 45 yaşını geçtikten sonra bir enstrüman çalmayı öğrendim, uzun mesafe koşmaya başladım. Oysa 45 yaşına kadar atletizmle hiç ilişkim olmamıştı. Şu anda da Harvard Business School'da "Advanced Management Program" öğrencisiyim, haziran sonunda mezun olacağım.

SD — Sizce iyi bir liderin tanımı zaman içinde nasıl değişti? Özellikle pandemi sonrası iş yaşamında liderden beklentilere neler eklendi?

FU — Liderlik geniş bir kavram; sürekli evriliyor, değişiyor. Eskiden otokratik, kontrolcü, karizmatik liderlik daha yaygındı. Liderin her şeyi bilmesi, emir vermesi, altında çalışanların da itirazsız bu direktiflere uyması beklenirdi. Şimdi daha geçerli olan liderlik kavramı ise daha antantik, yapıcı, katılımcı bir liderlik. Son bir yılda, uzaktan liderlik, değişime uzaktan liderlik etme kavramlarıyla da tanıştık. Normalde değişim denildiğinde akla önce kültürel değişim, iş yapış şekillerindeki değişim gelirdi. Pandemi sonrasında ise değişim çok daha geniş bir alanı kapsamaya başladı; hem iş yapış şekillerinin değişmesi, dijital dünyaya adapte edilmesi; hem işe yeni başlayanların şirkete uyumunun sağlanması, hem de daha önce bahsettiğim gibi "YOLO" etkisiyle bakış açıları değişmiş ekibin işe bağlılığının sağlanması. Kısaca liderlerin işi çok daha zorlaştı, ama adapte olabilenler için de çok önemli liderlik becerilerinin kazanıldığı bir dönemden geçiyoruz.

SD — Bundan 20 yıl önce Fransızcanın yanına İngilizceyi koymak "olsa iyi olur" iken şimdi durum sanırım daha farklı... Bugünün ve geleceğin profesyonellerine yabancı dil kazanımıyla ilgili neler tavsiye edersiniz?

FU — İngilizce her zaman geçerliliğini koruyan bir dil. Dolayısıyla olmazsa olmaz denebilir. Galatasaraylılar için, Fransızcadan sonra İngilizceyi öğrenmek hep daha kolay olmuştur. Her iki dili de konuşmak iyi bir avantaj. Tabii önümüzdeki dönemde Çin'in çok daha baskın bir oyuncu olacağını öngörerek, dil konusuna meraklı olanlara, Çince öğrenmelerini de tavsiye edebilirim.

SD — Önümüzdeki dönemin yükselen meslekleri ya da rolleri neler olacak? Bu çerçevede yıldızı parlayan ya da parlayacak akademik alanlar hangileri?

FU — Kariyer.net verilerine baktığımızda son yıllarda en çok açılan iş ilanının bilişim ve veri alanında olduğunu görüyoruz. Bilişim alanında çalışan, uzmanlaşan profesyonellere büyük bir talep var. Bu talebi tetikleyen üç faktör var; birincisi dijital dönüşüm. Yani iş yapış şekillerinin dijitalleşmesi, farklılaşması. Bu dönüşümün pandemi sürecinde astronomik hıza ulaştığını söyleyebiliriz. Birçok şirket neredeyse bir gecede tüm operasyonunu internet üzerinden yürütmeye başladı, süreçlerini internete taşıdı. İkincisi ise her geçen gün yeni start-up'ların ortaya çıkması. Bunda da pandeminin çok etkili olduğu malum. Üçüncü faktör ise bilişim alanında sınırların olmaması, yani bulunduğunuz yerden ayrılmadan Fransa'da, Almanya'da bir şirket için çalışabiliyor olmanız. Bunun da örnekleri oldukça artıyor. Özetlemek gerekirse bilişim ekosisteminde yer alan her meslek önümüzdeki dönemde de yükselişte olacak. Akademik olarak bakıldığında ise bu dönemde multidisipliner bölümlerin ortaya çıkmaya başladığını görüyoruz. Örneğin "mekatronik mühendisi" yeni makine ve araçların üretim ve işlevlerindeki verimliliği artırmak için mekanik, elektronik ve bilgisayar mühendisliğinin özelliklerini birleştiren bir bölüm ve son dönemde ortaya çıktı.

SD — Siz özellikle gençlerle ilgili çok kuvvetli bir data havuzunu yönetiyorsunuz. Camiamızdaki girişimcilere, iş sahiplerine genç yetenek seçiminde verebileceğiniz tavsiyeler neler?

FU — Yetenek seçiminde tek bir doğru yok, dolayısıyla tek bir tavsiye vermek çok zor. Yaptığımız işin ve bulunduğunuz sektörün gerekliliklerine göre yetenek tanımı ve ihtiyacı değişiyor. Ben yeni bir ekip arkadaşarı arıyorsam özellikle karakterini, öğrenme yeteneğini, tutkusunu anlamaya çalışıyorum. İş dünyasında son dönemde sık kullanılan bir söz var, "hire for attitude, train for skills" yani karaktere göre işe al, yetkinlik için eğit. Bu, karakteri yetkinliğin önüne koyan bir anlayış. Çünkü eğer bir aday öğrenme becerisine sahipse doğru eğitimle yetkinliği geliştirebilirsiniz; ama karakterin değişmesi, şirket kültürüne uyumunun sağlanması imkânsız olmasa da çok daha uzun ve zor bir yolculuk.

Tam Zamanı

Doğru tekne, doğru rota, doğru fiyat...

Katamaran

Yelkenli

Motoryat

Gulet

 Sailing & People

 0850 811 3303 www.sailingandpeople.com

Mezuniyetin 50. Yılı

Değerli mektebimiz, Sultani'mizden mezun olalı 50 yıl geçmiş bile, dile kolay. Yıl 1959, bir eylül sabahı. Bir kısmı daha 7 yaşını doldurmamış, birbirini daha önce tanımayan küçücük çocuklar, neredeyse tümü yatılı (o zamanki tabiri ile "leyli") okumak, yani 6 gün, 5 gece ailelerinden ayrı olmak üzere, Ortaköy GSL İlkokulu'nda bir araya gelmiş.

Daha doğrusu, gelmeyi başarmış! Çünkü o dönemler, GSL İlkokulu'na girmek, erken gelmek, ya da kura ile değil, yapılan genel yetenek sınavını kazanmak ŞART! Tabii o gün, ailelerinden ayrı kalsalar da, bir daha hiç ayrılmayacakları bir BÜYÜK AİLEYE, bir büyük camiaya katıldıklarını, o günün yaşamlarındaki en önemli dönemeçlerden biri olduğunu anlamaları mümkün değil. Bu yaşadıkça, zaman içinde anlaşıldı.

İlkokulda, "öğretmenlerimiz" özellikle Türkler, bizlere sadece öğretmen değil, ana/baba gibi davranırlardı, tabii sıkı bir disiplini eksik etmeden. Biz 4. sınıfta iken, sınıf öğretmenimiz Sevgili Eşref Kırcan'ın vefat haberini aldığımızdaki üzüntü ve acıyı hâlâ unutamayız.

Yüksek tavanlı, Boğaz'ın soğuşunu tam önleyemeyen, büyük gemiler geçtikçe tangırdayan pencereleri olan, koskoca bir sobanın ısıttığı büyük yatakhanelerde yatıyorduk.

Sıkı ders çalışmaları yanı sıra spor (futbol yasaktı!), müzik, yavrukurt faaliyetlerimiz, yemekhaneye girerken tek sıra oluşumuz, zorunlu balık yağı, süt tozu ile yapılıp güğümle dağıtılan sütler, bazı akşamlar topluca seyrettiğimiz sinema filmleri, rıhtımda, somyalarımızın yayları ile (güya gizlice) balık tutma ütopyalarımız, rıhtıma dizilip hep birlikte "kaptan düdük" diye

bağırıp Boğaz vapuru kaptanı "düdük" çaldığında sevinip alkışlamamız, çalmaz ise "düdük kaptan" protestolarımız; oynadığımız "yağ satarım" gibi çeşitli oyunlar, revir, hemşire hanım, altın/gümüş anahtarlar, "bon point"lar, yaz/kış denize giren Enver Haraççı...

Bunlar gibi, acı, tatlı unutulmaz anılar biriktirdiğimiz 5 yıldan sonra, "Yukarıki Mektep"e geçtik. Heybetli yapısı ile ilk girişte büyük bir etki yaratan Lisemiz, yepyeni arkadaşlar ve bambaşka bir ortam, "öğretmenim" yerine "hocam" demek... Ve bunların yarattığı şok ve gurur.

Bu yuvada, bazılarımız 8, bazılarımız daha az veya daha çok yıl geçirdik. Yaşadıklarımızı, biriktirdiğimiz anıları bu yazıya, hatta bir kitaba sığdırmak mümkün değil. İlkokulda İbrahim Uygur, lisede Ali Teoman, Muhittin Sandıkçıoğlu ve Muzaffer Kuşuloğlu müdürlerimiz oldu. Ferruhzat Turaç, Ali Korur, Ülkü Özatay gibi bu yuvadan yetişmiş büyüklerimiz önemli bir ayrıcalık idi. Burada tümünü anamayacağım çok değerli hocalarımız oldu. Fransız hocaların arasında, sadece "bon pour l'orient" olanlar da oldu, M. Garti, M. Goudman gibi "demirbaşlar" da, çok değerli olanlar da. Tüm hocalarımız arasında, bizlere sadece öğretim değil, eğitim, yaşam dersi veren, etkilerini hep hissettiğimiz ikisini özellikle vurgulamak isterim:

St. Antoine Kilisesi Başpapazı, Papa'nın Türkiye temsilcisi, ruhani lideri, Père 3. Gautier! Bu önemli ruhani kimliğine rağmen, "Dieu, s'il existe..." diye başladığı unutulmaz söylemleri, dogmalara saplanmayı sorgulamayı, araştırmayı beynimize yerleştirmesi ile Felsefe Hocamız M. Pierre Dubois (aramızdaki adı ile "Papaz"). 12. sınıfta, pazartesi günleri okulu "kırar", ama öğleden sonra, onun dersine girebilmek için okula dönmeye özen gösterir idik.

"Ahfeşin keçisi bunu bilmez Mollalar" söylemi ve engin kültürü, hep dik duran kişiliği ile bizleri hep okumaya, düşünmeye teşvik eden yaklaşımı ile Sayın Tahir Alangu.

12. sınıfta, M. Dubois ile bir anı.

ÜST SIRA:
Ortaköy'de gelenek, girişteki merdivenlerde topluca resim çektirmek idi. İlkokul sınıfı (1959)
- Hocaların ders defteri

ORTA SIRA: İlkokula girişimizin 50. yılında, aynı merdivenlerdeki bizler. (2009)
- 60. yılımızda aynı merdivenler (2019)
- Ortaköy Yetiştirici Hocaları ile.

ALTA SOLDA: Türk-Fransız Hocalar Maçı öncesi.
SAĞDA: 12. Sınıf Futbol Takımı

Lise Müdürü Ali Teoman Bey "Altın Anahtar Ödülü"nü GS ilkokulu öğrencisi Bünyat Balaban'a verirken. (1961) GS İlkokul Müdürü İbrahim Uygur Bey (sağdan ikinci)

Bugün yaşanması değil, bazılarının hayali bile kolay olmayan nice anılar var:

- 1968 yılında, dönemim Fransa Başkanı Sayın De Gaulle'ün Mektep'i ziyareti; Ferhan Şensoy'un konuya ait, ta o zamandan skeçleri, taklitleri.
- Küçük sınıflarda, Ayı İsmail (sonraki yıllardaki lakabı ile Efendi Abi), Arap Kemal, Kürt Tahsin, Kasap Namık... gibi değerli "ABI"lerimizin bizlere "zorla değil mecburi" olarak sattığı, parası olmayanlara bir hafta sonraya borç yazdığı leblebler, mandalinalar...
- Grand Cour'a girebilmek için 10, arka bahçeye girebilmek için 12. sınıfa gelebilme hayal edişimiz.
- Grand Cour'da, geleneksel Türk- Fransız hocalar futbol maçları.
- Müdür Muavini Ülkü Abi'nin, 3 kişiye karşı tek başına yaptığı voleybol maçları.
- Metin, Turgay, İsfendiyar'lı futbol takımımızın Grand Cour'da antrenman yapması, onlara dokunmak, konuşmak, resim çektirebilmek.
- Daha meşhur olmadan, Yusuf, Sanlı'lı BJK genç takımının, Grand Cour'da, GSL takımı ile yaptığı maç.

- Ali Sami Yen Stadı açılışı, izciler, talebeler oraya gidiş.
- Metin Oktay futbolu bırakacağını açıkladığında, son sezonunda onu seyredilemek için Mektep'ten topluca maçlara gidişler.
- Tevfik Fikret'te Barış Manço, Timur Selçuk, Ajda Pekkan, Emel Sayın, Adamo... konserleri.
- Spor Sergi Sarayı'ndaki Liseler Arası Müzik yarışmaları, 3. olan orkestramız, "Zazie" ve "Babeth" şarkıları (ki imzalı 45'liklerini hâlâ özenle saklarım).
- Ferhan Şensoy, Altan Varol ve niceleri ile Şamata Geceleri.
- RAMO'nun toplu aşırı seansları (Fenerlilere özel (!) ihtimamları) ve "kaşe"leri.
- 12. sınıfta, Bekir ve Mustafa'nın kapıyı açmalarına rağmen, pasaj dönüşü, parmaklıktan atlama ısrarlarımız.
- Spor (o zamanlar, atletizm, basket, voleybol, kısmen futbolda, GS SK altyapısı, çoğunlukla, benim de içinde olduğum Sultanî talebelerinden oluşurdu).
- Okul maçları ve sonrasında çok kez yaşanan "arbedeler".
- "Çift fişli yoklamalar", "canlılar", özellikle 12. sınıfta, Mehpare ablamızın, Yaşar

Abi'nin "devamsızlık" sorunlarımızdaki destekleri.

- Özellikle son sınıf yatakhaneğinde, burada detayına girmeyeceğim "haylazlıklar".
- Tiyatro, müzik, sinema, folklor... faaliyetleri.
- Bizler 11 ve 12'de iken, Lise'ye önce 3, sonra 10 kız kardeşimizin gelmesi.
- Mezuniyetimizin 25. yılında, dönemim Lise Müdürü rahmetli Erdoğan Teziç ağabeyimizden şahsen, uğraş ve taahhütler sonucu alabildiğim özel izinle, Şato'nun önünde, "içkili" yemeğimiz ve mektepte yatışımız.
- İlkokula girişimizin 50. ve 60. yıllarında, Ortaköy'de, yuvamızda buluşmalarımız.

Binlerce anı içinde, birini aktarayım:

10. sınıftayız. 1 Nisan. Ders M. Zemor. Sınıfın kapısını söktük, yerine bir sıra kapağı ile "swing door" koyduk. Tahtaya bar şeklinde şişe vs. resimleri çizdik. Kürsüyü, piyano gibi yapıp, kocaman "ne tirez pas sur le pianiste" yazdık ve merakla M. Ze-

mor'u beklemeye başladık. M. Zemor geldi, çok kısa bir şaşkınlıktan sonra, karpıyı bir tekme ile açtı, sınıfa dönüp: "Hiç kıpırdamayın, atımı bağlayıp hemen geliyorum!" dedi, çıktı, tekrar girdi ve derse başladı. Hoşgörür, anlayış, empati, saygı ve sevgi kazanmak açısından, (bence), unutulmaz bir örnek idi.

Mezun olduğumuzda, "Oh, bitti, kurtulduk!" diye ön bahçede bazı kitapları yaktık. Bilmiyorduk ki, biten sadece o müthiş çatı altında yaşadığımız, belki de hayatımızın en güzel yılları imiş. Acı tatlı anılarla, yaşanmışlıklarla dolu 12 yılı bu mektepte geçirdim. Girdiğimden bu yana 62, mezun olduğumdan ise 50 yıl geçmiş. Talebelik yıllarımızda hayal dahi edemedik.

Çocukluk, buluş çağı, ergenlik, gençlik, delikanlılık çağlarımızı, Boğaz sahili ve o zamanki Beyoğlu'nda, hep birlikte, gece gündüz yaşadığımız; paylaşmayı, dayanışmayı, geleneklerimizi, sevgi ve saygıyı yaşayarak öğrendiğimiz, kalbimize ve beynimize kazıdığımız, çok değerli yıllar yaşadık.

Dünyanın dört bir yanına dağılmış, yıllarca hiç görüşmemiş olsa da, ilk karşılaşmada, sanki daha dün ayrılmış gibi, kaldığı yerden yeniden devam eden, sadece dönemdaşları ile değil, ağabey, abalılar (bizim dönemimizde yok idi), kardeşler ile olan "koparılamaz" BAĞ, bu çatı altında oluştu.

Bu uzun yolculukta, aramızdan ayrılan, "zamanın öte yanı"na geçen birçok kardeşimiz, hocamız, çalışanımız oldu. Hepsini sevgi, hasret ve rahmetle anıyoruz.

Talebelik yıllarımız çok geride kaldı, ama biten hiçbir şey yok. Büyük şairimiz, ağabeyimiz Ahmet Haşim'in ta 1933'teki ifadesindeki ve Rahmetli (Arap) Kemal Suman ağabeyimizin kitabındaki gibi "Bitmeyen Mektep" hâlâ devam ediyor. 13. Sınıfımız dediğimiz Cemiyetimizde, ağabey ve kardeşlerimizle, Sultanililiğimiz devam ediyor, yaşadıkça da devam edecek.

"Cemiyet" deyince, bir anımı daha izinizle paylaşmak isterim: Levent'teki, şimdiki mekânımız satın alınıp, Suriye Pa-

sajı'ndan buraya taşınma çabaları sürecinde, rahmetle andığım Sevgili Başkanımız Kayhan Uraz ağabeyimizin talebi ile bendeniz de (makbuz karşılığı), naçizane, imkânlar dâhilinde bir bağış ile katkıda bulunabilmiş idim. Bu gururu hayatım boyunca taşıyacağım. Bu vesile ile camiamıza büyük emekleri geçmiş olan tüm ağabeylerimize saygı ve şükranlarımı bir kez daha arz ediyorum.

Bu paylaşım fırsatını bizlere tanıyan, mensubu ve divan üyesi olmaktan gurur duyduğum, 1990-92 yıllarında yönetim ekibinde yer aldığım Cemiyetimize dönemim adına şükranlarımı sunuyor ve bu gururu, bizden sonraki dönemlerdeki kardeşlerimizin de yaşamasını içtenlikle diliyorum.

Saygı ve sevgilerimle,

Bünyat Balaban (103)

SOLDA: Kayıt için gerekli evraklar (1963) SAĞDA ÜSTTE: Şamata Gecesi (1971) ALTTA: Sınıfta bir grup.

ÜSTTE
Başında Rahmetli Sevgili
Öğretmenimiz, "Oymak Başımız"
Hüseyin Özakıç ile yavrukurtların
(1957-58-59 girişliler olarak) toplu
resmi. 23 Nisanlarda, yağmur,
güneş demeden, okuldan
Ortaköy'e kadar toplu yürüyüş,
merasim yaptık.

ALTTA
Toplu yemek (1984)

Mezuniyetimizin 50. Yılı Vesilesiyle

Nasıl Galatasaray Liseli Oldum?

Liseye girişim bir tesadüftür. Bizim liseye girdiğimiz dönemlerde her okul kendi sınavını yapıyordu, merkezi sınav sistemi yoktu. Ben de o sene Saint Benoit, Alman Lisesi ve Galatasaray Lisesi sınavlarına girmiştim. Alman Lisesi sınavı belli olmuş ve kayıt için son gündü. Galatasaray sınav sonucu henüz belli değildi. Gönlüm Galatasaray Lisesinde zira rahmetli Engin ağabeyim de orada okumuş ve 11. sınıfta Fransızca Kompozisyon'dan belge alarak ayrılmıştı.

Annemle Esentepe durağından Levent-Tünel (50 numara) otobüsüne bindik ve kayıt yaptırmaya Tünel'deki Alman Lisesine gidiyoruz. Anneme yalvarıyorum, otobüsten inelim Galatasaray'a bakalım, belki sonuçlar belli olmuştur, belli olmamışsa oradan Tünel'e yürür kaydı yaptırırız, diye. Neyse rahmetli anacığım beni kırmadı, Ömer Hayyam durağında indik, okulun kapısında listelerin asılmış olduğunu gördük. Okulu 47. sırada kazanmıştım. Dünyalar benim olmuştu. Tabii gerisin geriye büyük bir mutluluk içerisinde eve döndük. Galatasaray Lisesi gerçek olmuştu.

İlkokulu 6 farklı okulda okumuştum, sonuncusu Mecidiyeköy'deki Hürriyet-i Ebediyye İlkokuluydu, sonradan öğrendim, meğerse Tanju Ateşli, Fatih Ediboğlu, Erkal Seçkin, Ömer Yazgan ile de aynı okul mezunuyuz.

Mr Salzedo ve Mr Thibault ile Başlayan Yıllar

O zamanlar hazırlık (ihzari) sınıfına 120 öğrenci alınıyor, yarısı Ortaköy yarısı da Beyoğlu'nda eğitime başlıyordu. Ben de

hazırlığı Ortaköy'de okuma şansına sahip olanlardandım. Ağabeyimin beyaz karyolası bir at arabasına yüklenip Ortaköy'e götürüldü ve on bir yaşında yatılı hayatım başladı.

Okulun yaşça en büyük talebeleri bizdik, zira Ortaköy'de bizimle birlikte ilkokul öğrencileri vardı. Fransızca öğretmenimiz Mr Salzedo idi ve birkaç ay sadece odyovizüel sistemde eğitim gördükten sonra yazılı Fransızcaya geçtik. Her ay klasman yapılırdı, ilk klasmanda birinci olduğum için Mr Salzedo bütün klas-

manları hem tahtaya yazar hem de bana yazdırırdı, ilk klasman sonucunu yazarken soyadımı tahtaya "Sümerbank" olarak yazmıştı.

Beyoğlu'na Geçiş

Beyoğlu'na geldiğimizde bu sefer de okulda yaşça en küçük öğrenciler bizler olduk. O vakitler okulda bir de Ticaret Bölümü öğrencileri vardı, Ayı İsmail, Kürt Tahsin ağabeylerimizle ki yaşları bayağı ilerdeydi, orada tanıştık. Birkaç yıl sonra o bölüm de kapatılmıştı.

Fransızca dersine "Le Tour de la Turquie Par Trois Enfants" (Ali, Mehmet ve Faruk) isimli teksir yapılmış bir kitapla ve Mme Capdeville ile başladık. O dönemlerde Grand Cour bizim için efsane bir yerdi ve kapısında "9. sınıflar giremez" yazılıydı. En büyük hayallerimizden biri 10. sınıfa gelip oraya girmektir.

Sekizinci sınıftayken Ortaköy'de hazırlığı okuyup Beyoğlu 6. sınıfa on kız kardeşimiz geldi. 800-900 erkek öğrenci arasında 10 kız öğrenci! Hep kol kola dolaşırlardı. Gerek bizim okula gerek İstanbul Erkek Lisesine 1965-66 ders yılında ilk kez kız öğrenci alınmıştı.

Orta sonda resim ve müzik dâhil tüm derslerden bitirme sınavı vardı. Hiç resim yapamazdım hele hayvan resmi hiç çiz-

Tahir Alangu ile 12.Sınıftan bir grup

ÜSTTE Lise Basketbol Takımı (1971) Rahmetli Murat Akın ve Mehmet Şensilay, Ben (kaptan), Bebek Can Tengizman ve Berhan Kaya. ALTTA Okulda İçkili Yemek, Ramo ile.

mezdim. Sınavda karşımıza içi doldurulmuş bir kurt padalyası koydular, bir türlü resmi yapamıyorum. Allahtan önümde Suphi Bilgin oturuyor, kâğıt değişerek bir beş alıp geçmeyi başardım. Yaşar Yenice Hoca görmedi mi, görüp de ses etmedi mi? Bilemiyorum.

8'de beş şube idik, 9'da da beş şube. 10. sınıfa geçtiğimizde üç şube ve 12'ye geldiğimizde iki şubeye düşmüştük. O yıllarda bu mektebi kazanabilmiş zekâ ve akıl dolusu arkadaşlarımız maalesef birer ikişer aramızdan ayrılıp başka okullara geçmeye başlamışlardı. En bela ders de Fransızca Kompozisyon idi. Bir dersten de kalınsa o yılı komple tekrar etmek gerekirdi. Fransızca Kompozisyon dersi diğer okullarda olmadığı için arkadaşlarımızın bir kısmı bu dersten kalınca diğer okullara geçip bir üst sınıftan tahsile devam etmek istemişlerdi. Gerek o yıllardaki eğitim sistemi gerek Fransızca Kompozisyon gibi dersler gerekse Marie Louise Nouhaud, Malinowski, Boufflers gibi zor hocalar yüzünden çoğu arkadaşımız birer ikişer aramızdan ayrılıp başka okullara gittiler. Hazırlık sınıfına 33 kişiyle başlamıştık, fire vermeden sadece yedi arkadaş son sınıfa gelebildi. Bana göre tam bir öğrenci kıyımı vardı o yıllarda. Başarılı ve çalışkan bir öğrenci olduğum ve kazaya uğramadığım için, Grand Cour hayalim gerçekleşmiş oldu ve ayrıca lisede Tahir Alangu Hoca'da dört yıl okuma şansı buldum. Şamata gecelerimiz olurdu, Ferhan Şensoy

o gecelerin yıldızıydı. Konserler düzenlenirdi Patricia Carli, Adamo gibi sanatçıların konserlerini hatırlıyorum. Tiyatro, folklor, müzik ve spor ile iç içe geçen senelerdi. 1968 yılında okulumuz "Zazie" isimli şarkıyla Liselerarası Müzik Yarışması'nda üçüncü olmuştu. Yıllar sonra ilk üçe giren diğer eserleri de dinledim ve bize haksızlık yapıldığını düşündüm.

Ve Ayrılış

Neticede 1971 yılında yüzümün akıyla belki de şansımın yardımıyla, tökezlemeden mezun olup bu çok değer verdiğim camianın bir üyesi, bir neferi oldum. "Pılav"larda "50. Yıl Plaketi" verilen ağabeylerimize gıpta eder ben de o günü görebilmenin hayalini kurardım. Yıllar gelip geçerken birçok arkadaşımızı toprağa verdik, onlar bizim gibi bu günü görebilme şansına sahip olamadılar. Hepsine rahmet diliyorum.

Saygı ve sevgilerimle.

Bülent Sümerkan (103)

Batıya Açılan Pencereleer Yenileniyor

Mektebimizin ön cephesindeki pencere ve kapıları yenilemek amacıyla başlattığımız **“Bir Pencere Benden, Bir Pencere Vakıftan”** kampanyasında, 42 pencere bağışçılarımız, 42 pencere de Vakfımız tarafından yenilenecekti.

Sizlerden 82 pencerenin 75’i için bağışlar gelince, Vakıf olarak vermiş olduğumuz sözün arkasında durarak, Grand Cour cephesinden başlamak üzere, diğer cephelerdeki 82 pencereyi yenilemeye karar verdik.

Şu anda, ön cephedeki 7 pencere bağışçısını bekliyor.

İnanıyoruz ki, en kısa zamanda Galatasaraylıların destekleriyle bu pencereler de tamamlanacak ve 2021-2022 öğretim yılına yenilenmiş binamızla başlayacağız.

Galatasaray elbirliği yaptığında ne kadar kuvvetli ve etkili olduğunu yeniden gösterdi.

Katılımcılara sonsuz minnet ve teşekkür borçluyuz.

Galatasaray Eğitim Vakfı

MAPTRIKS

Maptriks hızlı, güvenilir ve aksiyona yönelik lokasyon içgörülerini ile, şirketinizle ilgili karar alma süreçlerinde elinizi güçlendiren iş ortağınızdır.

İSTANBUL - LONDRA - BREDA

TAHMİNLEME

Güçlü öngörüler ile doğru adımlar atın!
Daha karlı sonuçlar elde edin!

SEGMENTASYON

Bayilerinizi Segmente ederek doğru hedefleme ve konumlandırma yapın!

COĞRAFİ HEDEFLER

Hedef Kitleniz nerede yaşıyor?
Nerede dolaşıyor? Öğrenin!

REKABET ANALİZİ

Rekabeti, pazarı ve fırsatları ölçümlayın!

LOKASYON ANALİZİ

Verimli operasyonlar ile daha karlı sonuçlar elde edin.
Gelirlerinizi artırın!

YER SEÇİMİ

Size en uygun, optimum lokasyonu seçin!

ROTA OPTİMİZASYONU

Ulaşım maliyetlerinizi azaltın.
Zamandan tasarruf edin!

MAPTRIKS

Maptriks
zengin veri içeriği ve
akıllı modelleri ile karmaşık iş
problemlerine coğrafi perspektif
katarak yaklaşır;

Nerede?

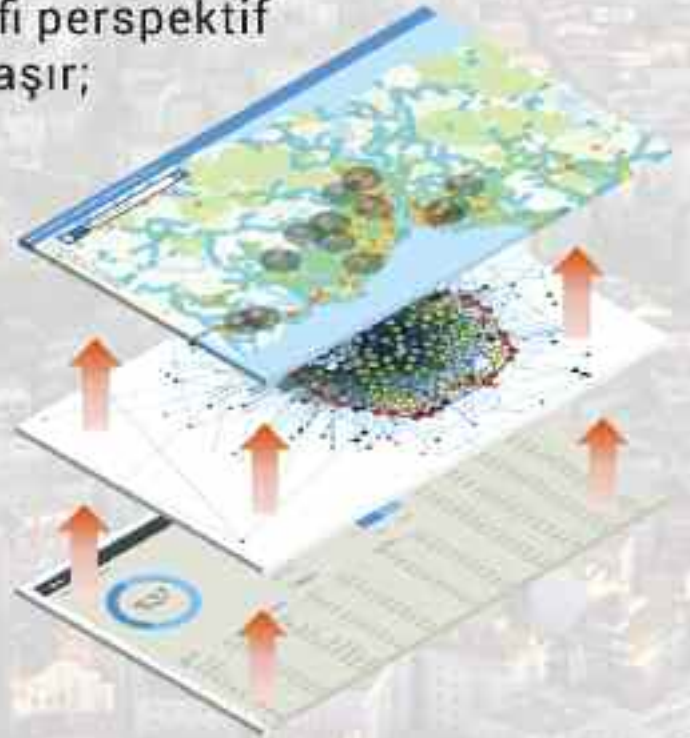
- ✓ Daha karlı yeni mağazaları nerede açabiliriz?
- ✓ Hedef kitlem nerede yaşıyor? Nerede dolaşıyor?

Ne?

- ✓ Hangi ürünüm için satış potansiyeli yüksek noktalar nerede?
- ✓ Ürünüm için coğrafi pazar potansiyeli nedir?

Nasıl?

- ✓ Müşterilerimize nasıl daha fazla değer sunabiliriz?
- ✓ Gelirlerimi etkilemeden nasıl mağazalarımı optimize ederim?

Mektepte 1 Gün Gibi Geçen 20 Yıl

Hepimiz biliriz ki Galatasaray Lisesi demek, pek çoğumuz için okuldayken ders dışı faaliyetler olarak tabir ettiğimiz; kültürel, sanatsal, sportif ve bilimsel alanlarda gerçekleştirdiğimiz etkinliklerdir. Birey olma savaşı verirken, kendimizi gerçekleştirebilmeye doğrudan imkân veren bu faaliyetler, birlikte bir şey yapmanın, üretmenin, tartışmanın ana zeminidir. Akademik formasyonun yanı sıra hayata dair öğrendiklerimizin çoğu, edindiğimiz deneyimler, yaratıcılığımızı geliştiren ortamlar ağırlıklı olarak kulüp faaliyetleriyle beraber konuşulur. Sorumluluk duygusunu geliştiren ve yaratıcı düşüncenin önünü açan bu çalışmalar Galatasaray'daki doğal yaşantının parçasıdır ve her dönemin kendine özgü dinamikleriyle devinerek sürer gider. Aksi de düşünülemez zaten.

Peki son yıllar dünyada pek çok şey değişirken Galatasaray'da kulüpler açısından neler yaşandı, yaşanıyor? Pandeminin olumsuz etkilerine rağmen öğrenci kardeşlerimiz hangi konularda ne gibi üretimlerde bulunuyorlar? Sultani Dergi'nin bu sayısında bu konulara biraz bakalım istedik ve sorularımıza bize birinci ağızdan yanıt verebilecek Çiğdem Hocamızla bir röportaj yaptık.

SEZA SİNANLAR USLU (124) — Sevgili Çiğdem hocam, sizinle 2000'li yıllarda Lise'de birlikte çalıştık. Ben sizi tanıyorum ama camiamızda sizi tanımayanlar olabilir. Bize kendinizi tanıtır mısınız? Galatasaray'a gelmeden önce nerede görevliydimiz? Galatasaray'a ne zaman geldiniz?

ÇİĞDEM BÜKE (12. Sınıfların Kartiyesi ve GSL Kültür Sanat Merkezi Koordinatörü) — 1956 İstanbul doğumluyum. İlk, orta ve liseyi Özel Kadıköy Kız Koleji'nde tamamladım. Daha sonra Yabancı Diller Yüksek Okulu'na devam ettim ve 1979'da oradan mezun oldum. Sonrasında biraz daha üniversite okumak istedim ve İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Eski Ön Asya Dilleri'ne girdim ancak tamamlamadım. İngilizce diplomamla öğretmenliğe yöneldim ve bu mesleği çok sevdiğimi gördüm. Galatasaray'dan önce Ok-

meydanı Namık Kemal Ortaokulu, Florya Şenlikköy ve Zeynep Bedia Kılıçlıoğlu Ortaokulları, Kartal Burak Bora Anadolu Lisesi, Florya Tevfik Ercan Anadolu Lisesi'nde görev aldım. 2001 yılı kasım ayında da Galatasaray Lisesi'ne geldim. Geliş o geliş, 20 yıldır buradayım. Üç çocuk annesiyim ve şimdilik iki torunum var.

SSU — GSL Kültür Sanat Merkezi 2006 yılında Gün Bey'in (Gün Kut) müdürlüğü zamanında kurulmuştu. İlk yöneticisi olarak kuruluş sürecini tamamladıktan sonra 2007 yılında ayrıldım ve akabinde bu göreve siz geldiniz. Çok başarılı çalışmalar ortaya çıktı. Biraz bunlardan bahsedebilir misiniz?

ÇB — Sevgili Gün hoca döneminde, Lise'nin olmazsa olmazı kültür ve sanat kollarını bir çatı altında toplamak amacıyla kurulmuştu bu merkez. Senin ayrılmanın ardından 2007 eylül ayından itibaren GSL KSM'nin sorumlu müdür yardımcılığına başladım. O tarihte 35-40 öğrenci kulübü aktifti. Bir de Festival Komitesi vardı. Tahmin edeceğin gibi bu görev Lise'deki birçok iş gibi 7/24 mesai isteyen bir sorumluluk. Beş duyumuz hep açık şekilde, akli zengin, gönül zengin öğrencilerimle birlikte çalışıyoruz. 15 yıla yakın bir zamandır yürüttüğümüz çalışmalarda gördüm ki, evet, derslerin yararı çoktur, ama heveslendirmenin yaptıramayacağı şey yoktur.

Galatasanat, Kastamonu Kuzyaka İlkokulu (Aralık 2019) Fotoğraf: İlke Ünlü (154)

Pandemi öncesinde okulda kulüp çalışmaları, öğle arası, ders bitimi, etüt saatleri öncesi, etüt arası ve hafta sonları Kültür Sanat Merkezi'nde gerçekleşiyordu. Öğrencilerimize en az 2 kulübe üye olmalarını beklediğimizi söylesek de bizim öğrencilerimiz çok marifetli oldukları için hemen hemen hepsi 4-5 kulübe birden üye olurlar. Öğrencilerimizin içindeki potansiyeli çıkaracak zenginlikteki kulüplerimizde mezunlarımızın da katkılarını belirtmemiz gerekir.

SSU — Zaman geçtikçe, zamanın ruhu da değişiyor elbette. Lise'de aktif çalışan kaç kulüp var? Yeni faaliyet türleri var mı?

ÇB — 40 kulübümüz aktif. Bir de Festival Komitemiz var. Ancak kulüplerde yer alan öğrenci sayısı doğal olarak değişkenlik gösteriyor. En faal kulüplerimiz arasında Tiyatro Kulübü'nü söyleyebilirim. Kulüp üyeleri günümüzde 3 dilde; İngilizce, Fransızca ve Türkçe oyun sahneye koyuyorlar. Türkçe ve İngilizce Münazara Kulübümüz de oldukça başarılı; hem bireysel hem takım olarak birinciliği kimseye kaptırmadığımız gibi Milli Takım'da da yer alıyoruz. Edebiyat Yayın Kulübü ile Müzik, Sinema ve Fotoğrafçılık Kulüplerimiz de olmazsa olmazlardan. İki ayrı dans türünü kapsayan Halk Oyunları ve Tango topluluğumuz var. Satranç, Sosyal Bilimler Araştırma Topluluğu ve Spor Kulüplerimiz gibi yıllardır her dönem öğrencisi olan kulüplerimizden. Ama son yıllarda rağbet gören MUN (İngilizce/Fransızca), EYP, Robotik, Matematik, Girişimcilik, Gençlik Eğitim Gelişim Organizasyon ve Gastronomi kulüpleri gibi yeni oluşumlar da var.

SSU — MUN ve EYP çalışmalarını biraz açabilir misiniz?

ÇB — MUN Model Birleşmiş Milletler Similasyonu, EYP ise European Youth Parliament Similasyonu. Her ikisi de Türkiye genelinden ve yurt dışından davet edilen lise öğrencilerinin katıldığı organizasyonlar. Bu tür konferanslar genç bireylerin kendilerini ifade edebilmelerine fırsat sağlayıcı ve onlara bu yönde yardımcı olabilmeyi görev edinmiş etkinliklerdendir. Kan dökülmeyen bir

savaş olan siyaset, hukuk, uluslararası ilişkiler gibi konularda öğrencilerde altyapı oluşturmayı amaçlar.

Galatasaray olarak YALE MUN ve HARVARD MUN'lara uzun yıllar 10'ar kişilik gruplarla katıldık. Yurt içinde katıldıklarımız da var. Galatasaray Üniversitesi'ne bağlı olmamız buralarda yer almamızı kolaylaştırıyor. EYP'de ise Türkiye Delegasyonu'nda mutlaka en az iki öğrencimizle yer alıyoruz. Ulusal konferanslara 5'er kişilik grupla katılıp başarılı olanlar AB üye ülkelerdeki ulusal ve uluslararası konferanslara seçiliyorlar. Ben de birçoğuna "sorumlu öğretmen" olarak gittim. AB hibe projelerinde Avrupa'nın farklı ülkelerinden dört-beş okulla birlikte iki sene süreli ortak çalışmalarımız oldu; Pandemi döneminde online olarak sorumlu öğretmenlerimiz ile devam ediyor.

Galatasaray'dan çok diplomat yetiştiğini biliyoruz. Şimdi bu organizasyonlarla öğrenciyken daha Liseliler dünya kültürünü, bu tür uluslararası ortamları tanıma imkânı buluyorlar. Biz de elimizden geleni sağlıyoruz çünkü istiyoruz ki çocuklarımız yıkıcı savaşları yaşamassınlar, yaşatmasınlar, ırkçılığa, bağnazlığa hiçbir zaman geçit vermesinler, sorunları çözmeye ortak olsunlar ve fikir geliştirsinler. Ülkemizi emanet edeceğimiz gençler böyle yetişsinler, onlara güveniyoruz.

SSU — Kültür Sanat Festivalimiz de Lise'nin en uzun soluklu etkinliklerinden. Festival yapısı, içeriği ve işleyişi değişmiş olsa gerek...

ÇB — Lise'de ikinci dönem nisan ayı başından okul bitene kadar festival havasında geçer. Bu dönemde Fransızca dilinde MUN, Edebiyat ve Tiyatro Günleri, Mektebi Sultani Satranç Turnuvası, Spor Festivali gerçekleştirilir. Mezunlarımızla Kariyer Günleri ya da özel söyleşiler yine bu zaman dilimi içinde yoğunluk gösterir. Festival de bu sürecin sonunda bir final etkinlik olarak gerçekleştirilir. Ne var ki Gezi Olayları'nın olduğu 2013'te ve geçen yıl pandemi nedeniyle 2020 yılında Kültür Sanat Festivalimizi düzenleyemedik. Bu gidişle 34'üncüsünü de düzenleyemeyeceğiz. Daha önceleri halka

açık ve ücretsiz olan festivalimiz Gezi Olayları sonrasında sadece öğrencilere açık bırakıldı ve üç gün sınırlı tutuldu. Oysa daha önceleri gece 24'e kadar süren konserler yapardık, şimdi saat 21:00'de bitirmek zorundayız.

SSU — Sanırım yaşanan bu kısıtlamalara rağmen öğrenciler üretme azminden bir şey kaybetmeden yepyeni projeler ortaya koyabiliyorlar. Hepimizin gurur duyması gereken örnek bir sosyal sorumluluk projesi olarak da kabul edebileceğimiz GALATA SANAT'tan bahsediyorum. Bu projeyi anlatabilir misiniz? Şimdiye kadar kaç okula ulaşıldı? Bu okullar nerelerdedi? Projenin içeriği nedir?

ÇB — Galata Sanat Sosyal Sorumluluk Projesi, Lisemizin 6 sanat kulübününün (edebiyat, dans, tiyatro, fotoğrafçılık, müzik, plastik sanatlar) birlikte geliştirdiği bir proje. İki etapta cereyan ediyor. İlk etabı hemen yakın çevremizde; Beyoğlu ilçesinden bir ilk ya da ortaokul seçerek, ikinci etabı ise Anadolu'dan bir okul seçerek gerçekleştiriyoruz. Belirttiğim kulüplerden öğrencilerimiz, seçilen okullarda toplamda 100 öğrenciyle bir haftalık bir atölye çalışması yapıyorlar. Atölye çalışmaları sonucunda gittiğimiz okulların öğrencileriyle beraber bir gösteri ya da bir etkinlik ortaya koyuyorlar.

Önceki yıllarda Galata Sanat kapsamında Orhan Aydın (144) ve dönem arkadaşlarının Nevşehir ve Mardin illerinde başlattığı girişimler sonunda kardeş okullarımıza bir yardım projesi de geliştirildi ve çeşitli kitap, müzik enstrümanları, fotoğraf makinası, resim malzemeleri gibi yardımlar yapıldı. Beyoğlu'nda Cezayirli Gazi Hasan Paşa, Ahmet Emin Yalman, Hasköy Ortaokulu, Kağıthane Hacı Ethem Üktem Ortaokulu ve Cihangir Münir Özkul Ortaokulu'nda bu projeyi gerçekleştirdik. Anadolu'da ise Nevşehir Uçhisar Haydar Çankaya Ortaokulu, Mardin Sakarya Aycan Çaltekin İlköğretim Okulu, Malatya Merkez Ortaokulu, Antakya, Artvin Hopa Atatürk Ortaokulu, Erzincan Ulalar Ortaokulu, Kastamonu Merkez Kuzyaka İlk-Orta okulu, Tokat Gözova İlk-Orta Okulu, İzmir Kınık Arpaseki İlk-Orta Okulu, Afyon Karahisar Köprülü Köyü Şehit Ramiz Demir Ortaokulu, Isparta Gelendost Yeşilköy Ortaokulu'na giderek, çalışmalar yaptık.

Galata Sanat Projesi'nin kazandırdığı deneyim ve öğrettikleri dersler de öğretilecek bilgiler değil. Öğrencilerin günler öncesinden başlayan hazırlıklarına yardımcı olmak, onları arkalarından su dökererek uğurlamak ya da geri dönüşlerinde onları kapıda karşılamak bize de olağanüstü duygular yaşattı. Burada yeri gelmişken bu çalışmalarda bize destek olan öğretmenlerimize ve de emektarımız öğrencilerin "Amet Ağbi'si Ahmet Çetiner'e de teşekkür etmek isterim.

SSU — Galatasaray'da öğretmenlik çok özeldir ancak öğretmenliğin yanı sıra öğrencilerin aktif üretim alanına tanıklık etmek, yön gösterebilmek başka bir derinlik getiriyor olmalı. Neler söylemek istersiniz?

ÇB — Mekteb-i Sultani'de çalışmak dünyanın en güzel şeyi; kendimizi açıklamak zorunda bırakmayacak kadar birbirimizi tanıdığımız, paldır küldür seni yargılamadan, neyi hangi niyetle yaptığımızı bilen öğrencilerimle geçirdiğim vakit sahip olduğum en büyük zenginliklerden biri benim için. Sorumluluk almaktan, eleştirilmekten, duygularını ifade etmekten, sevmekten, sevilmekten korkmayan öğrencilerimle birlikte çalışmaktan, yaşlanmaktan, unutulmaktan ve ölmekten korkmadım, korkmuyorum.

SSU — Pandemiye rağmen kulüpler çalışmalarını sürdürebiliyorlar mı?

ÇB — Evet, çocuklar uğraşıyorlar. Uzaktan da olsa canlı bağlantılar, toplantılar düzenliyorlar. Sinema Kulübümüz şu günlerde 2021 Liselerarası Kısa Film Yarışması düzenleme hazırlığı içinde. Aslında sanat kaos içinde ayrı bir güzellik, bir kaçış, kurtuluş hatta ferahlık sunuyor hepimize. Düşünüyorum da bir çocuk konuşmadan önce şarkı söyler, yazı yazmadan önce resim yapar. Sanki bir kuşun iki kanadı misali bilim ve sanata tutunarak uçabiliriz biz de. Öğrencilerimizi bu nedenle her zamandakinden daha çok desteklemek gerektiğini düşünüyorum.

SSU — Galatasaray'da biriken sayısız anınız olmuştur, anlatmak istediğiniz bir tanesi...

ÇB — Her günüm, her saatim ayrı birer anıdır. Şöyle bir bakınca geriye bazı kareler canlanıyor gözümde. Mesela 100 kadar öğrenciyle, Galatasaray Futbol ya da Basketbol takım maçlarına gidişimiz. Taksim'e kalabalık halinde yürüyüşümüz, metroya binişimiz. Stada girişimiz... Ya da sinemalara, tiyatrolara gidişimiz. Dönerken Nizam'da çorba içmelerimiz. Bunlar anlatılamaz.

Bir de gururla hatırladıklarım var; Uluslararası Caz Festivali'nin Tevfik Fikret Salonu'nda yapılan Açılış Töreni'nde Büyükelçi Cem Kahyaoglu'na yardımcı olmak, İrina Bokova ile koridorlarda dolaşmak, Fransız Sarayı'nda yaptığımız konferansların açılış konuşmaları gibi.

Bir de sürprizler var tabii; 2019 yılında, 24 Kasım Öğretmenler Günü'nde öğrencim Meltem Aksay (153) ve okul orkestramızın eşliğinde Tevfik Fikret Sahnesi'nde Zülfü Livaneli'nin Karlı Kayın Ormanında türküsü söylediğimizi asla unutamam. Krizler ise hiç hatırlamak istemediklerim; hele bir festival kapanış günü var ki... Of! Yaşadık geçti, gitti...

Galatasanat, Kastamonu Kuzyaka İlkokulu (Aralık 2019)
Fotoğraf: Mikdat Küçükömeroğlu (153)

Theragun İLE VÜCUT AĞRILARINIZDAN KURTULUN!

Theragun yeni nesil masaj aletleri
şimdi Enfito'da!

Life Fitness
F1 Koşu Bandı

Life Fitness
E1 Cross-Trainer
Eliptik

ICG
IC5 İç Mekan
Bisikleti

First Degree
Neon Su Dirençli
Kürek Cihazı

Life Fitness

Theragun
by *Therabody*

**HAMMER
STRENGTH**

escape

TRX

**EKSTRAIN
FITNESS**

Ve çok daha fazlası için;

www.enfito.com

ÜSTTE SOLDA Caretta, Meis. **ÜSTTE SAĞDA** Yunan adalarında farklı lezzetler. **ALTTA** Gökova rotası

“Hayalleri Mavi Olanlar Denizde Buluşur”

BERK KUTENGİN (123) — Mavi yolculuk kavramını siz nasıl tanımlarsınız?

ALİ ÖĞÜDÜCÜ (113) — Mavi yolculuk pandemi döneminin şartlarında ve özellikle izole bir tatil imkanı sunması nedeniyle büyük bir popülerite kazandı. Hatta bu süreçte pek çok insan “denizde bir tekne üzerinde tatil” kavramıyla ilk kez tanıştı.

Pandeminin, tüm olumsuzluklarıyla beraber deniz üstünde tatilin doğal yollardan PR'ını yaptığını da söyleyebiliriz. Elbette denizin üstünde olmak, güneşin ve denizin keyfini çıkartmak, yıldızların altında rüyalara dalmak hem çok keyifli hem de dinginlik ve huzuru bulmanızı sağlıyor.

Ama şunu da hatırlamak gerekir ki mavi yolculuk kültürü 1950’lerde Halikarnas Balıkçısı ile başladığında, Ege ve Akdeniz kıyılarındaki tarihin izlerini sürmek üzere bir maceraydı. Unutmayalım ki ülkemiz ve kıyıları 5.000 yıl boyunca çok çeşitli uygarlıklara ev sahipliği yaptı. Bu uygarlıkların izlerini denizden sürmek başlı başına heyecan verici bir deneyim.

Bilenler zaten biliyor ama bilmeyenler için söylüyorum; Knidos’ta teknenizde amfi tiyatro manzarası eşliğinde, yıldızların altında yediğiniz akşam yemeğinin keyfini anlatmaya kelimeler yetmez. Keza Bozukkale’de, kıyıdaki tarihi şehrin kalıntılarının yarattığı ruhani havayı mutlaka yaşamak gerekir. Göcek’te Bedri Rahmi Koyu’nda veya Kaş’ta Bayındır Koyu’nda, Likya mezarlarının altında demirmek başlı başına yaşanması gereken bir tecrübedir.

Sonuçta bence mavi tur kavramı salt izole bir tatilin ötesinde, insanın ruhunun derinliklerine işleyen ve herkesin yaşamasını tavsiye ettiğim müthiş bir deneyimdir.

BK — Siz tekne kiralama işine nasıl başladınız?

AÖ — Galatasaray Lisesi’nden sonra İstanbul Üniversitesi’nde İşletme okudum, 40 yıla yakın bir süre girişimci ve profesyonel olarak tekstil sektöründe yöneticilik yaptım. Son 15 yıldır yelkenle ilgileniyorum. Emekli olduğumda da tüm amacım yılın asgari 6-7 ayını teknede geçirmektir. Ama girişimci ruhum, denizcilik sevgimle bir araya gelince bu işe başlamam kaçınılmaz oldu.

Doğal olarak profesyonel iş hayatımdaki deneyimlerim “Ne yapabilirim?”, “Nasıl fark yaratırım?” sorularını kendime sormama sağladı. Buradan hareketle Sailing&People’da klasik paket turlar yerine (gulet, yelkenli, katamaran ve motoryat) dört farklı tekne kategorisinde kişiye özel programlar yapmaya başladık. Teknelerin rotalarından, yemek menülerine ve tekne içindeki aktivitelere kadar tüm özel taleplerle ilgileniyoruz. Talep gelmesi hâlinde teknelerimiz pilates&yoga stüdyosuna dönüşebiliyor ya da rotalarımızı trekking, bisiklet veya tırmanma faaliyetleri ile bütünleştirebiliyoruz. Dileyenler için denizde pratik ama keyifli yemek tariflerini öğrettiğimiz programlarımız var.

Şöyle bir gerçek var; yaptığım işten çok keyif alıyorum. İnsanların çok önem verdiği, bazen bütün bir yıl hayalini kurduğu tatil programlarının sorumluluğunu almak ne kadar büyük bir yükümlülük olsa da, sonuçta yüzlerinde mutlu bir gülümseme görmek o kadar büyük bir keyif veriyor.

BK — Mavi tur deyince siz hangi rotaları özellikle tavsiye edersiniz?

AÖ — Şunu belirtmeliyim ki Türkiye yatçılık ve tekne turizmi için müthiş zenginliklere sahip bir ülke. Kıyılarımızı iyi koru-

ÜSTTE Gökova Körfezi. ALTTA Bozukkale akşam durağı

yabilirsek ve siyasi irade doğru regülasyonlar uygularsa tekne turizmi her geçen gün gelişir ve ülkemiz için çok önemli bir gelir kalemi oluşturur. Kıyılarımızda başlıca mavi tur rotaları Gökova Körfezi, Hisarönü, Marmaris, Fethiye körfezleri ve Fethiye'den Kekova'ya uzanan deniz yoludur. Her bir rota farklı özellikleri ile birbirinden güzel doğa, tarihi kalıntılar ve mavinin binbir tonunu içerir. Hangi rota, hangi koylar gibi soruların cevaplarını merak edenler için çok detaylı bilgiler içeren üç adet kaynak önereceğim.

Bunlardan birincisi elbette Türk denizciliğinin önderi, Mektepli Ağabeyimiz Sadun Boro'nun Vira Demir'ini liste başı yapacağım. Vira Demir özellikle her koyun farklı rüzgârlara göre özelliklerini, derinlik ve dip yapılarına göre nasıl tedbir alınması gerektiğini söyleyen çok önemli bir kaynaktır. Bunun da ötesinde Türk yatçılığında öncü olmuştur. Diğer kaynak kitap ise geçen sene ilk baskısı yayımlanan ve bu sene yeni ilave ve düzeltmeleri ile ikinci baskısı çıkan Ali Boratav'ın "Mavi Yolculuk Rehberi" adlı kitabıdır. Bu kaynak kitap ise özenli, detaylı bir çalışma ve harika fotoğraflarıyla aynı zamanda görsel bir şölen sunuyor. Bence en güncel kaynak kitap olarak övgüyü hak ediyor. Üçüncü kaynak kitap ise en son on yıl önce revize edilmiş olmasına rağmen içerdiği değerli bilgilerle hâlâ yatçıların kaynak kitabı olma

özelliğini sürdüren Rod Heikell imzasını taşıyan Greek Waters Pilot'tur. Denizciler ve deniz tutkunları bu üç kaynak kitapta mavi tur rotaları, konaklama imkânları, alargada demir yerleri, iskeleler ve bunun gibi pek çok detayı fazlasıyla bulacaklardır.

BK — Galatasaray Liselilerin denizcilikle ilgisini nasıl değerlendiriyorsunuz?

AÖ — Elbette Sadun Boro Ağabeyimiz hepimizin gurur kaynağı ve Galatasaraylı denizcilerin önderidir. Ayrıca teknesi Anouk ile dünya turunu tamamlayan Ekrem İnözü Ağabeyimiz başka bir övünç kaynağımızdır. Özellikle Tevfik Fikret'in "fikri hür, vicdanı hür" felsefesini düstur edinmiş Galatasaraylıların, "özgür ruhların simgesi" denizcilğe uzak kalması düşünülemez. Bu anlamda senin girişiminle "Mekteb-i Sultani Denizcileri" grubu geçen sene

Dernek yönetimimizin de katkılarıyla Galatasaray Trofesi tertipledi. Özellikle Denizci Galatasaraylılar aynı zamanda Lisemizde okul idaresi ile işbirliği yaparak "Denizcilik Kulübü" nün kurulmasına ön ayak oldular. Hepsi fahri olarak, kardeşlerimize deniz sevgisini ve kültürünü aşlamak için çok değerli katkılarda bulunuyorlar. Tüm bu arkadaşlarımıza ve kardeşlerimize de bir Galatasaraylı birey olarak teşekkür ediyorum.

SOLDA Meis. SAĞDA Marmaris

BK — Gulet ve motoryat ile mavi tur yapmak veya yelkenli ile mavi tur yapmak arasında farklılık var mı?

AÖ — Tabii ki farklılıklar var. Tüm tekneler sonuçta aynı rotaları yapabilir ama herşeyden önce konseptleri farklı. Özellikle en temel fark, gulet ve motoryatlarda mutlaka kaptan, gemici ve aşçıdan oluşan bir ekip bulunmasıdır. Bu durumda misafirler buldukları teknede yemek, servis, temizlik, bulaşık ve benzeri konularla ilgilenmezler. Teknenin tüm sorumluluğu da kaptandadır. Oysa yelkenli ile yapılan mavi turlarda genellikle sorumluluklar yolcular arasında paylaşılır.

Hangisi daha iyi diye sorarsanız, kişiye göre değişir derim. Ama ben ikincisini tercih ederim.

BK — Mavi tura çıkacaklara neler tavsiye edersiniz?

AÖ — Öncelikle kendi beklentileri açısından en doğru zamanlamayı seçmelerini öneririm. Örneğin çok sıcak havalardan hoşlanmıyorlarsa temmuz ve ağustos aylarını önermem. Ya da denizde biraz daha sükûnet arıyorlarsa kesinlikle mayıs ve ekim aylarını tavsiye ederim. Özellikle Göcek ve daha güney için kasımın ilk iki haftası şahane olabilir.

Yanlarına minimum ve işlevsel eşya almalarını, arı sokması, güneş çarpması ve benzeri acil durumlar için mutlaka yanlarında ilaç buldurmalarını öneririm. Kötü hava koşullarında ne olursa olsun denize çıkmamaları çok önemli. Ve mutlaka iyi ekip, doğru ve bakımlı tekneleri tercih etmeleri gerekir. Çifte rezervasyon gibi tatsız sürprizlerle karşılaşmamak için güvenilir kişi ve şirketlere itibar etmelerini tavsiye ederim. Elbette çok fazla detay var, biz Sai-

ling&People olarak misafirlerimizi kişi veya gruplara özel seyahat danışmanlarımızla en iyi şekilde bilgilendirmeye çalışıyoruz.

BK — Yunan Adaları rotası ile ilgili ne söylersiniz?

AÖ — Karasularımıza yakın olması sebebiyle son yıllarda Yunan Adalarını ziyaret etmek ve rotalarımıza dâhil etmek popüler hâle geldi. Şu anda pandemi nedeniyle bir belirsizlik var ancak Türk denizciler kısıtlamalar kalkınca mutlaka bu adalara seyahat etmeyi sürdürecektir. Bu seyahatlerde Türk denizcilerimizin çoğunluğu adalarda Yunanlı dostlar edindi. Ben birbirini tanımanın, kurulan dostlukların süreç içinde Türkiye ve Yunanistan ilişkilerine de olumlu yansıtacağına inanıyorum.

BK — Denizde vakit nasıl geçer?

AÖ — Bence çok güzel bir soru. Çoğu zaman benzer soruları arkadaşlarımdan ben de duyuyorum. Özünde, galiba sınırlandırılmış bir alanda, kocaman bir hafta nasıl geçer demek istiyorlar. Elbette kişiye göre ilgi alanları değişebilir ama özellikle iyi anlaşılan bir grup için bundan daha iyi bir tatil fırsatı olamaz. Denize girmek, güneşlenmek, su sporları yapmak, dalmak, balık tutmak, resim çekmek, kitap okumak, siesta yapmak ve keyifli sohbetlerle renklenmiş yemekler ve sonrasında yıldızlarla buluşmak diye anlatmaya başlarım. Henüz bu tecrübeyle tanışmamış olanlar, ilk mavi yolculuklarında ne demek istediğimi anlayacaklardır.

BK — Mavi tur rotalarında konakladığımız iskelelerde ihtiyaçların karşılandığı bir ortam var mı?

ÜSTTE Marmaris. SAĞDA Leros - ahtapotlar hazırlanıyor.

AÖ — Konakladığımız iskeleler özellikle son yıllarda daha bakımlı ve güvenli. Buralarda genellikle küçük bir market (nispeten pahalı), lokanta, su ikmal ve kara elektriği imkânı bulunuyor. Elbette yemek kalitesi ve fiyat politikası işletmeden işletmeye değişiyor. Burada verilen hizmetin çok zor şartlarda ve sezonluk verildiğini düşünerek biraz hoşgörülü olmak gerekiyor. Özellikle kötü havalarda sığındığımız bir liman ve uzun seyirlerde bir nefeslenme imkânı sunan bu iskeleler çok önemli bir ihtiyacı karşılıyorlar. Özellikle Sadun Abi'nin ve Ali Boratav'ın kitapları buralar ile ilgili detaylı bilgileri bizlerle paylaşıyor.

BK — Kaptansız olarak yelkenli ve katamaran kiralamalarıyla ilgili neler söylersiniz?

AÖ — Bence kişinin kendi kullandığı tekneyle dilediği gibi dolaşması büyük bir keyif ve özgürlük. Ancak bunun için asgariden ADB (amatör denizci belgesi) sahibi olması gerekiyor. Tabii bu yeterli değil, mutlaka konu hakkında ehil kişilerden ders almak ve eğitim görmek çok önemli.

Ben ilave olarak ilk kiralamalarında yanlarında deneyimli bir kaptan olmasını kesinlikle öneririm. Elbette daha sonrası yaşanarak öğrenilecek bir süreç. Ne kadar çok mil yaparsanız, o kadar çok tecrübe edirsiniz. Denize meraklı insanların, kendi kullandıkları teknelerle bu keyfi tatmalarını öneririm, ömürlerinin sonuna kadar bu tutkudan vazgeçemeyeceklerdir. Bu işe başlamak isteyenler mutlaka Mekteb-i Sultani Denizciler Grubu'na dâhil olsunlar. Grupta iyi denizci, tecrübeli çok sayıda abimiz, ablamız ve kardeşimiz var. Aradıkları desteği burada bulacaklarından eminim.

BK — Klasik bir soru olacak ama tek gövde yelkenli mi yoksa katamaran mı?

AÖ — Bu sorunun cevabı beni aşar. Araştıranlar internette bu konu ile ilgili yüzlerce yazı bulabilir. Objektif bakış açısı ile şunu söyle-

yebiliriz; bu konudaki tercih ihtiyaçlara ve beklentilere göre değişir. Katamaranların denizin üstünde çok geniş bir yaşam alanı sunması, âdeta yüzen bir ev konforu taşıması, sığ sulara girebilmesi ne kadar büyük avantaj olsa da başka bir denizci grubu ise mono yelkenliyle aldıkları seyir keyifinden vazgeçmek istemiyor.

Tabii şunu da eklemek isterim ki ihtiyaçlar zaman içinde değişiklik gösterebiliyor. Türk denizciliğinin duayeni Sadun Boro Abimiz, dünyayı mono yelkenli Kısmet teknesiyle dolaşmış ve son dönemde deniz yaşamını bir katamaranda sürdürmüştü.

BK — Yelken yarışları ile ilgili söylemek istediğiniz bir şeyler var mı?

AÖ — Ülkemizde Bodrum, Marmaris ve Göcek ağırlıklı olmak üzere yelken yarışları ve trofeler düzenleniyor. Pandemi öncesinde bu trofeler yelkenseverler için aynı zamanda bir sosyalleşme imkânıyla birlikte keyifli günler geçirmelerini sağlıyordu. Tekne kiralayan acenteler aynı zamanda bu yarışlar için yarışseverlere çeşitli seçenekler sunuyorlar. Yarışlara iddialı bir şekilde hazırlanan ve katılan gruplar var. Ben özellikle keyif almak ve tecrübe edinmek için kış trofelerine katılınmasını kesinlikle tavsiye ediyorum, yeter ki ekiplerini kursunlar! Bu trofelere katılmak için charter şirketlerinden tekne kiralanabilir. Tabii öncelikle pandeminin sona ermesini diliyoruz.

BK — Ekleme istediğiniz başka bir şeyler var mı?

AÖ — Bana bu keyifli söyleşi ve Galatasaraylılarla bu kadar sevdiğim bir konuda buluşma imkânı verdiğiniz için teşekkür ederim.

HUNCA™

www.hunca.com.tr

“Suya Yazılan Her Anı Kalıcıdır” En uzağa gidişinin altıncı yılında Sadun Boro’yu anıyoruz.

Sadun Boro’yu 1965 yılında, KISMET’i Fenerbahçe’ye getirdiği zaman tanımıştım. Bilindiği gibi o yıllarda Fenerbahçe mendireği İstanbul’daki kotraların kaldığı ücretsiz, emniyetli, çok güzel bir limandı. Sadun, dayımın da yakın arkadaşı olduğundan, teknesini hazırlarken sık sık görüşüyorduk. Günlerden sonra bir gün Caddebostan kıyılarında yelken yaparken, KISMET’in hayırsıza doğru pupasına gittiğini gördük. Dayım “Sadun gene yelken ayarı yapıyor.” demişti. Meğer o gün KISMET kimsenin haberi olmadan o destansı seferine başlamış.

Döndüğü yılda yurt dışında yaşadığım için, onları karşılayamamıştım. Fakat 1986 yılından sonra, Bodrum’da yat imalatına başladığımdan, yaz başlarında kendi teknemizle Gökova’ya ve de Sadun’un yanına, Okluk Koyu’na demirliyorduk. O yıllarda bu koy son derece sakın ve temizdi. Kısmet malum koyun dibinde kıştıkara, ağaçlara bağlı durur, hemen yanında Mehmet Ateş’in YAREN’i yer alır, Sadun, koyun girişinin hemen solundaki girintide de Fikret Kızılok’un EYLÜL’ü kalırdı. Fikret de Galatasaraylı olduğundan sık sık sohbet ederdik. Koyda, genelde guletlerin yanaştığı salaş restoranları olan iki iskele vardı. Bunlardan biri olan Yücel Restora’nın dış duvarına Sadun, Gökova’nın güzelliklerini anlatan bir yazı yazdı. Fakat daha sonraki yıllarda, iskeleler ve binalar tadilata girip değişince, Sadun’un yazısı da kaldırıldı. Buna çok içerleyen Sadun bir daha bu mekâna adımını atmadı. Fakat buraya rakip olan diğer restoran, aynı yazıyı kendi duvarına taşıdı.

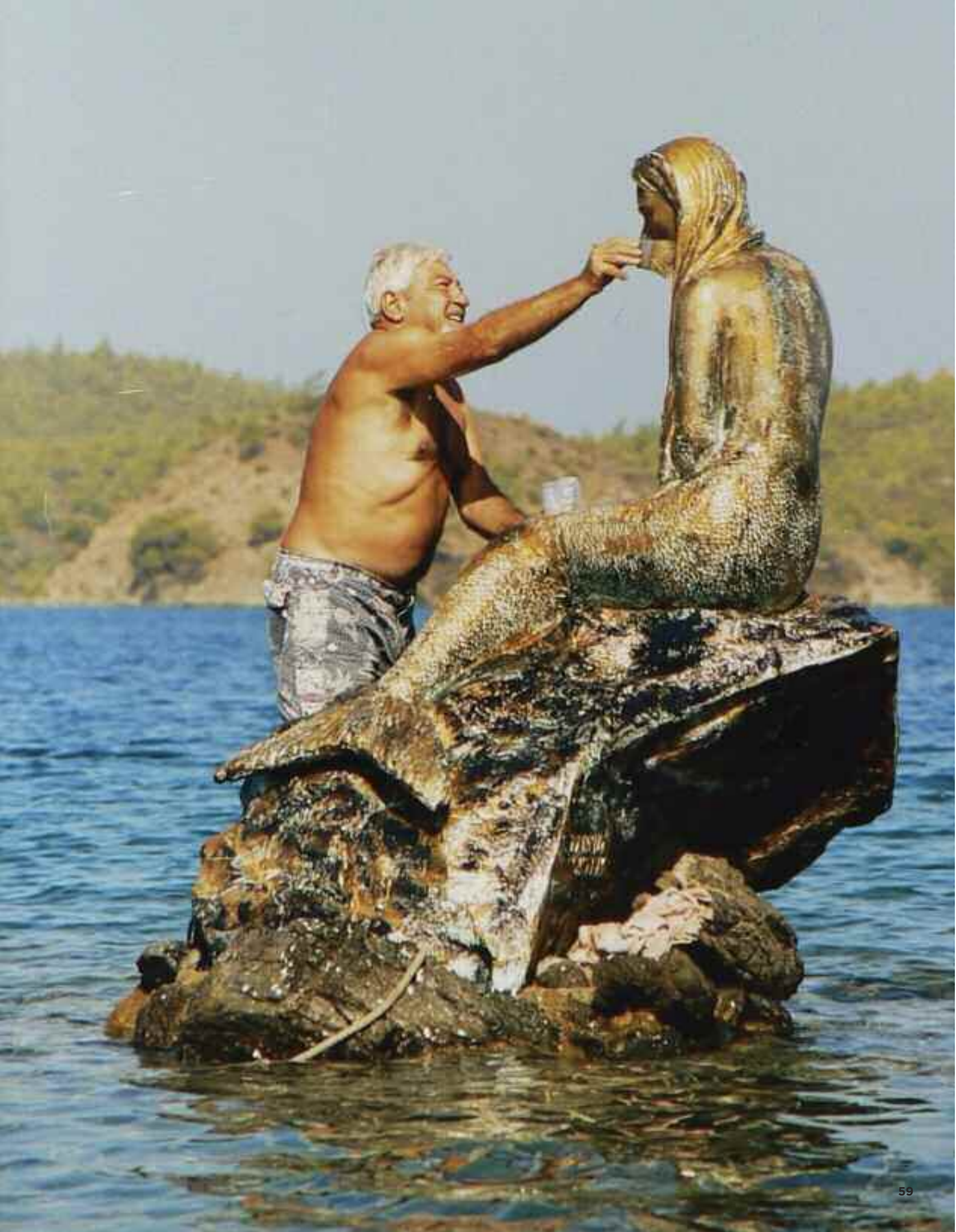
Sadun’un en büyük tutkularından biri, sabah ve akşamları geç vakte kadar, uzun yürüyüşlere çıkmaktı. Kışları mutlaka kayak yapmaya giderdi. Bir diğer tutkusu da ahtapot avcılığı idi. Neredeyse her gün, çıplak elleri ile yakaladığı ahtapotları, sahildeki taşlara çarparak yumuşatır ve onlarla teknenin küçücük mutfağında nefis yemekler yapardı. Ziyaretine her gidişimde mutlaka bana da bir “rom punch” hazırlar, ancak iki kişinin oturabileceği havuzunda karşılıklı içerdik. Yaz başlarında, liman girişindeki heykeli boyar, boynuna çiçeklerden yaptığı çelengi takardı. Fenerbahçe’deki yaşantımızdan kalan bir sürü eski dostumuz olduğundan, benimle sohbet etmekten çok hoşlanırdı. Kemal Niyazi Seyhun, İngiliz Kemal, Boyacı Ömer, Ahmet Kaptan, Akbulut’un kaptanı Şerif, Aydın, Mustafa ve oğlu Murat daha niceleri hepsi ortak dostlarımızdı.

Böylece yıllarımız geçti. Artık iyice yaşlanmış olan KISMET’i Koç Müzesi’ne vermeye bir türlü razı olamıyordu. Sonunda, kataran ile dünya seyahati yapan dostu Alim’in teşviki ile bir kataran sahibi oldu. SONBAHAR adını koyduğu yeni teknesini Okluk’a getirdiği zaman gene beraberdik. Bana teknesini büyük bir sevinçle gezdirdi. Hele mutfağını ve tuvaletini gösterirken bayağı keyifleniyordu. Salonundaki masasında 10 kişi oturabiliyor ve yattığı yerden gökyüzünü seyredebiliyormuş. Bir gece, teknenin ses düzeninden, Münir Nurettin’in bir kasidesini banttan dinlerken, volümü sonuna kadar açıp, bütün koyu inletmişti. Bunlar onun için çok özel şeylerdi. Fakat yavaş yavaş ortaya çıktı ki bu yeni teknenin kullanımı KISMET’inki kadar kolay değil. Örneğin, havuzluktan mutfağa inebilmek için 7 kademe geçiyorsun, başüstüne gidebilmek içinse kamaranın üzerinden geçmek gerekiyor. Bütün bunlar, artık iyice yaşlanmış olan Sadun’un çok zorlandığı şeylerdi.

KISMET’i daha göndermediği günlerden birinde, kataranının kışında otururken, hemen arkamızda duran eski teknesine bakışını hiç unutamıyorum. Hüzün dolu bu bakış, unutulmayan bir sevgiliye duyulan hasretti. Sonunda KISMET, Bodrum’daki Yat Lift tersanesinden kamyona yüklenerek Koç Müzesi’ne yolcu edildi. Sadun da kataranını Karacasöğüt’teki özel marinaya götürdü ve orada da 5 Haziran 2015’te vefat etti. Son yolculuğunda, cenazesi teknesine yüklenerek önce Okluk’a oradan, karayolu ile Karacasöğüt köy mezarlığına götürüldü ve oraya defnedildi. Aslında Sadun’un vasiyeti, yıllarca bağlı durduğu yarımadanın üzerindeki tepeye gömülmektir. Fakat maalesef bu arzusu gerçekleştirilemedi; onun yerine buraya kızı Deniz’in çabalarıyla sembolik bir mezar yapıldı. Yatçı arkadaşlar bu yere, yanlarında getirdikleri birtakım objeleri koyarak ruhunu şad ediyorlar. Şimdilerde buraları ne durumda artık bilemiyorum. Sadun Boro, tüm hayatını denize, denizciliğe, deniz kültürüne adanmış son derece bilgili, çok alçak gönüllü, yurdunu çok seven, çok muzip örnek bir kişiydi. Sevgili Eşi, hayat arkadaşı Oda Boro ‘yu da 21 Mayıs 2020 ‘de kaybettik. Her iki denizci dostumu da kaybetmenin üzüntüsü içersideyim.

Allah rahmet eylesin.

Yücel Köyağasıoğlu (87)

Soldan sağa: Ayfer Er, Haluk Karamanoğlu, Zuhâl Atasoy, Osman Atasoy, Sadun Boro, Necati Zincirkiran, Eralp Akkoyunlu, Oda Boro, Deniz Boro ve eşi

Vira Demir ve Sadun Boro

2000 yılının yaz sonunda Türkiye kıyılarını anlatan kılavuz kitabı Vira Demir çıkınca Sadun Boro ile detaylı bir röportaj yapmışım, şimdi yazının tümünü okuyunca gene epey duygulandım. Başkalarının anılarından yer çalmamak için sizlere birazcığını aktarmaya çalışacağım...

11 Ekim 2000 Çarşamba gecesi, Kız Kulesi'nde, Vira Demir'in tanıtım gecesinde onu çok mutlu gördük. Daha sonra bir araya geldiğimizde şunları söylüyordu: "Nihayet telefon ederek kitabın basıldığını, ertesi gün kargodan alabileceğimi haber verdiler. O gece yatarken hayatımda ilk defa 'Allah'ım yarına kadar beni yaşat.' diye dua ettim. Kitabı elime alınca da postaneden eve gidene kadar gözyaşlarıma engel olamadım!.. Bu kitabı çıkarmak Türk amatör denizciliği için yapmam gereken bir vazife gibi yıllardır içimde uhde olarak kalmıştı. Onun için Türk Ekonomi Bankası benden böyle bir kitap hazırlamamı isteyince kabul ettim; yoksa bu yaşta verdiğim dört senenin karşılığında bankanın kendisini verselerdi yaptırılmazlardı. Dolayısıyla kitabın basılmış hâlini görünce de büyük bir manevi haz duydum." Kitabı ile ilgili şöyle devam ediyor Boro:

"Bir de denizcilerimiz kendi sularımızda yabancıların yazdığı kitaplarla dolaşıyordu. Neredeyse kıyılarımızın, adalarımızın asıl isimleri unutul-

cak, yabancıların verdiği isimler kalacaktı. Bu nedenle kitapta geçen isimleri itinayla seçtim." Sadun Boro sözlerine şunları da ekliyor:

"Sonra görüyorum ki, yeni heves etmiş yat sahipleri hiçbir denizcilik bilgisi olmadan kıyılarımızda dolaşıyor. Hâlbuki gençler ve meraklılar; çok şey öğrenebilirler. Onun için bu sularda gezecek olanların bilmesi gereken asgari navigasyon ve gemicilik bilgisini de kitaba koymayı faydalı buldum."

Evet... Sadun Boro 10,5 metrelik Kısmet yelkenlisiyle 1965-1968 arasında dünya turu yaparak Türk denizcilerine uzak denizlerin kapılarını aralamıştı. O yıllarda, dünyada, okyanusa açılan teknelerin sayıları bir elin parmaklarını geçmezdi. Dolayısıyla Boro'nun dünya denizcileri arasında da yeri önemlidir. Nitekim Uzaklar'ın yolculuğunda tanıştığımız İsveçli Yalmar milliyetimizi öğrenince bize ilk olarak Sadun Boro'yu sormuştu. Nereden tanıdığını merak edince de tok sesiyle "Nasil tanımam... Karada Atatürk, denizde Sadun Boro!" demişti.

Vira Demir, Boro'nun yarım asırlık denizcilik tecrübesinin eseri. Kitaba, Boro'nun, Pupa Yelken'i hemen hepimize ezberleten akıcı üslubu da eklense, kılavuz kitap olmasına rağmen Vira Demir'i elimize almamızla bitirmemiz bir oldu. Vira Demir'in, Kız Kulesi'ndeki tanıtım gecesine

gelince; doğrusu rüya gibiydi... Sadun Ağabey, üzerinde Türkiye'ye döndüklerinde şereflerine verilen davette giydiği otuz iki yıllık lacivert ceketi, beyaz balıkçı yaka kazağı ve yüzünde "denize, rüzgâra, tuza, yeşile, insana karışmış" yetmiş yılın iziyle çok mutluydu... Boğaz'ın çarpıntılı suları da on üçündeki ayın yansımasıyla pırıl pırıl parlıyordu; sevgili "La Lunna" sı bu anlamlı gecede onu yalnız bırakacak değildi elbette!

Boro kitabını bitirirken "...bundan sonraki yolculuklarımızda da rüzgârımızın kolayına, denizlerinizin sakin, neşenizin daim olmasını dilerim." diye yazmış. Ben de röportajda yazdığım son cümleyi, "kimseninkine benzemeyen gür kahkahanız daim olsun" cümlesini, şimdi burada değiştirerek "güzel ruhunuz sonsuz maviliklerde huzurla dolaşsın Sevgili Sadun Boro" diye bitiriyorum.

Dileğimiz genç ve yetkin denizcilerin Vira Demir'i güncel tutması ve yeni baskılarının her daim raflarda olması...

Zuhâl Atasoy

Yelkençi / Gezgîn. 1992-1998 yılları arasında Dünya'ya yelkenli teknesiyle dolaşmıştır.

Kaynak: Yachting World Türkiye Dergisi Kasım-Aralık 2000 sayısı. Zuhâl Atasoy röportajı. Fotoğraflar: Osman Uğur

Sadun Boro'nun son teknesi "Sonbahar"

Bizim gençliğimizde, dünya coğrafyalarında dolaşmak çok zordu. İçimizdeki keşfetme dürtüsünü ancak zorlu coğrafyalarda seyahat eden insanların paylaştıkları röportajları okuyarak bastırabiliyorduk. Türkiye'de o yıllarda (1960-1965) Hikmet Feridun Es, bizim gibi insanlar için, dünyaya açılan bir pencere oldu. Onun, Hayat Mecmuası'nda yayımlanan maceralar ile kâh Afrika'nın balta girmemiş ormanlarında, kâh Asya ülkelerinde nice serüvenlere, savaşlara ortak olduk. 1965 yılı, hem bizim gibi içinde keşfetme dürtüsüyle doğanlar için, hem de deniz tutkunları için bir milat yılı oldu. 22 Ağustos 1965'te Oda-Sadun Boro çifti "Kısmet" kotrasıyla binbir serüven dolu dünya seyahatine başladılar. Bu seyahatleri Hürriyet gazetesinde tefrika halinde yayımlanmaya başlayınca, bizim dünyaya açılan penceremiz sinemaskop oldu! Artık, onlarla yatıp kalkan, Kısmet'in tayfalarındık.

Hiç bitmesini istemediğimiz bu büyümlü seyahat, 1968 yılının 15 Haziran günü başladığı noktada, Caddebostan'da sona erdi. Bir yıl sonra Sadun Boro'nun tüm seyahatini şiirsel bir anlatımla ve nefis fotoğraflarla renklendirdiği "Pupa Yelken" kitabı, denizcilik edebiyatımızın ilk mihenk taşı oldu. Muhteşem bir üslupla yazılmış bu kitap, ben dâhil, onlarca Türk denizcisinin dünya denizlerinde bayrağımızı dalgalandırmamıza gurur ve vesile olmuştur. Ayrıca binlerce denizci bu kitabı okuyarak tuzlu suyla harmanlanmıştır.

Sadun Boro'nun şiirsel anlatımına, Naviga dergisinde yayımlanan bir yazısından küçük bir paragrafı örnek vereyim: "Bugün yazdan kalma bir gün. Boncuk mavisini bir gökte güneş serazat dolaşmakta. Deniz palpa liman, o da göğe nispet lacivert bir kadife gibi... Karşımda çam ağaçları, birkaçı suya eğilmiş ayna karşısında çıplak endamını seyreden güzel bir kadın gibi suya düşen aksini hayranlıkla seyredalmiş... Bir balıkçı geçiyor, sabah ağlarını toplamış, pat pat köy iskelesine iniyor."

Çok şükür! Sadun ağabeye, Oda ablaya yakın olup, biriktirdiğimiz birbirinden değerli anılara sahibiz. Lafı uzatmadan, anılarımızın, Sadun Boro'nun son teknesi olan "Sonbahar" katamaranının alınıp hikâyesini sizinle paylaşıyorum.

2009 mayıs sonlarına yaklaşıyoruz, hava ısınmaya ilkbahar yaza teslim olmaya başladı. Böyle ılık bir mayıs akşamında, Sadun abiyi, tekemiz My Chance'e yemeğe davet ettik. Eşim Hattaya gündüzden, teknemize gelecek bu değerli konuğumuzu ağırlamak için mutfağa daldı. Akşamüstü Okluk Koyu'na gölgeler çökerken Sadun abi Kısmet'in filikasıyla kürek çekerek geldi. Hep beraber havuzlukta oturup elimizde kadehlerle güzel bir geceye "merhaba" dedik. Bir taraftan keyifle sohbet ederken, bir taraftan da Sadun abi, teknemizi inceleyip, övmeye başladı. Bir ara, "Aman, bu tekneyi satmayın." diye uyarırken farkında olmadan bu tatlı ilkbahar akşamında ta Son Bahar'a uzanacak ilk hatayı yaptı!

Fethiye'de uzun zamandır bize küçük gelen teknemizi satarsak, almayı düşündüğüm bir 37 feetlik Prout tekne vardı. Sadun abi de epeydir "Artık Kısmet'e inip çıkmak zor oluyor, şöyle düzayak bir tekne yaptırırsam..." diye söyleniyordu. Birden aklıma geldi ve "Sadun abi, gel sana bir katamaran alalım." Deyip Fethiye'deki tekneyi ballandırarak anlatmaya başladım. Artık o

gece yiyip içtiklerimizden mi bilmem, tatlı bir ilkbaharın getirdiği sarhoşlukla, Sadun abiyi ikna etmek hiç de zor olmadı. Gece, ustamız mehtabın aydınlattığı karanlıkta Kısmet'e doğru kürek çekerken, son kürek parıltısı gözden kaybolana kadar arkasından sevgiyle baktım. Ertesi günü ustamızın bir daha okey'ini aldıktan sonra kolları sıvadık. İngiliz bayraklı teknenin sahibiyile yazışmalar, pazarlıklar başladı. Sonunda kaporayı da göndererek arkamızdaki son köprüleri de atınca rahat bir nefes aldım. Bu ana kadar Sadun abinin yakın çevresi dâhil hiç kimse satış işleminin gerçekleşeceğine inanmıyordu!

Açıkçası ben de her an cayabilir diye diken üstündeydim. Bugüne kadar teknenin sadece fotoğraflarını görmüş olan Sadun abi bir an önce tekneyi görmek için sabırsızlanmaya başladı. Nihayet bir sabah arabaya doluşup Ece Saray Marina'nın yolunu tuttuk. Teknenin önüne geldiğimizde Sadun abi uzaktan tekneyi ve armayı incelemeye başladı, nihayet ikimiz de besmeleyle tekneye ilk adımlarımızı attık. Geniş havuzlukta sessizce oturup bu anın keyfini yaşadık. Ardından kapıyı açıp içeri girdik. Usta, bir puro yakıp etrafı inceledi sonra sistemli olarak teknenin köşe bucağını kolaçana başladık. İkimiz de oyuncakçı dükkânındaki çocuklar gibi bulduklarımızı birbirimize gösteriyorduk. O gün, "İlle de teknede yatacağım!" diye tutturmuş ustamızı ikna edip eve getirmekte zorlandım. Akşam evde Hattaya'nın yaptığı yemekler eşliğinde neşeli bir gece geçirdik, kadehlerimizi ustamızın yeni teknesine kaldırdık.

Sabah kalktığımda Sadun abiyi bahçede sıkıntılı bir şekilde dolaşırken bulunca bir şeylerin ters gittiğini anladım. Zaten Sadun abi ben sormadan "Ben vazgeçtim bu işten, koskoca teknenin içinde kaybolacağım." deyince hiç üstelemedim, gizlice Necati Zincirkıran ağabeyimi arayıp durumu anlattım. Biraz sonra Necati abi hiç haberi yokmuş gibi Sadun abiyi aradı, durumu onun ağzından öğrenince, vazgeçmemesi için epey uğraştı. Aradan çok geçmeden kızı Deniz aradı, o da söz birliği etmişçesine vazgeçmemesi için ısrar edince Sadun abi tereddüde düştü. Tam bu arada ben devreye girip "Hadi abi gidip tekneye bir daha göz atalım, ilk görünce biz de My Chance'i büyük bulmuştuk ama şimdi ufak geliyor." deyince Sadun abi teslim oldu. Tekrar tekneye gidip baktık. Son tereddütleri de ben "Abi kullan bak, yapamazsan ben senden alırım." deyince yok oldu. Bundan sonra her şey çok hızlı gelişti. Tekne sahibinin de olurlarını aldıktan sonra satış için onun gelmesini beklemeden kolları sıvayıp tadilatlarla başladık.

Bir marangoz çağırıp gerekli yerlere rahat inip çıkmak için basamaklar yaptırdık, motorlar elden geçti, bakımları yapıldı. Teknenin altında çok ke-kamoz başlamıştı, bir dalgıç bulup onları temizlettik. Bir gün tekne sahibi çıkageldi, sadece bir gün vakti var, bu sürede satış işlemini gerçekleştireceğiz. Allah'tan önceden hazırlığımızı yaptığımız için her şey tamdı. Hep beraber İngiltere Fahri Konsolosluğu'na giderek satış işlemini gerçekleştirdik. O gece Fethiye'deki balık halinde yemek yiyip, kadeh kaldırırken hepimiz çok mutluyduk.

Hattaya ve Alim Sür

Yelkenci / Gezginler. 2003-2008 yılları arasında Dünya'yı yelkenli tekneleriyle dolaştılar.

Zakkum çiçeğinden gökyüzüne...

Deniz adamı; denizde yıllarca yoğrulmanın sonucu, hayatta kalmayı, denize saygı ve uyumu öğrenmiş, alçak gönüllü, yoldaş, denizciye yardıma hazır, abartıdan uzak, dürüst insandır. Efsaneler, gerçek olmayan abartılardır. Tam da Sadun Abi'nin nefret ettiği şey. O, abartılardan uzak, hayatta yapmak istediğini başarmış, mütevazı, takip eden nesillere örnek olmuş, ülkemizde doğru denizciliğin kavranması için durmadan yazmış çizmiş, Tanrı'nın bize bahsettiği, başta Gökova olmak üzere, cennet kıyılarımızın korunmasında yılmadan mücadele vermiş hakiki bir deniz adamıdır.

“Sadun Abi ilahlaştırılmayı, gösterişi, abartmayı hiç sevmedi. Medyadaki palavralardan, menfaat, ilgi toplamak için denizin kullanılmasından nefret ederdi.”

İlk Defa Yüz Yüze Tanışmamız:

Usta ile yüz yüze tanışmamız 1992 yılına kadar bekledi. Bizim tur sonu Kelebek'i Curaçao'da karaya çektik, kuruması için bekleyeceğiz.

Bir ucuz uçak bulunca fırsatı kaçırmadık, ver elini Türkiye. İki gün Bodrum'da Borolara misafir olduktan sonra Sadun Boro artık benim Sadun Abi'm olmuştü. Bizim devamlı yurt dışında sürtmemizden, kesik kesik ama her bulduğumuzda aynı frekansta olduğumuzdan, kaldığımız yerden başlayan dostluğumuz son gününe kadar canlılığını hiç kaybetmedi.

Maziye, oldukça maziye gidiyorum... Yıl, yanılmıyorsan 1963.

Çocukluğum ve gençliğimin geçtiği Salacak deniz kenarında, alelade bir gün, şimdi sahil yolu altında kalan kıyımızda denize giriyor, alışılmış haytallıkla vakit geçiriyoruz. Kıyıda bir hareketlilik var. Ömer Abi'nin ka-

yıkhanesinin yanındaki Ahtar Usta'nın atölyesinin duvarına koca bir delik açılmış! Bakıyoruz, bir tekne çıkarıyorlar. O gün hiç birimiz, Sadun Boro'dan önce, Kısmet'le tanıştığımızın farkında değiliz. Kendi havamıza dönüyoruz. Ve sonra... Herkes gibi merakla beklediğimiz Hürriyet gazetesindeki yazıları heyecanla takip, Fiji'de cyclone, Kısmet'i toredo kurdu sarması haberleri. Ardından Sadun ve Oda Boro'nun ülkeye kahraman olarak dönüşleri... Sadun Boro Deniz Harp Okulu'ndaki konuşmasında eti kemiğiyle karşımda. Her genç gibi ben de bu yürekli deniz adamına hayran olup “Vay anasını!” demiştim. Hayat maceram beni ABD'ye göç ettirdi. New York'ta on yıl sonunda biraz para kazanıp aldığım Kelebek III ile kendi macerama başlamadan önce anneme veda etmek için 1985'te İstanbul'a geldiğimde, 25 senedir başka bir Türkün böyle bir işe girişmediğini hayretle öğrendim. Sadun Boro'nun Bodrum'daki telefonunu bulup aradığımda Sadun Abi benim kadar heyecanlanmıştı. 1986'da ben kendi yolculuğuma başladığımda Sadun Boro'nun bizi Yelken Dünyası dergisinden takip ettiğini düşünmek tuhaf bir histi, ne bileyim, büyüğünün gözü altında doğru şeyler yapmak, başarmak zorundasın gibi bir his galiba. O zamanki Bodrum Marina... Dünya turu sonrası geldiğimiz Bodrum'da Borolarla tanışma, 1992. Sadun Abi ve Kısmet'le, 1992. Vasiyet noktasına konan bir kabuk Sadun Abi'ye mektup. Zakkum çiçeğinden gökyüzüne...

Tanıl Tuncel Yelkeni / Gezgin 1986-1991 yılları arasında Dünya'yı yelkenli teknesiyle dolaşmıştır.

“Yağmurda hiç ıslanmadınız mı?”

Sadun Boro'nun ismini 1960 yıllarının ortalarında gazetelerden duydum. Kendisi ile tanışıp dostluğunu kazanmamız 1999'da başladı. Sadun Abi çok iyi eğitilmiş, kültürlü ve gerçek bir beyefendi idi. Mayıstan, aralık ortalarına kadar denizde yaşardı. Bende yaz kış her ay en az bir kere denize çıkar ve Sadun Abi neredeyse -ki çoğu zaman Gökova'da olurdu- onun yanına giderdim. Unutulmaz sohbetler yaptık saatlerce onu dinledim. Kendisi sorulmadan anlatmaz ve sorulunca da bıkip usanmadan bildiklerini, tecrübelerini paylaşırdı.

Bir 29 Ekim'de Değirmen Bükü'nün İngiliz Limanı'ndaydık. Fırtınalı bir gündü benim tirhandilde oturup akşam sohbetine başlamıştık ki çok şiddetli bir yağmur sonra da dolu başladı. Üstümüzdeki branda akıtmaya ve bizler de kötü bir biçimde ıslanmaya başlamıştık. Salon çok küçüktü ve içerde oturmamız zordu. Ben, “Abi ne yapalım?” dedim. Sanki ıslanan kendisi değilmiş gibi gülere bize bakıyordu. Bana döndü “Yağmurda hiç ıslanmadınız mı?” dedi, rakısını yudumlamaya devam etti. Ben keyfimizin kaçtığını düşünüyordum.

“Abi” dedim, “bu tekneyi büyötmek istiyorum, böyle rahatsızlıklar yaşamayalım bir daha.”

Bana döndü “Bana bak, dinle beni...” dedi.

“Büyötmek için harçayacağın parayı kenara koy onunla daha fazla tatil yap denizde daha fazla yaşa.” dedi.

Değerli arkadaşlar, bu çok önemli bir hayat dersi idi. Bizler daha çok kazanmak daha lüks yaşamak için çok yoğun çalışıyor buna karşılık daha az denizde yaşayabiliyoruz. Hem çok değerli denizci ve hem de benim için gerçek bir hayat koçu ve filozof olan Sadun Abi'den bu çok değerli hayat dersi, ne kadar şanslıyım ki, oldukça erken yaşta aldım ve uyguladım.

Prof. Dr. Mahmut Berkman

Ortopedi ve Travmatoloji Doktoru – Sadun Boro Ağabey'in dostu...

Sadun Abi'me

Yazdığın kitaplar sayesinde, bizleri okyanuslarda gezdirdin, hayallerini, maceralarını anlattın, bize kendi hayallerimizi yaşattın. Hayatı çok sevdin, bize hayatın güzel olduğunu yaşanması olduğunu öğrettin. Son günlerinde bile neşe saçtın, bizleri güldürdün, güldürürken eğittin. Bugün yıldızlar okyanusundasın, ben izini görüyorum, her gökyüzüne baktığımda orda olduğunu bildiren ışığın içimizi ısıtıyor, rotamızı gösteriyor.

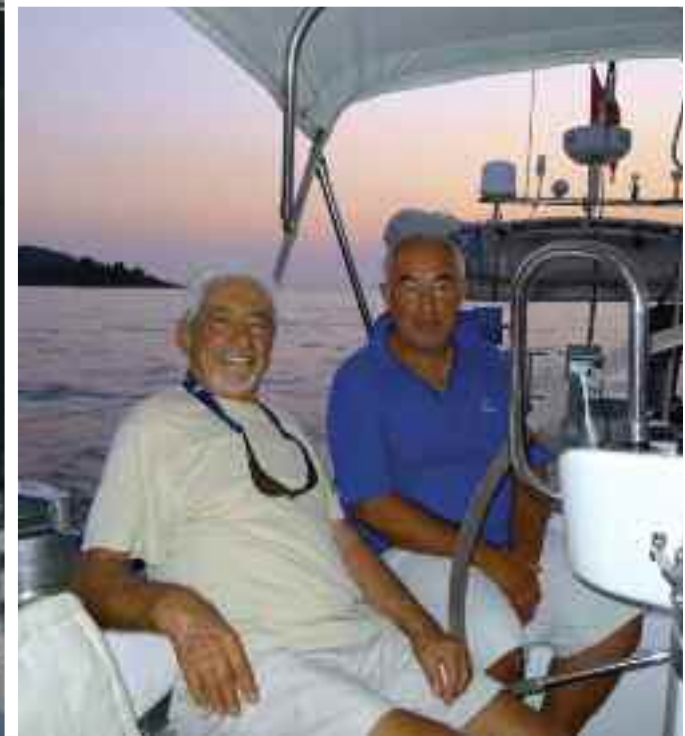
Dünyayı elimde Pupa Yelken'le gezdim. Denizde fenerler çok, sen benim, hayat denizindeki fenerimdin. Her başım sıkıştığında hayatımın rotasında sapma olsa, bana yol gösterirdin. Hayatımı kurtardın be abim! Sayende bugüne kadar yaşadıklarım için her gün şükrediyorum.

- Ne diyorduk iki kadeh içince?
- Biz dünyanın en şanslı insanlarıyız, gezdik, gördük, yaşadık, elimiz ayağımız tutuyor Allah'a şükür!

Sonra da meşhur "Oh be!" naranı patlattır-dın. OH BEEEE...

Ekrem İnözü (101-102)

Yelkenci / Gezgin, 2004-2007 yılları arasında Dünya'yi yelkenli teknesiyle dolaşmıştır ve teknesi Anouk ile Horn Burnu'nu geçmiştir.

Zakkum çiçeğinden gökyüzüne...

Çocukluğumda en sevdiğim hikayeler kaşiflerin maceralarıydı. Resimli Bilgi, Gökkuşuğu, Keşifler ve İcatlar Ansiklopedisi gibi ansiklopedik kitaplarda Amundsen, Scott, Cook, Magellan gibi denizcilerin maceralarını okur, belki bir gün ben de o uzak diyarlara, buzlarla kaplı ülkelere giderim, belki bir gün benim de küpeştesine okyanus dalgalarının vurduğu bir yelkenlim olur, dünyayı dolaşırım diye hayaller kurardım. Gel gör ki bunlar ancak çocukluk hayalleriydi. Bu hayallerin gerçekleşebilme ihtimali olduğunu ilk kez yedi yaşında hissettim. Sadun-Oda Boro'nun dünya seyahatlerini tamamlayıp ülkeye döndüklerini yedi yaşında bir çocuk olarak hatırlıyorum. Küçük bir yelkenliyle dünyayı dolaşmışlardı ve çocuk bilinçaltıma, daha o zaman böyle bir şeyin mümkün olabileceği yerleşti.

Aradan yıllar geçti. Denizlere, deryalara dair bulduğum her şeyi okuyordum. Pupa Yelken bunların başında geliyordu. Ardından Sadun Boro'nun diğer kitaplarını okudum. Sadun Bey iyi bir denizci olmasının ötesinde iyi de bir yazardı. Çok güzel betimlemeler yapıyor, çok güzel sözcükler buluyordu. İnsan Sadun Boro kitaplarını okurken sanki "Kismet" in içine yerleşiyor, dalgaların arasında, ülkeden ülkeye, denizden denize, koydan koya atlıyordu. Sadun Boro bir çok Türk denizcisine olduğu gibi bana da rol model oldu.

Gün geldi ben de denizlere açılmaya başladım. Önce Ege de, sonra Akdeniz'in başka denizlerinde yelken basıp, rüzgarın bazen okşayışlarını, bazen şamarını ensemde hisseder oldum. O zaman Sadun Boro'nun kitaplarını tekrar okumaya başladım. Tıpkı kідemsiz bir beyin cerrahisi asistanıyken izlediğim bir hocanın, bir ustanın ameliyatlarını yıllar sonra ben de

artık deneyimli bir cerrah olduktan sonra izlediğimde, farketmiş ayrıntıları farketmek gibiydi. Denize saygı duymanın, tedbirli olmanın, kısacası iyi denizci olmanın basit ama sağlam kurallarını Sadun Bey'in kitaplarından yeniden öğrenmeye başladım. Kendi tekne olduğunda Türk bayraklı olması için ciddi bir vergi ödemem gerekiyordu. Sadun Boro'nun denizlerde bayrak göstermekle ilgili yazdıkları rehber oldu. Teknem Türk Bayraklı olmalıydı. Öyle de oldu.

Bir gün çocukluk hayallerime bir ucundan dokunabildim. Uzak denizlere, o büyük kaşiflerin ayak bastığı buzdan diyarlara gitmek kısmet oldu. Grönland'a, Antarktika'ya gittim. Maceralarımı yazdım, okurlarla paylaştım. Sadun Beyin izinden gitmeye gayret ediyorum. Daha büyük hayallerim de var. Zorlu denizlere, yüksek enlemlere gitmeyi hayal ediyorum. Bu hayaller ancak ilham aldığımız insanlar varsa gerçeğe doğru evriliyor. Ancak sizden önce zorlukları yenmiş cesur insanları örnek alıp onların yolundan gidebildiğiniz zaman yapabiliyorsunuz bazı şeyleri. Ve Sadun Boro her zaman Türk denizcilerinin ve benim gibi hayallerini gerçek kılmayı umud edenlerin meşalesi olacak.

Hayatımın en özel ve güzel günlerinden birinde Ekrem (İnözü) Abi sayesinde, katamarını Sonbahar'a misafir olma onuruna da erişmiştim. Yakamozlar içinde, deniz kızlarının yanında huzur içinde uyusun . . .

Prof Dr. Talat Kiriş

Nöroşirürji Uzmanı / Kutuplarda yelken açmış denizci, yelkenci, Sadun Boro Ağabey'in sevenlerinden...

Sadun Boro babamın devresindedi. 2012 yılında 113'ten Mahmut Özlü'nün katamaranını getirmek üzere Les Sables-d'Olonnes'a doğru yola çıkarken, ilk Atlantik seyrim olacağını duyduğundan bir faks çekmişti. Faksı çerçeveleyip Maydo'nun kuzinesine astık ve elli iki günlük seyir boyunca ona baktık. Dönüşte bu sefer benim İstavrit'le Karacasöğüt'e uğrayıp döndüğümüzü söyledik. Bu fotoğrafı da el salladıktan sonra çektim.

İzzeddin Çalışlar (115)

Yaşamınıza yeni alanlar katıyoruz!

Her gün kullanmadığınız, atmaya kıyamadığınız eşyalarınızı ne yapacağınızı bilmiyorsanız çözüm bizde! Size **Yeni Bir Oda** öneriyoruz.

Eşyalarınızı **Yeni Bir Oda**'ya yerleştirirken gereken karton kutudan, koli bandına, özel elbise kutusuna kadar tüm malzemeleri uygun fiyatla bizden satın alabilirsiniz. Mobilyalarınız için demontaj / montaj hizmetimizden yararlanabilirsiniz.

Sizlere önerdiğimiz 3 değişik boy **Yeni Bir Oda**'dan tercihiniz olan **Yeni Bir Oda**'yı evinize yolluyor ve eşyalarınızın yüklenmesine özenle yardımcı oluyoruz.

Eşyalarınız **Yeni Bir Oda**'nıza yerleşince kapısı kilitleyip anahtarı size teslim ediyor. **Yeni Bir Oda**'nız 7/24 güvenli depomuzda saklanmak üzere yola çıkmaya hazır.

Uluslararası standartlarda, neme ve haşereye karşı korumalı ve güvenli depolarımızda saklayacağımız eşyalarınıza istediğiniz zaman randevu alarak ulaşabilirsiniz.

Yaşamınıza yeni alanlar katıyoruz!

www.yenibiroda.com

(212) 211 1 632

(212) 211 1 00A

Amasra Cide Safranbolu

Karadeniz her motor kullanıcısının hayalidir, uzak ya da yakın kuzeyin bir tarafı yeşil bir tarafı mavi yollarında iki tekerle yolculuk, benim de uzun süredir aklımda olan ama gerçekleştirmediğim bir plandı.

Geçen sene pandeminin biraz da hafiflediği bir dönemde ki malum bu yazı yazıldığı sırada içinde pandemi geçmeyen bir cümle kurmak imkânsız, Sinop'tan başlayıp, Safranbolu üstünden İstanbul'a döndüğümüz turun özellikle Amasra-Safranbolu arasını paylaşmak istiyorum.

Karadeniz ve özellikle batısı (neyse ki) henüz yöre insanına özgü o estetikten her şekilde uzak yapılaşmadan payını, bölgenin doğu tarafı kadar almamış. Özellikle Giresun-Trabzon-Rize sahilinde, bir insan evladı bu kadar güzel doğayı nasıl bu kadar çirkinleştirebilir sorusunun cevabı akılları zorlayacak şekilde cevap bulurken, Amasra-Cide-Sinop arası bu derece kötü bir mimariye sahip değil. Sahilde yeşil oldukça fazla, meraklıları için güzel virajlar var, yol kalitesi çift şeritli yeni yapılan yollar kadar olmasa da fena değil.

Başlangıç şehrimiz, bir gece önce konakladığımız Amasra. Doğal yapısı muhteşem olabilecek bu şehrimiz ne yazık ki bence oldukça kötü bir mimarinin kurbanı olmuş. Ancak denize bakan restoranlarda gün batışı güzel oluyor, biz, araştırmalar sonucu, Mustafa Amca'nın yerinde balık yedik ve memnun kaldık.

Ertesi gün, yola çıktıktan sonra ilk foto molasını Curunlu'ya gelmeden verdik. Burada karşımızdaki manzara Kuzey İrlanda sahillerini hatırlatacak şekildeydi. Yer yer yükselen yamaçlardan kayalıklar ve masmavi bir deniz.

Amasra'dan sahil yolu kıvrıla kıvrıla Cide'ye kadar devam ediyor. Ormanlar, solda Karadeniz'in mavisi, sağda yemyeşil ormanlar, sıcağa rağmen motosiklet güzergâhı olarak insana kendini ideale yakın bir rotada ve keyifte olduğunu hissettiriyor. Cide'ye ulaşınca işin esas heyecanlı ve güzel kısmı başlıyor: Dağlar...

Kısa süreli çift şeritli yoldan sonra Loç Vadisi'yle birlikte dağlar, Karadeniz'in, bölgenin kendine has ormanları ile muhteşem bir şekilde bize eşlik ediyor. İnsanın, "Vay anasına, kalkıp İsviçrelere gitmeye ne gerek var, memleketimde böyle yerler varken!" diyesi geliyor. Ama sonra ne yazık ki yetersiz altyapı, ulaşım, konaklama tesisi gibi detaylara girince, neden Alplerin dünyada bu kadar popüler olduğu gerçeğini daha iyi anlıyor.

Aliköy'den sonra sevdiğimiz virajlar rakımın da yükselmesiyle tekrar başlıyor ve yol Ağlı'ya kadar bu şekilde devam ediyor.

Sonrası daha da heyecanlanıyor, Kastamonu'ya inmeden Ağlı'dan Daday-Azdavay yoluna döndüğümüz zaman, Alpler hakkındaki düşünceleri "ah ah!" diyerek tekrar akıldan geçirip devam ediyoruz.

Gittikçe daralan yol, gittikçe fazlaşan yeşil tonları, ağaçlar, artık bize Safranbolu'ya kadar eşlik edecek. Yolun özellikle bu kısmı gerçekten görülmesi gereken, kahvelerde durulması, gazoz içip kahve içip insanlarla sohbet edilmesi ve yö-

nin kendine özgü yemeklerinin tadılması gereken bir güzergâh. Özellikle Daday-Azdavay ve cam seyir terası ile Çatak Kanyonu en akılda kalıcı noktalar.

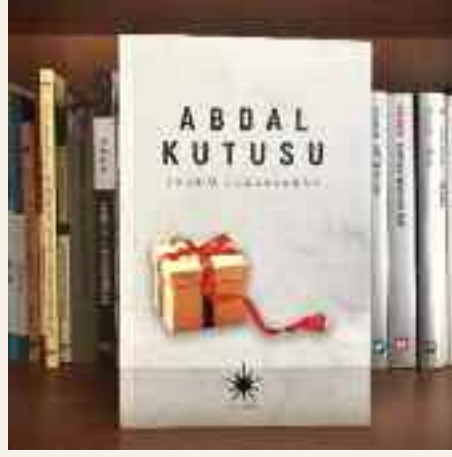
Varılan son nokta, Safranbolu'ya Amasra'dan 269 km yol yapmışım. Dura kalka, keyfini çıkara çıkara 5 saat 56 dakika sürmüş -ki bunun 4 saat 40 dakikası aktif olarak yolda, kalanı molalarda geçmiş- ve 1200 metreye kadar çıkmışım. Özellikle cuma sabah İstanbul'dan çıkıp pazar akşam dönecek şekilde bir gece Amasra, bir gece Safranbolu konaklamalı ilk gün biraz zorlamak şartıyla rahatlıkla yapılacak ve buna değer bir rota.

Umarım yapma, görme ve benim aldığım keyfi alma şansınız olur.

Abdal Kutusu

Bu kitabın yazılış süreci mektebin sıralarına kadar uzanıyor desem abartmış olmam, nitekim esasında kitabın kendisi bir notlar bütünü olarak da okunabilir, zaten yerli yersiz not tutma alışkanlığım tam o dönemlerde başlıyor. Kitabın yapısını bu noktadan açıklamaya başlamak yerinde olur. “Hangi medya üzerinden öğreniyorsak o şekilde kendimizi ifade ediyoruz, ideal estetiğin o olduğunu sanıyoruz.” şeklinde basit bir argümanım var. Lise dönemimiz televizyon ve bilgisayar arası geçişe denk geliyor. Elbette lisenin konvansiyonel yollardan verdiği genel kültür gayet makul, fakat çok yakın zamanda dünyanın epeyce değişeceği yavaştan kendini belli ediyor. 2000’li yıllardan bahsediyorum. Zaten yeni yeni yazmaya başladığım için zihnim, dilim henüz oturmamış olduğu gibi bir de üstüne, gelecek dünyanın belirsiz sezgisi üslup açısından edebi kaygılara sürüklüyor. Hatta daha ötesi, yöneleceğim sanat türünde dahi kararsızlık var. Sinema, hatta bilgisayar oyunları tutkumdan dolayı görsel yollara da meyilliyim, fakat birkaç amatör film denemesinden sonra gayet düz bir mantıkla yazının çok düşük bir prodüksiyon (sadece kâğıt-kalem) gerektirdiğini fark ettiğimden, kalıcı olarak yazmayı seçiyorum.

Lisenin son senesi yapılan bir öykü yarışmasında kazandığım ödül beni aynen devam etmem için fazlasıyla motive ediyor. Bundan sonrası sürekli doldurulan defterlerle geçen bir 15 yıl. Maymun iştahlılığımın aslında sa-

dece bana özgü değil, bu çağın bir özelliği olduğunu sonradan fark ediyorum, arzum disiplinlerden disiplinlere sığıyor durmadan: siyaset, tarih, psikoloji, sinema, iletişim, edebiyat, felsefe... Belli bir alanda durup orada sabırla derinleşmek yok, çünkü bilginin yanı sıra bir uyarıcı bombardımanı da var internetin yaygınlaşması sonucu. Bilgiye erişim kolaylaştıkça hap şeklindeki hızlı eğitimler, saman alevi gibi yanıp sönen ilgiler de norm haline geliyor. Elbette bu genel düşünsel iklimin üsluba yansımaları kaçınılmaz. Uzun öykülerim de var, fakat tuttuğum sayfalarca notu derleyip toparlamak hep aklımda. Bunun özel bir sebebi de var: Çağımızdaki parçalılığı, dağınıklığı, ne oldum deliliğini yazılı olarak yansıtmasını istiyorum “Abdal Kutusu” adını

verdiğim bu toplamın. Öyle ki başarısızlığım bile ibret alınacak tarihi bir belge olur diye umuyorum. Bir nevi, kişilik enflasyonunun ya da tam tersi kişiliksizliğin garip bir temsiliyeti.

Sonuç olarak, öykülerimi kitaptan tamamen çıkarıyorum, en uzununu bir sayfayı geçmeyen yüzlerce başlıklı kısa denemeyi temalarına göre ayırıp düzenliyorum. Her şey bittikten sonra da tüm bu metinlere, yazar-öznenin ele gelmezliği temasını vurgulamasının yanı sıra bu post-modern batakta kurtulmayı da dileyen uzun bir anlatı giydiriyorum. Bu bölüm aslında denemelerden ayrı, kısa bir roman olarak da okunabiliyor ama denemelerin yer yer bıktırıcı niceliğiyle birlikte derdinin daha rahat sıvrileceğini sanıyorum. Herhâlde kitaptan bir alıntıyla bu durumu en iyi şöyle özetleyebilirim: “Niye bunca çileyi çektik, doğrudan buraya gelseydik? Kusura bakmayın, dünya karışık. Dikkat dağıtıcı, hayali biçimleri aşmamız gerekiyordu önce. Yükselmek için dipten başlamak ve yukarı doğru tırnakla kazıyarak...”

Bu deneysel deneme-roman diye türünü uydurduğum kitabın Galatasaray avant-garde’liğine layık olmasını umuyorum.

Erdem Tezbaşaran (138)

Üyelik bilgileriniz güncel mi?

Üyelik bilgilerinizi güncellemeyi unutmayın!

İçişleri Bakanlığı Dernekler Yönetmeliği değişikliği sebebiyle, Dernekler Bilgi Sistemi'ne (DERBİS) zorunlu olarak bildirmemiz gereken üye ADI, SOYADI, TC KİMLİK NO ve MESLEK sütunlarındaki eksik kişisel bilgilerinizi güncellenenizi sizlerden rica ediyoruz.

Derneğimizde kayıtlı mail adresiniz ile üyelik sistemimize, <https://fonzip.com/gsd> web sitesi üzerinden kolaylıkla giriş yapabilir, üyelik bilgilerinizi güncelleyebilir, aidatlarınızı ödeyebilir, etkinlik, kampanya ve bağış fonlarımızı takip edebilirsiniz.

Mekteb-i Sultani Denizcileri Kartı ile alışverişlerde indirim, genç liseli denizcilere destek.

Mekteb-i Sultani Denizcileri Kartı ile **Eastmarine**[®] Kartal, Kalamış, Bodrum, Marmaris, Göcek ve **DepoMarin**[®] Bodrum mağazalarında %25'e varan indirimlerden yararlanabilirsiniz. Alışveriş tutarının %5'i Galatasaray Lisesi Denizcilik ve Yelken Kulübü öğrencilerinin eğitimlerine destek vermek için Galatasaraylılar Derneği tarafından kurulan Mekteb-i Sultani Denizcileri Fonu'na aktarılmaktadır.

Galatasaray Lisesi deniz ve yelken tutkunlarının, birbirleriyle iletişimde olması için kurduğumuz "Mekteb-i Sultani Denizcileri" Whatsapp iletişim grubuna, denizcilikle ilgilenen tüm Galatasaray Liselileri davet ediyoruz. Gruba katılmak isteyenlerin, berk.kutengin@bnktextile.com adresine ad, soyadı ve devresini belirten bir e-posta göndermeleri yeterlidir.

(İndirimler Galatasaraylılar Derneği üyelerinin Mekteb-i Sultani Denizcileri Kartını göstermeleri durumunda geçerlidir.)

Ses 1885

Ortaoyuncular ve Bizler

Sene 2000... Belki de hayatımda bence hiç düşünmeden kabul ettiğim ve sonrasında asla pişman olmayacağım bir kararı nasıl aldığımı paylaşmak istediğim sene.

Bahçeköy'de tam ormanın içinde şimdi artık olmayan Yüzyıl Işıl Okulları'nın Halkla İlişkiler Bölümü'nde çalışıyorum. Çok güzel bir orman yolundan okula varıyoruz. Çok sakin, sessiz ve doğa ile baş başa kalabildiğin, şahane bir ortam. İstanbul'da yaşayan biri olarak trafik ve hava kirliliğinin dışında harika bir konumu var. İşim çok zevkli. Yabancı öğretmenlerin çoğunlukta olduğu, sosyal ve kültürel aktivitelerle çok önem veren bir okul.

Aynı zamanda Okul Aile Birliği'nin okul temsilcisiyim. Sevgili Derya Baykal ve Ferhan Şensoy'un kızları Ferhan ve Derya da o okulda okuduklarından, anneleri Okul Aile Birliğimizin en aktif üyelerinden.

Okuldaki tüm sosyo-kültürel faaliyetlerin başında o var. Kafalarımız çok uyuyor. Okulda sahnelenen tüm oyunları kendisine danışıp sahneye öyle koyuyoruz. Büyük bir Ferhan Şensoy fanı olduğum için Derya Baykal ile tanışmak ve de çalışmak benim için ayrı bir zevk...

Tanışmamızın ardından belli bir zaman geçti, bir gün Derya Baykal benimle bir şey konuşmak istediğini söyledi. Birlikte bahçeye çıktık. Hayatımdaki dönüm noktalarından biridir o konuşma. Hâlâ dün gibi hatırlıyorum:

Ferhan Şensoy'un yazıp yönettiği "Şahları da Vururlar" oyunu afişi

"İrem, seninle konuşmak istediğim konu şu; bu iş yerinde çok mutlu olduğumu biliyorum ama Ortaoyuncular'ın müdürü işten ayrıldı. Ferhan'la da konuştum. Tiyatromuzun yeni müdürü olur musun?"

Bence insanın hayatı bir düşünerek verdiği kararlar bir de düşünmeden verdiği kararlar ve getirileri olarak ikiye ayrılmalı. Geriye dönüp baktığımda hep hayatımda "iyi ki" diyebileceğim bir karardı o tiyatrodaki çalışmam. Bir dakika bile düşünmedim. Üstelik bu kez çalışmam için dahi olsa, işin ucunda İstiklal Caddesi vardı. Şimdi düşünüyorum, hızlı kararım da bunun da etkisi muhakkak vardı.

Ferhan Abi ve Derya Baykal ile ertesi gün akşam yemeğinde buluştuk. Masada

karşımda oturduğuna inanmadığımı dün gibi hatırladığım bir dev, bir efsane vardı. Lise boyunca tüm kitaplarımı okumuş, tüm oyunlarını izlemiş biri olarak bu anın keyfi tarifsiz. Aklımdan neler geçiyor... Çok fazla soru sormak istiyorum. Türk tiyatrosu adına yaptıkları için teşekkür edip sarılmak istiyorum. Ama o kadar heyecanlıyım ki sadece dinlemekle yetiniyorum. Diyor ki masada "Liseden kimler var biliyor musun tiyatromuzda?"

Yüzündeki güzel tebessümle saymaya başlıyorum:

Tarık Papuççuoğlu, Rasim Öztekin, Levent Ünsal...

Ertesi günü ipe çekiyorum. Yeni okul değiştiren öğrenciler gibi hissediyorum. Saat 13:00 gibi sözleştiğimiz tiyatroya gitmeden önce Lise'ye uğruyorum. Tünel'e kadar yürüyüp Halep Pasajı'na giriyorum. Adım attığım yapı hakkında bilgilerimi henüz tazelemişim...

Pasaj, Halepli Arap Hacı Ailesi tarafından 1885 yılında yaptırılmış. Pasajın arkasına inşa edilen ve "Cirque de Pera" ya da "At Cambazhanesi" denilen alanda bir sahne de bulunuyormuş.

1904 yılında büyük bir yangın çıkmış ve sahne tamamen yanmış. Rum Mimar Campanaki işi üstlenmiş ve yepyeni bir tiyatro sahnesi inşa etmiş. Bu tarihten sonra pasajdaki sahne "Ses Tiyatrosu" olarak anılmaya başlanmış. Pasaj;

1920 senesinde Süreyya Paşa tarafından satın alınmış. Ses Sineması ve Ses Tiyatrosu olarak faaliyet gösterirken Muhsin Ertuğrul tarafından "Edebi Tiyatro Heyeti Topluluğu" da burayı bir süre kullanmış.

1942’de Ses Opereti olarak çalışmış. 1984 yılında yapı tamamen yıkılmış, hemen sonra Ses Tiyatrosu’nu Ortaoyuncular devralmış ve sahnenin adı Ses 1885-Ortaoyuncular olmuş.

Bu bilgileri paylaşmamdaki amaç, bunca tarih içeren bir binaya adım attığımız andaki hislerimi daha iyi aktarmak... Halep Pasajı’nın içinde, solda yer alan Ses 1885-Ortaoyuncular Tiyatrosu’na girmeden, tiyatronun tam karşısında Tiyatro Cafe görünür. Oraya doğru bakarken Levent Ünsal Abi’nin bana seslendiğini fark ettim:

“Selam kardeşim hoş geldin. Kaç devresiydin sen?”

“125, abi.”

“Gel o zaman...”

Levent Abi’nin beni tek tek pasaj esnaflıyla tanıştırdığını dün gibi hatırlıyorum:

“Hepsinin ismini öğren... Uzun yıllardır biz burada aile gibi olduk. Onlarla başlamalısın tanışmaya...”

Sanırım bu ancak bizim lisede öğretilen bir şey olabilir! Tek tek ne kadar dükkân varsa hepsine gittik, beni takdim etti herkese:

“İrem yeni tiyatro müdürümüz, üstelik bizim liseden!”

Şu, “Bizim liseden.” cümlesi yok mu... İnsanı o kadar evinde gibi hissettiren başka bir şey var mı, bilmiyorum... Kendimi mezun olduktan sonra ilk kez gittiğim Galatasaraylılar Derneği’nde gibi hissettiğimi hatırlıyorum o an.

Levent Abi pasaj sakinleriyle beni tanıştırdıktan sonra diyor ki:

Levent Ünsal, Rasim Öztekin, İrem Özbey

“Gel şimdi içeri girelim, kuliste Rasim Abi var...”

Rasim Abi hemen kalkıyor. Gülümsüyor.

“Bir liseli daha katıldı aramıza, ayağınızı denk alın!” diye espri yapıyor, diğer oyunculara bakıp. Okulda bize öğretmiş oldukları sevgi ve saygının nasıl da içimize kadar işlediğini orada bir kez daha anlıyoruz.

İlerleyen dönemlerde Rasim Abi’nin tiyatromuzdaki ışıkçıdan yer göstericisine kadar herkesin ailesiyle dahi ne kadar yakından ilgilendiğini görecektim. Pasajdaki lerin ailesiyle bile...

Levent Abi zaten Galatasaray Lisesi ismini her duyduğunda “Haydi yatılıları çağırırım Ferhan Abi ile konuşup, onları davet edelim oyunumuza.” derdi. Neredeyse her ay.

Ferhan Abi, söz konusu olan lisemiz ise bize gelen hiçbir teklifi reddetmezdi. Dayanışma söz konusu olduğunda lisemiz için elinden gelen her şeyi yapardı. Tiyatrosuna o kadar önem verirdi ki; reklam ve film çekimi için tiyatromuzu kiralamak isteyenler olduğunda çok katı kurallarımız vardı. Fakat bu katı kurallar lise için asla geçerli olmazdı.

Tarık Papuççuoğlu; Galatasaray Lisesi’nin ardından Devlet Güzel Sanatlar Akademisi Mimarlık Bölümü’nden mezun olmuştu. Onunla kulis sohbetleri hiç bitmezdi.

Ortaoyuncular Tiyatrosu’nun 25’inci yılında Kiralık Oyun tekrar sahneleniyor. Bu kez de Okan Bayülgen’i davet ediyor Ferhan Abi. Ekip, gün geçtikçe canlanıyor ve hayatımızda yer alacak güzel anlar biriktiriyorduk.

Çok güzel ve benim için muhteşem bir deneyim olan bu güzel yuvada Ferhan Abi’nin birçok geleneğine tanıklık etme şansı buldum...

2000 senesinde Anton Çehov’un Rus Dönemi’nden önceki toplumsal değişimi anlattığı eseri Vişne Bahçesi’ni, Karadeniz’e uygun ince bir üslupla yeniden yorumlamış ve bunu sahneye koymaya karar vermişti.

Tarık Papuççuoğlu, İrem Özbey, Ferhan Şensoy

Kadro müthişti. Galamızın olacağı sabah, Ferhan Abi benden 25 adet kırmızı gül siparişi etmemi istedi. Güller oyunun başlamasından hemen önce tiyatroya geldi.

Gişede duran Naime Abla’dan ışıkçı Hüseyin Abi’ye, yer gösterici arkadaşlarımız ve kulisteki tüm oyunculara bu kırmızı gülleri dağıtmamı istedi. Tiyatromuzun bir geleneğini daha öğrenmiş oluyorum.

Bu yazıyı dergimiz için yazdığım günün (5 Mayıs 2021) Rasim Abi ile tam bir sene önce bugün Galatasaraylılar Derneği için yaptığımız “Sınırsız Galatasaray” sohbetinin yıl dönümü olduğunu fark ediyorum...

Boğazımda bir düğüm... Çok kısa zaman içinde peş peşe yitirdiğimiz Levent Abi ve Rasim Abi’yi düşünüyorum. Ve bir daha onlara veremeyeceğim iki gülü...

Galatasaray’a ve tiyatroya tutkulu iki ağabey, iki büyük usta... Her ikisi de 2019 yılında, Beyoğlu’nda kalan son tiyatronun bizim tiyatro olmasından dolayı ne çok üzgündü... Türk tiyatrosu için heyecanları da endişeleri de ne kadar samimi ne kadar gerçekti...

Kim bilir belki bu pandemi günleri geçer, hayat normale döner ve bizler litemizin tiyatro kulübü ile onların anısına bir oyun sergileriz...

Sevgiyle...

Mekteb-i Sultani Marşı kayıtları Cep Sahne (2016) Soldan sağa: Bener Akbaş (90-91), Mefkure Platin (107), Emin İgüs (108-109), Ajda Ahu Giray (130)

Galatasaray Lisesi Sedat Simavi Kütüphanesi (2013) Soldan sağa: Şafak Işık (120), Deniz Duraklı (120), Olcay Çiçekler (120), Ercan Tanrıku (120)

Mektebin Yaşayan Belleği: 120 Yüz ve Ötesi

Haziran 2013'te kutladıkları 25. mezuniyet yıl dönümleri ardından tüm camiamızla tanıştırdıkları 120 Yüz projesinin arkasındaki 120 devresiyle hem bugüne kadar yaptıklarını hem de bizlere sunmaya hazırladıkları yeni işleri konuşacağız.

SULTANİ DERGİ — Sultani Dergi'de bundan önceki görüşmemizi Ocak 2014 sayımız için yapmıştık ve 120 Yüz doğmak üzereydi. Önce 120 Yüz'ü okurlarımıza hatırlatalım mı?

GSL 120 — Tabii. Belirttiğiniz gibi 120 Yüz'ün ilk bölümü Ocak 2014'te yayımlandı. 25. mezuniyet yılımızın ardından devrece aramızda yaptığımız görüşmelerde yavaş yavaş şekillenen bir işti. Kendi devremize kadar Mektebimizden geçmiş her devreden bir kişinin hayatını aktarmaya çalıştığımız video belgesel projesi. Sonrasında bu proje yanında yepyeni fikirleri ve işleri getirdi. Hepimizin yuvası Galatasaray Lisesi'nin değerlerini tanıtmayı ve anmayı vefa borcu bilmeye ve gerçekleştirdiğimiz her projeye bu ruhla yaklaşmaya çalıştık. 120 Yüz ve etrafındaki tüm diğer işlerimiz sadece odağındaki kişilerle sınırlı kalmadı. Anlatılan kişiler hem bir dönemi hem de o dönem içindeki her şeyi bizimle tanıştırdı. Mektebimizin ve ağırlıklı olarak Beyoğlu'nun tarihsel, fiziksel özelliklerine de değindik. Tüm bunların yanı sıra, bugüne kadar müdür, hoca, öğrenci ve çavuşlardan oluşan yaklaşık 2000'e yakın isimle sizleri tanıştırdık. Bu, sanıyoruz ülkemizde bu kapsamda yapılmış nadir işlerden biri.

SD — Bu kadar isimle görüşmek, onları araştırmak, hayatlarına dokunmak ve bunları aktarmak gerçekten zor olmalı.

Biraz yıllar içinde bizimle paylaştığımız bu projelerden de bahseder misiniz?

GSL 120 — 120 Yüz'ün çıkışından sonra camiada o kadar olumlu geri dönüşler aldık ki hikâyeleri sadece videolarla sınırlamamaya karar verdik. 120 Yüz'den Başka Hikayeler'de tarihte yer edinmiş Mekteplileri ölüm yıl dönümlerinde kısaca anarak tanıtmak ve hayatlarının özel yanlarını camiamızla paylaşarak bir GSL almanağı yaratmayı hedefleyen görseller dizisine başladık. Şu ana kadar 72 “Başka Hikaye” aktardık.

120 Yüz-Ardından, 2015 yılının nisan ayında başladığımız bir projemiz. Cemiyetin birkaç satırla verebildiği vefat duyurularının arkasındaki hayatları, devre ya da sınıf arkadaşlarının anıları ile zenginleşen görsellerle sunduğumuz bir dizi. Bu görselleri elimizden geldiğince aramızdan ayrılan her Mekteplinin “ardından” yapmaya çalışıyoruz. Bu seride şu ana kadar kayıp giden 39 hayata mercek tuttuk.

120 Yüz-Vakanüvis ise bambaşka bir gerçekten yola çıktı. Hepimizin bildiği gibi Mektebimiz, Cumhuriyetimizden hatta dünya üzerindeki birçok devletten daha yaşlı. Ve bunca yıl içinde Galatasaray Liseliler tarihte birçok konuya damgasını vurmuş ya da bu olayların içinde yer almış. Bu niyetle 10 Kasım 2015'te başlayan bu görsel araştırma dizisinde bugüne kadar tarihin akışı içinde yer bulmuş 32 olayda Mekteplilerin nasıl ilginç bir şekilde rol aldığını öğrendik.

SD — 120 Yüz markalı işler bunlarla sınırlı değil galiba? Sosyal medya hesaplarınızda her geçen gün farklı işlerinizle karşlaşıyoruz.

Pera Müzesi Yıldız Moran Sergisi (2014) Soldan sağa: Özge Kanat (120), Burak Sarıgöllü (120), Deniz Duraklı (120), Yako İğual (120)

GSL 120 — “Sözümüz varsa varız... Sözümüzü özgürce söyleyebildiğimiz sürece var olmayı sürdürürüz... Sözümüz özümüzdür, iç sesimizdir ve her zaman özgür olmalıdır, yoksa susar öz...” diyerek başladığımız 120 Yüz-Söz, Mekteb-i Sultani’den geçen farklı “yüz”lerin bu kez “söz”lerini aktardığımız bir dizi. Bugüne kadar 26 “söz” duyduk ve devam ediyoruz. 120 Yüz-Haberin Var Mı? ise camiamızın içinden kişilerle bağlantılı bazen gözden kaçan ama mutlaka hepimizin duyması gereken önemli gelişmeleri ve güzel haberleri bize getiriyor. Şimdilik 33 konuda camiamızı haberdar ettik ve yine devam ediyoruz.

SD — 120 Yüz yaratıcıları olarak çok uzun soluklu şiir ve GSTV işleriniz vardı, onları da duymak isteriz.

GSL 120 — Mektepli Şairler’de bir buçuk sene boyunca Mektebimizin farklı devrelerinden yetişen 18 şairin şiirleri, bir 120’linin sesinde, yine bir 120’linin objektifinden çıkan fotoğraflar ile YouTube üzerindeki “GSL 120 Devresi” kanalımızda buluştu. 2014 yılının Sevgililer Günü’nde Özdemir Asaf ile başladığımız serimizi, sonraki yılın temmuz ayında Salih Ecer’in doğum gününde onun şiirlerinden bir kolaj ile noktalandık. Şairlerimizden biri ise o dönem 11. sınıf öğrencisi 149 devresinden Enver Burtul kardeşimizdi. Maalesef tüm değerli şairlerimize ve harikulade şiirlerine yer veremedik. Ancak, değerlerimize bir vefa borcu olarak gördüğümüz bu proje ile bir farkındalık yaratabildiysek, ne mutlu 120’ye...

Bir diğer önemli ve uzun işimiz ise GSTV’de yayımlanan “120 ile Mekteb-i Sultani” programıydı. 120 Yüz’ün ilk yayınlarından sonra kanal yönetiminden gelen teklifle kolları sıvadık. Bir süredir yayında olmayan programa yeniden can verdik. 2014 yılı mart ayında başladığımız “120 ile Mekteb-i Sultani” programı, tam 4 sezon ve 136 bölüm yayımlandı. Abla, ağabey ve kardeşlerimizin Mektep anılarını, onların dönemindeki Ga-

latasaray Lisesi’ni, Beyoğlu ve Ortaköy’ü dinlediğimiz bölümlerin yanı sıra, Galatasaray Lisesi öğrencilerinin başarılarını, sosyal sorumluluk ve kültür projelerini, Cemiyet’te düzenlenen çeşitli panelleri de ekranlara taşımaya çalıştık. Zaman zaman camianın gündemini bölümler hâlinde paylaştık. Örneğin Ferhan Şensoy abimizin yakın zamanda yitirdiğimiz Rasim Öztekin abimize kavuştu devrettiği töreni televizyonlarda sadece programımızla derinlemesine yansıtıldı. 30 yılı aşkın süredir Galatasaray Lisesi öğrencilerinin kendi organizasyonu ile gerçekleşen ve Türkiye’nin tek ücretsiz gençlik festivali olan GSL Kültür ve Sanat Festivali ilk kez bu program aracılığıyla televizyonlarda geniş yer bulabildi. Benzer şekilde çok yakın zamanda yitirdiğimiz Türker Arslan abimizle yaptığımız program, kayıbdan sonra bizler için inanılmaz değerli bir hazine olarak kaldı. Sözlü tarih olarak adlandırılacak bir birikimin ortaya çıktığı bölümlerde okulumuzun eski öğrencilerinden müdürlerine, idareci ve öğretmenlerinden çavuşlarına kadar 900’e yakın ismi tanımış veya anmış olduk. Kulüpteki yönetim değişikliklerinin sonucunda bizler de bu proje ile ilgili olarak şimdilik dinlenmeye geçtik.

SD — Dileriz yeni yönetimle bu şahane program tekrar ekranlara geri döner ve dediğiniz gibi mektebimizin sözlü tarihi birikmeye devam eder.

GSL 120 — Belki bizler, belki başka devrelerden kardeşlerimizle devam etmesi hepimizin ortak temennisi.

SD — Galiba 120 devresinin camiamıza sundukları bu kadar da değil.

GSL 120 — Evet, dahası var. Hepimizin muhtemelen bildiği, hatta birçoğumuzca “Sarı Kitap” olarak adlandırılan 100. Yıl kitabında yer alan Mekteb-i Sultani Marşı devremizin koordinas-

yonunda 100 yıl sonra ilk kez kaydedildi. Yaklaşık 105 yıl önce bestelenmiş marşın sözleri unutulmaz müdürümüz Tevfik Fikret'e, bestesi ise 1910-1920 yılları arasında Mektebimizde müzik öğretmenliği yapan büyük müzisyen ve ileriki yıllarda İstiklal Marşımızın 12 yarışma bestesinden birine de imzasını atacak olan Zati Bey, tam adıyla Mehmet Zati Arca'ya aitti. GSL120 devresi olarak, tarihin tozlu sayfaları arasında duran bu marşı gün yüzüne çıkarıp, tozunu pasını alarak hepimizle buluşturmak amacıyla kolları sıvadık. Bener Akbaş (GSL90-91) abimizin partiyon transkripsiyonunu yaptığı marşı, Arın Alağün (GSL124) aslına uygun şekilde 4 ses koral prozodi ve piyano eşliği için düzenledi. Seslendirilmeye hazır hâle geldiğinde ise Candan Erçetin (GSL114) ablamız ve Haluk Polat (GSL121) Cep Sahne stüdyolarını, marşı seslendirecek Mektepli müzisyenlere açarak büyük bir özveri ve içtenlik örneği gösterdiler. Yako İğual'in devremiz adına tüm koordinasyonu üstlendiği projede, 40'a yakın devreye yayılmış 18 profesyonel, yarı profesyonel ve amatör Mektepli müzisyen stüdyoda marşı seslendirdi. Tanıtım videosunun yayımlanmasının ardından marş, "120 ile Mekteb-i Sultani" programının jeneriğinde kullanılmaya başlandı.

Oktay Aras (GSL87) abimizin "Galatasaray Liseli Yazarlar" ciltlerinden yararlanarak seçilen ve aralarında devre arkadaşlarımıza da ait kitaplar bulunan 120 eseri, ulaşabildiğimiz yazarlarına da Mektebimize hitaben imzalatılarak lisemizin kütüphanesine GSL120 Kitaplığı ekslibrisi ile mühürlenmiş şekilde hediye ettik.

Devremiz tarafından GSL Vaziyet Planı ve Botanik Tespiti adıyla çıkarttığımız tüm verileri okulumuzun arşivine armağan ettik. Ayrıca özet bilgi, harita ve görselleri içeren panoların Orta Kapı'dan girişte sol duvara asılmasını sağladık. Bu sayede 2014 yılı itibariyle Mektebimizin tüm binalarından lambalarına, çeşmelerinden havuzlarına ve her bir ağacın türünden gövde çapına

kadar her ayrıntısı dijital olarak kayıt altına alınmış oldu.

Yitip gitmesini istemediğimiz ve dijital ortamda arşivlenmesini arzu ettiğimiz farklı veri tabanlarının da araştırılması, toplanması, koordinasyonu ve hazırlanmasına çalıştık. Vecdi Türk (GSL112-113) abimizin de değerli katkılarıyla pek çoğu okulumuzun arşivlerinde veya kütüphanesinde bile yer almayan GSL Yıllıkları ile Galatasaray, Tambur ve Akademi dergilerinin erişebildiğimiz kopyalarının taranarak, tambur.sultani.com sitesi üzerinden okunabilmesini sağladık.

Benzer bir veri tabanını, Sevgili Hocalarımız için oluşturduk, 1868'den bugüne kadar 1600'e yakın hocamızın isimlerini hem kayıt altına aldık hem de Öğretmenler Günü'nde onlara güzel bir sürpriz yaparak Öğretmenler Odası'nın kapısına yerleştirdiğimiz iki panoda isimlerini ve fotoğraflarını topladık. Aynı veri tabanını yine hocalar.sultani.com üzerinden erişime açtık.

SD — Hepsi birbirinden değerli ve kıymetli işler... Peki sırada yeni bir şeyler var mı?

GSL 120 — Veri tabanlarını çoğaltmayı, bugünkü modern dünyada değerlerimizin tozlu defterler arasında yitip gitmesine izin vermemek adına, hepsini dijital ortamlarda camiaya sunmaya devam etmeyi istiyoruz. Şu anda üzerinde çalışmakta olduğumuz "Mektepli Hariciyeciler" ve "Devlet İdaresindeki Mektepliler" başlıklı araştırmalarımız sürüyor. GSL120 devresi olarak Mektebimize gönülden hizmetimiz elimizden geldiğince devam edecek. Çünkü 25. mezuniyet yılımız için uyarladığımız "Senden Öğrendim" şarkısındaki sözümüzü hiç unutmuyoruz: Sultani'ye daha çok borcumuz var.

Bugüne kadar yaptıkları

120 ile Mekteb-i Sultani. Kişiler

Adnan Erden (GSL78)
Ali Fuat Diriker (GSL71)
Ali Dürüst (GSL106-107)
Ali Erenus (GSL119-121) ve
Renan Bilek (GSL119)
Ali Sirmen (GSL91-92)
Ali Tanrıyar (GSL67-68)
Arın Alagün (GSL124)
Armağan Tunaboylu (GSL114)
Asaf Savaş Akat (GSL94)
Atıla Alpöge (GSL86)
Atif Serdengeçti (GSL71)
Aydemir Akbaş (GSL90-92)
Aylin Yazıcıoğlu (GSL118)
Ayşe Fidan Baturalp (GSL114)
Bener Akbaş (GSL90-91)
Bülent Demirdurak (GSL106)
Can Kıracı (GSL78)
Cavit Altunay (GSL84)
Cenk Ergün (GSL125)
Dağhan Celayir (GSL128)
Doğan Hasol (GSL88)
Duygu Sağıroğlu (GSL87)
Duygun Yarsuvat (GSL88-89)
Emin İğüs (GSL108-109)
Enis Fosforoğlu (GSL99)
Ertuğrul Akbay (GSL90-92)
Fatih İşbecer (GSL127)
Faruk Yarman (GSL105)
Feridun Dörtler (GSL86-87)
Fikri Sağlar (GSL104-106)
Göksel Gündüz (GSL124)
Gülsün Güvenli (GSL113)
Gün Arun (GSL113)
Hakan Yılmaz (GSL113)
Hayrettin Kozak (GSL96) (ilk yayım)
Hilmi Etikan (GSL100-101)
Hülya Uğur Tanrıöver (GSL106)
İskender Çayla (GSL115-116)
İzzeddin Çalıışlar (GSL115-116)

Jilber Barutçıyan (GSL114)
Korhan Abay (GSL104)
Leman Yılmaz (GSL116)
Mefkure Platin (GSL107)
Mehmet Demirkol (GSL121-122)
Mehmet Helvacı (GSL112)
Murat Özyer (GSL117)
Murat Sağman (GSL124)
Nami Başer (GSL101)
Nasuhi Sezgin (GSL99-101)
Nedim Gürsel (GSL102)
Nur Ger (GSL106)
Nurperi Toker Gaziöğlü (GSL109)
Oğuz İmregün (GSL80)
Oktay Aras (GSL87)
Oral Yılmaz (GSL88)
Orhan Karaveli (GSL81)
Orhun Ene (GSL118)
Özdem Sanberk (GSL90)
Ruşen Çakır (GSL112-114)
Saruhan Doğan (GSL118)
Selçuk Erdoğmuş (GSL119)
Selim Pamuk (GSL109)
Sina Koloğlu (GSL108-109)
Süreyya Serdengeçti (GSL103-104)
Şebnem Ünal (GSL113)
Tarık Pabuççuoğlu (GSL102)
Tinaz Ekim Aşıcı (GSL128)
Timur Selçuk (GSL95)
Tulga Ozan (GSL127)
Turcan Bolayır (GSL88-90)
Turgay Karabulak (GSL107-110)
Turgay Şeren (GSL84)
Turgay Tuna (GSL102-104)
Türker Arslan (GSL94-96)
Ümit Kocasakal (GSL118)
Ümit Özdemir (GSL100-101)
Volkan Karsan (GSL109)
Yener İnce (GSL120)

Mektepli Şairler

Ahmet Haşim (GSL39)
Asaf Halet Çelebi (GSL58)
Cahit Sıtkı Tarancı (GSL63)
Çetin Altan (GSL78)
Enver Burtul (GSL149)
Feride Özmat (GSL109)
Güngör Tekçe (GSL92-94)
İzzet Yasar (GSL102)
Nazım Hikmet (GSL54)

Pelin Özer (GSL123)
Orhan Veli Kanık (GSL65)
Osman Serhat Erkekli (GSL106-108)
Özdemir Asaf (GSL74)
Salih Ecer (GSL105-107)
Rıza Tevfik Bölükbaşı (GSL20)
Tevfik Fikret (GSL20)
Tozan Alkan (GSL114)
Ziya Osman Saba (GSL63)

120 ile Mekteb-i Sultani. Etkinlikler

- Galatasaraylılar Yurdu - Özel
- Öğretmenler Günü - 2014
- Galatasaraylılar Yurdu Kermesi - Özel
- Galatasaraylılar Derneği Seçimleri - 2015
- Galatasaray İlköğretim Okulu
- Galatasaray Lisesi 100 Yıl Sonra Tekrar Çanakkale'de
- Sultani Piano Quartet
- Mektebin İlk Kızları
- GSL Münazara Kulübü Öğrencileri
- Pilav - 2015
- Muhteşem Dedeoğlu'nu (GSL115-116) Anma programı - Marmara Depremi
- "Sözler Barış Manço" Sergisi - Barış Manço (GSL94-95)
- "Bir Usta Bir Dünya" Sergisi - Özdemir Asaf (GSL74)
- Dağhan Baydur (GSL100) abimizin ve Sara Baydur'un prodüksiyonu, Cihan Sezer'in kayıt ve düzenlemesiyle; bestesi Ali Erenus'a (GSL119-121), sözleri Vural Günel (GSL87)'e ait "4. Yıldız Marşı"
- Özdemir Asaf'ın Bir Baba Olarak Portresi
- Öğretmenler Günü - 2015
- Galatasanat GSL149
- Müzik Odası Orkestrası
- Hurafeden Hakikate - Melih Şabanoglu (GSL112) ve İzzeddin Çalıışlar (GSL115-116)
- Kavuk Ferhan Şensoy'dan (GSL102) Rasim Öztekin'e (GSL112) devroluyor
- Duygu Sağıroğlu'na (GSL87) onursal profesörlük unvanının verilmesi ve Bitmeyen Yol
- Galatasaray Lisesi kökenli bir müzik oluşumu, Scop
- Pilav - 2016
- Sanremo Dünya Okullar Festivali birincisi Galatasaray Lisesi Orkestrası
- PAM Liselerarası Tiyatro Buluşması'nda "Ölesiy'e" adlı oyunla en iyi dekor, en iyi kız oyuncu, en iyi erkek oyuncu ve en iyi oyun kategorilerinde aldıkları ödülleri hepimizi sevince boğan Galatasaray Lisesi Hafta İçi Tiyatro Topluluğu
- 30. GSL Kültür ve Sanat Festivali
- Türk Dış Politikası'nın Ekseni ve Seçenekleri - Ali Faik Demir (GSL120)
- Sultani Piano Quartet - 18 Mart Konseri
- Tevfik Fikret'in 101. Ölüm Yıldönümü - Orhan Karaveli (GSL81)
- Galatasaray Senfonisi
- 10 Kasım Atatürk'ü Anma Töreni - GS İlköğretim Okulu
- Öğretmenler Günü - 2016
- Model Birleşmiş Milletler'de Galatasaray Lisesi
- Forum 2016 - GSL'nin 150. Yılı Nasıl Kutlanmalı?
- Mektebe Girişlerinin 50. Yılında GSL105 Kızları
- Nazım Hikmet Şiirleri Dinletisi - Şükrü Munoğlu (GSL108)
- Turgay Tuna (GSL102-104) ile Galatasaray Aslan Oymağı
- Galatasaray Aslan Oymağı İzçileri
- Yaramazof Kardeşler
- Taniyanların Gözünden Nazım Hikmet - Hıfzı Topuz (GSL74) ve Orhan Karaveli (GSL81)
- Cenk Bulut'un (GSL117-118) Eşliğinde Feyhaman Duran'ın (GSL40) "İki Dünya Arasında" Sergisi
- GSL Orkestrası ve Bener Akbaş (GSL90-91)
- Pilav - 2017

120 Yüz - Videolar

Refik Fersan (GSL45)
Ahmet Esat Tomruk (GSL36)
Mihail Savof (GSL4)
Hasan Fehmi Yazıcı (GSL78)
Salih Ecer (GSL105-107)
Çanakkale Şehitlerimiz – Özel
Emin Bülend Serdaroğlu (GSL37)
Nermi Uygur (GSL76)
Sadun Boro (GSL80)

120 Yüz - Başka Hikayeler. Kişiler

Abdi İpekçi (GSL80)
Abidin Daver (GSL39)
Ahmet Hikmet Müftüoğlu (GSL22)
Ahmet Muhtar (GSL27)
Ahmet Tarık Tekçe (GSL70-74)
Ahmet Yüksel Özemre (GSL86)
Ali İhsan Özgür (GSL105)
Ali Naci Karacan (GSL47)
Asaf Çiyiltepe (GSL85)
Avni Arbaş (GSL71)
Ayberk Çölok (GSL91-92)
Ayfer Aksan Şerifsoy (GSL105)
Baha Gelenbevi (GSL58)
Barış Manço (GSL94-95)
Behçet Gücer (GSL41)
Bülent Tanör (GSL91)
Cahit Sıtkı Tarancı (GSL63)
Cevat Çobanlı (GSL20)
Coşkun Özarı (GSL85)
Çetin Emeç (GSL85)
Daniş Tunalgil (GSL65)
Ekrem Reşit Rey (GSL51)
Enis Akaygen (GSL33)
Ercüment Gürkut (GSL102)
Ercüment Ekrem Talu (GSL37)
Erol Günaydın (GSL85-88)
Faruk Geç (GSL82-83)
Faruk Suner (GSL101-104) *(İlk yayım)*
Faruk Yarman (GSL105)
Ferruhzat Turaç (GSL62)
Haldun Taner (GSL67)

Halit Fahri Ozansoy (GSL44-45)
Hasan Esat Işık (GSL69)
İbrahim Orhan (GSL44)
İsfendiyar Açıksöz (GSL80)
İsmail Erez (GSL71)
Kaya Tuncer (GSL88)
Kemal Ahmet Aru (GSL64)
Kemal Tahir (GSL61)
Kerim Ökten (GSL124-125)
Mehmet Feza Evrensev (GSL30)
Metin And (GSL78)
Muhteşem Dedeoğlu (GSL115-116)
Muslih Peykoğlu (GSL56)
Naci Sadullah Daniş (GSL64)
Nadir Nadi Abahoğlu (GSL62)
Necdet Kent (GSL65)
Nurullah Berk (GSL56)
Otal Kayaalp (GSL86)
Orhan Tuncel (GSL92-94)
Ömer Lütfi Akad (GSL71)
Selmi Andak (GSL72)
Semih Argeşo (GSL64)
Semih Günver (GSL69)
Şadi Yazgan (GSL62)
Şevki Vanlı (GSL79)
Şükrü Tetik (GSL108)
Taha Carım (GSL68)
Turgay Vardar (GSL107-109)
Vildan Aşir Savaşır (GSL56)
Yusuf Hikmet Bayur (GSL41)

120 Yüz - Başka Hikayeler. Etkinlikler

- 29 Ekim - Cumhuriyet Bayramı
- 2 Aralık - Atatürk'ün Ziyareti
- 1868 - Mekteb-i Sultani'nin Duyuruluşu
- 7-8 Mart Gecesi - Mektepteki Büyük Yangın
- Mektepliler Çanakkale'de - GSL147
- Mektepteki İlk Gün - GSL152 ve GSL160
- 29 Ekim 1923 - Cumhuriyet'in İlanı
- Mektepte 1 Nisan

QR kodlarını telefonunuza okutarak listelenen tüm videolara ve görsellere ulaşabilirsiniz.

YouTube
"120Yüz"
Bölümleri
playlist

YouTube -
"GSL120
Devresi"
playlist'leri
ana sayfası (*)

Facebook -
120Yüz
görselleri
ana sayfası
(**)

(*) 120 ile Mekteb-i Sultani, Mektepli Şairler, 120'nin diğer işleri (mars, kitaplık, Çanakkale, şarkı)
(**) 120Yüz Başka Hikayeler, Ardından, Vakanüvis, Söz, Haberin Var Mı?

Sosyal Medya: Facebook,
Twitter, Instagram, YouTube.
120yuz

120 Yüz - Ardından

Acar Başkut (GSL87-90)	Kadri Yıldız (GSL96)
Arslan Baran (GSL88)	Kaya İnal (GSL90)
Ateş Atamer (GSL85)	Kaya Kotan (GSL86)
Atıf Serdengeçti (GSL71)	Kemal Asya (GSL102-105)
Aydemir Balkan (GSL76)	Kerim Uzuner (GSL80)
Ayka Sunkar (GSL80)	Muammer Velidedeoğlu (GSL87)
Çetin Altan (GSL78)	Mustafa Varuy (GSL112-113)
Çetin İpekkaya (GSL90-92)	Orhan Sofuoğlu (GSL85)
Doğan Somtürk (GSL88)	Özcan Davaz (GSL90)
Doğan Yılmazipek (GSL81-82)	Ruşen Ayhan Macarlioğlu (GSL89)
Erkan Ayrıl (GSL92)	Sadun Boro (GSL80)
Erol Kayalioğlu (GSL78)	Serdar Parman (GSL107-108)
Erol Kulaksızoğlu (GSL89)	Serim Ayomak (GSL110)
Esat Erden (GSL96-97)	Tahsin Berküren (GSL80) <i>(İlk yayım)</i>
Haldun Guleman (GSL71)	Tahsin Yücel (GSL85)
Haluk Erşen (GSL105)	Tolga Akfırat (GSL119)
Haluk Sanver (GSL98)	Uğur Bengisu (GSL82)
İbrahim Beşlioğlu (GSL120-123)	Ünal Tunçel (GSL90)
İbrahim Paçal (GSL106-108)	Yiğit Okur (GSL86)
İlker Artaman (GSL121)	

120 Yüz - Söz

Asaf Halet Çelebi (GSL58)	Kemal Tahir (GSL61)
Aydın Köksal (GSL92)	Nazım Hikmet (GSL54)
Barış Manço (GSL94-95)	Nedim Gürsel (GSL102)
Bora Ayanoğlu (GSL96-97)	Niyazi Öktem (GSL96)
Bülent Tanör (GSL91)	Nejad Devrim (GSL74)
Cahit Sıtkı Tarancı (GSL63)	Nermi Uygur (GSL76)
Çetin Altan (GSL78)	Mümtaz Soysal (GSL81)
Erdoğan Teziç (GSL87)	Orhan Veli Kanık (GSL65)
Ferhan Şensoy (GSL102)	Özdemir Asaf (GSL74)
Haldun Taner (GSL67)	Sedat Simavi (GSL44)
Hıfzı Topuz (GSL74)	Umur Talu (GSL107)
İlhan Usmanbaş (GSL72)	Yiğit Okur (GSL86)
Kadri Gürsel (GSL112) <i>(İlk yayım)</i>	

120 Yüz - Haberin Var mı? Kişiler

Ali Pınar (GSL128)	Kadri Gürsel (GSL112)
Atilla Dorsay (GSL89)	Kardelen Nur Kaplıca (GSL150)
Bülent Demirdurak (GSL106)	Koray Akten (GSL120)
Çağnam Erkmén (GSL114)	Kuban Altınel (GSL110) ve
Daron Acemoğlu (GSL118)	Kerem Eksén (GSL127)
Emre Arolat (GSL114)	Kutluğ Ataman (GSL112) <i>(İlk yayım)</i>
Ender Enön (GSL94)	Nadir Sönmez (GSL140)
İşıl Kasapoğlu (GSL106-107) ve	Nazım Hikmet (GSL54)
Okan Bayülgen (GSL115-116)	Nedim Gürsel (GSL102)
İlay Zehra Şenay (GSL152)	Nur Gürkan (GSL120)
İzzeddin Çalışlar (GSL115-116)	Seza Sinanlar Uslu (GSL124)
Hıfzı Topuz (GSL74)	Tamer Taner (GSL120)

120 Yüz - Vakanüvis

- 1 Ocak - “Küçük Galatasaraylı” Yılbaşı sayısı
- 9 Ocak - Galatasaray İlkokulu Kooperatifi'nin Kuruluşu (1951)
- 17 Ocak - İlk Galatasaray-Fenerbahçe Derbisi (1909)
- 10 Şubat - Yakılan Yorgun Savaşçı'nın televizyonda ilk kez gösterimi (1993)
- 24 Şubat - İstanbul Amblemi'nin Seçimi
- 28 Şubat - Türkiye'de İzciliğin Kuruluşu
- 12 Mart - Türkiye Basketbol Ligi Sayı Rekoru (1988)
- 14 Mart - Münir Özkul'dan Ferhan Şensoy'a kavuğun devri (1989)
- 22 Mart - Türkiye'nin Katıldığı İlk Eurovision Şarkı Yarışması Finali (1975)
- 14 Nisan - Galatasaray Lisesi'nin Kuruluş Tezkeresi
- 5 Nisan - Barış Manço'nun İlk Konseri (1959)
- 6 Nisan - Galatasaray Lisesi'nde İlk Kültür Şenliği (1974)
- 14 Nisan - Galatasaray Üniversitesi'nin Kuruluş İmzası (1992)
- 19 Nisan - “Aşk-ı Memnu”nun TRT'de İlk Yayını (1975)
- 23 Nisan - Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin Açılışı
- 26 Nisan - Milliyet Liselerarası Müzik Yarışması 1986 Finali
- 29 Nisan - Öğrenci Hareketleri ve Turan Emeksiz'in Cenazesi
- 14 Mayıs - Demokrat Parti'nin Seçim Zaferi
- 1 Haziran - Gezi Olayları
- 15 Haziran - Kısmet'in Dünya Seyahatinden Dönüşü
- 17 Haziran - “Berlin Panteri”nin Doğuşu
- 24 Temmuz - Lozan Antlaşması'nın İmzalanması
- 6 Ekim 1923 - İlk Milli Futbol Maçımız
- 29 Ekim 1933 - Cumhuriyetin Onuncu Yılı ve Marşı
- 10 Kasım - Atatürk'ün Ölümü *(İlk yayım)*
- 15 Kasım - ODTÜ'nün kuruluşu (1956)
- 25 Kasım - Galatasaray Spor Kulübü'nün İlk Resmi Maçı (1906)
- 26 Kasım - Kore/Kunuri Muharebesi (Galatasaray Lisesi Öğrencilerinin Kanlarıyla Boyayarak Kore'ye Gönderdikleri Bayrak)
- 6 Aralık - “Barış Manço İle 7'den 77'ye” programının son yayını (1998)
- 20 Aralık - Ali Sami Yen Stadyumu'nun Açılışı (1964)
- 25 Aralık - Ferhangi Şeyler'in 2000. gösterisi

Etkinlikler

- Salih Münir Yaraş (GSL101-106), Ergican Acarbaş (GSL105-106), Betül Güntürkün (GSL108) ve Ahmet Karadağ (GSL117) ile GSL'de Atletizm Tarihi
- Bener Akbaş (GSL90-91), Ender Enön (GSL94), Pervin Bilginer (GSL119) ve Yako İğual (GSL120) ile GSL Vista
- Galatasaray Lisesi Hafta İçi Tiyatro Topluluğu
- GSL 31. Kültür ve Sanat Festivali
- Galatasaraylılar Ortak Akıl Platformu
- GSL122 ve Olimpiyat Rehberi
- Galatasaray Lisesi Tiyatro Kulübü
- Mekteb-i Sultani Denizcileri

KAYBETTİKLERİMİZ

01.03.2021 – 17.05.2021

Engin Büyükarman : 1964 yılı mezunu

Yaşar İlksavaş : 101. Dönem

Rasim Mükerrer Öztekin : 112/113 Dönemi

Mustafa Zeki Çinel : 1953 mezunu

Mehmet Turan : 127. Dönem

Rıfat Karagedik : 112. Dönem

Erdal Yolageldili : 1952 yılı mezunu

Hüsameddin Gökay : 1945 yılı mezun

Fazıl Göknaar : 1951 yılı mezunu

Emin Yağlı : 1946 yılı mezunu

Ahmet Özden Baltacı : 1955 yılı mezunu

Yılmaz Korap : 110. Dönem

Aral Akat : 94. Dönem

Oktay Berk Türker : 128. Dönem

İlhan Gönen : 1948 yılı mezunu

Necmi Dayday : 1963 yılı mezunu

Ahmet Atalık : 123. Dönem

Abdülkadir Günyaz : 87. Dönem

Mahir Vagan : 100. Dönem

Mehmet Onultan : 128. Dönem

Türker Arslan : 1964 yılı mezunu

Edip Dikencik : 1951 yılı mezunu

Ahmet Atalık (123)

Eşim, arkadaşım... Birçok çiftin 50 yıla sığdıramayacağı kadar sevgi, saygı ve eğlence dolu 20 yıl. Gezdik tozduk, güldük ve aynı zamanda büyüdük, olgunlaştık. Keşke ve pişmanlıklar hiç yok ne şanslıyım ki... Erken gittin diyemem, keşke daha fazlası olsaydı diyemem, saygısızlık ve şımarıklık gelir bana...

Hayatın hediyesine sonsuz teşekkürler sadece... Yarın ise... Zaten yarın yok, sadece şimdi var ve her anı yine seninle dolu...

Rahşan Atalık

Altın Çocuk, 38 senelik yolculuğumuzda ilk defa bizleri üzdün. Seni uğurlarken hepimizin ağzında aynı cümle vardı: Hiç kimseyi kırmadı, bir kere sesinin yükseldiğini duymadık, ne bir tartışma ne de kavga... Son sene mücadelen bile kaliteli idi; ne bir şikâyet, ne bir serzeniş, hep takdirle takip ettik. Seninle sohbeti özleyeceğim Altın Çocuk, tavsiyelerini özleyeceğim. Eksikliğin hep hissedilecek. İnanılmaz bir dosttun, her konuda yardımcı olur, bilgini, tecrübeni paylaşıyor, yardım için eksik olduğunu düşündüğün noktaları araştırır dönerdin. Galatasaray peşinde 24 saatlik Madrid maceramız hayatım boyunca benimle canlı yaşayacak, iyi ki o yorucu, ama bir o kadar da güzel anları yaşamışız. Keşke daha çok anı biriktirebilseydik Ahmet... Seninle beraber çocukluğumuzun bir parçası gitti. Ama bu bir veda değil, sadece ara veriyoruz, daha fazla özlemek için. Hep bizimle olacaksın. Seni çok seviyoruz canım kardeşim...

Utku Aksoy (123)

Senin arkandan "mekânın cennet olsun" demeyeceğim Kardeşim! Çünkü sen her gittiğin yeri cennete çeviren bir adamdın.

Huzur içinde uyu...

Semih Analı (123)

123 devresi F sınıfında bulduğumuz, altın çağımızın altın çocuğu sevgili Ahmet... Her zaman düzenli, disiplinli, uyumlu, başarılı, samimi, güvenilir, beyefendi ve dost canlısı kardeşimiz... Aramızdan çok erken bir vakitte, ama sadece fiziken ayrıldığı 23 Nisan günü, kendimizi sensiz hep eksik hissedeceğimiz çocukluğumuza acı bir gönderme oldu. Belki de çocukluğumuzun altın çocuğunu her 23 Nisan'da sevgiyle, mutlu çocukluk hatıralarıyla anmamız için bir işaret, kim bilir...

Sevenler için ayrılık, veda yoktur... Sen hep bizimle yaşayacaksın asil kardeşim...

Ebru Kolusayın Zeren (123)

Ahmet hayatımda tanıdığım en efendi, en sakin insanlardan biriydi. Bir kere bile bir kişiyle tartıştığını görmedim. Karşısındaki insana her zaman sonsuz güven veren bir kişiliğe sahipti. Okul sonrasındaki sınıf buluşmalarımızda bir araya geldiğimizde de hiç değişmediğini gördüm. Birkaç sene önceki bir karşılaşmamızda bana seyahat tutkusundan bahsetmişti. Gittiği ülkelerden konuşmuştu uzun uzun. Şu anda eminim en güzel seyahatinde sen sevgili Ahmet. Işıklar içinde uyu kardeşim...

Derya Aydın Saygın (123)

Hazırlık sınıfı boyunca farklı sınıflarda ama tenefüslerde ve serviste hoş anılar biriktirerek güzel bir kardeşlik temeli oluşturduğumuza inandığım Ahmet'i düşününce, gözümün önünde gülen yüzü, samimiyeti, dürüstlüğü ve tertemiz kalbi ile kusursuz bir dost canlanıyor. Sen bu dünyada ışık saçıyordun, bundan sonra da yolun ışık olsun kardeşim.

Tuba Toprak Tunçel (123)

Galatasaray Sevdalısı Türker Ağabey

Ü zücü bir süreçten geçiyoruz. Her gün açıklanan ve artık kanıksadığımız sayılar bizden sevdiklerimizi alıyor. 4 Mayıs 2021 günü, Covid nedeniyle, Türker Arslan ağabeyimizi kaybettik. 1962 döneminin en renkli, en sevilen kişilerinden olan Türker ağabey gerçek bir Galatasaray sevdalısıydı. Çoğunuzun bildiği gibi, sporcu, yönetici, değerli bir hukukçu olmanın yanı sıra yaşamının önemli bir bölümünü Galatasaray'a adanmıştı.

Türker Arslan, Galatasaray Topluluğu İşbirliği Kurulunun kuruluşunda çok önemli bir öncülük yaptı. Prof. Dr. Yıldızhan Yayla ve Erdoğan Karakoyunlu'dan sonra bu göreve seçilen Türker Arslan, 1 Haziran 1996 – 13 Haziran 2015 tarihleri arasında tüm Galatasaray kurum ve kuruluşları arasında iletişimi sağlamak, iş birliğini geliştirmek amacıyla çok değerli çalışmalar gerçekleştirdi. Yaşamı boyunca, Galatasaray'ın birçok kurumunda seçilerek sorumluluk üstlendi. Başta Milli Olimpiyat Komitesi ve TFF Tahkim Kurulu olmak üzere, Türk sporunun önemli kurumlarında uzun yıllar başarıyla görev yaptı.

Bizim dönem (115) Türker ağabeyi ilk önce Grand Cour'da pazar sabahı yaptıkları maçlarla tanıdı.

Çoğumuz erken yapılan kahvaltıdan sonra tekrar döndüğü pazar uykusundan Türker ağabeyin sesi ile uyanmıştır.

Birlikte oynadığımız futbol maçları, daha sonrasında Suriye Pasajı'ndaki cemiyet lokalinde yapılan muhabbetlere dönüştü.

Farfara ağabeyimizin lakabını da öğrendik ve güzel bir ağabeykardeş ilişkisini onun o neşeli, hoşgörülü, sevecen kişiliğiyle sürdürdük.

Bizim dönemlerin, Galatasaray yaşamında çok etkisi olan yıllardı. Kayıhan Uraz ağabey Galatasaraylılar Derneği başkanıydı. Suriye Pasajı'nda bulunan lokalimizde haftanın belli günlerinde toplanılıyor ve Galatasaraylıların bir araya gelmesi için kısıtlı ola-

naklarla çaba gösteriliyordu. Bizler, Kayıhan ağabeyi, Türker ağabeyi, İsmail Bürüngüz, Hayrettin Kozak, Hamdi Barıştıran, Selahattin Saraçoğlu ağabeyleri orada tanıdık. Galatasaray sevgilerine hayran olduk. Onların aracılığıyla Kalamış'a gittik ve oradaki Galatasaraylılarla bir araya geldik. Ne kadar büyük bir ailenin parçası olduğumuzu onların sayesinde öğrendik. Levent'teki yeni binamız açıldığında Kayıhan Uraz, Nejat Hürbaş, Celalettin Som ağabeylerin özverili çalışmalarına tanık olduk. Türker ağabeyle aynı yönetimde en genç üye olarak görev yaptım. Bize verilen sorumluluğun

ne anlama geldiğini onlarla birlikte olduğum yönetimde çok iyi anladım. Türker ağabeyin Levent binasının Galatasaray'a kazandırılmasında emeği çoktur. Ancak, bana göre en önemli olan, ismini saydığım ağabeylerimizin bizim devreleri, kendileri gibi Galatasaray sevdalısı yapmış olmalarıdır ve Galatasaray'a binadan daha önemli bir şey, Galatasaray öncelikli gençler kazandırmışlardır. Özellikle 113 ve 115 dönemleri üzerinde etkileri çok olmuştur. Hayatta olanları saygı ve sevgiyle, aramızdan ayrılanları rahmetle anıyorum.

Çoğunuzun yakından bildiği gibi, Türker ağabey Galatasaray Topluluğu İşbirliği Kurulundan ayrılırken yerine beni önerdi. Beni çocuk denecek yaşlarımdan beri tanıyan ağabeyimin bana uygun gördüğü bu onuru ömrümün sonuna kadar unutamam. Seçildiğimden sonraki her aşamada bana destek oldu. Her önemli konuyu bir-

likte değerlendirdik. Her toplantıya katılarak kuruma olan inancımı gösterdi. Galatasaray'ın sıkıntılı günlerinde, çözülmesi gereken sorunlarında gözler hep onu arayacak. En son 16 Şubat 2021 günü okulda gerçekleştirdiğimiz olağanüstü toplantıya karlı, çok soğuk bir havada katılmıştı. İnsanların dışarı çıkmaktan çekindiği bir günde Köksal Bayraktar ağabey ile gelmeleri hâlâ gözlerimin önünde. Galatasaray'ın her konusunu takip ederdi. Uzlaştırmacı, akla ve hukuka dayalı kişiliği birçok sorunlu konunun çözümlenmesinde etkili olmuştur.

Büyük Galatasaraylı Türker Arslan ağabeyimi saygıyla, sevgiyle anıyorum. Allah rahmet eylesin. Mekânı cennet olsun. Başta değerli eşi ve sevgili çocukları olmak üzere tüm ailesine, sevenlerine başsağlığı ve sabırlar diliyorum.

İskender Çayla (115)

Prof. Dr. Hüsamettin Kerim Gökay

Prof. Dr. Hüsamettin Kerim Gökay, 31 Mart 2021 tarihinde doksan beş yaşında vefat etti. Galatasaray Lisesi 1945 yılı mezunu, Galatasaray Spor Kulübü (sicil no 4014) ve Galatasaray Divan Kurulu üyesiydi. Ülkemizde modern beyin cerrahisinin kurucularından biriydi.

Eskişehirli bir ailenin oğluydu. Büyük ağabeyi, İstanbul Valiliği, İstanbul Belediye Başkanlığı ve Sağlık Bakanlığı görevlerinde bulunmuş Prof. Dr. Fahrettin Kerim Gökay'dı. Meşhur nöropsikiyatri uzmanı olan Fahrettin Kerim Bey, Bakırköy Emraz-ı Akliyye ve Asabiyye Hastanesi'nde çok uzun yıllar hizmet vermişti.

Hüsamettin Hoca, 1945 yılında Galatasaray Lisesi'nden iftiharla mezun olmuştu. Ağabeyinin yönlendirmesiyle, İstanbul Tıp Fakültesi'ne yazılmış, bir yıl kadar okuduktan sonra Amerika Birleşik Devletleri'ne gitmişti. Orada Indiana Üniversitesi'nde tıp öğrenimini sürdürmüştü, 1951 yılında mezun olmuştu. Yine Indianapolis'te bir yıl genel cerrahi sonrası beyin cerrahisi ihtisasına başlamış, ihtisasının iki yılını Chicago'da beyin cerrahisinin seçkin siması Dr. Paul Bucy'nin kliniğinde geçirmişti. Indiana Üniversitesi'nde ihtisasını 1955 yılında tamamlayıp American Board of Neurosurgery imtihanlarını vermiş ve Board Certified (BC) neurosurgeon olmuştu. Yurdumuzun da ilk beyin cerrahlarından.

Önce Haydarpaşa Numune Hastanesi'nde, sonra askerlik hizmeti için Kasımpaşa Deniz Hastanesi'nde uzman, daha sonra da Cerrahpaşada Cerrahi Kliniği'nde başasistan olarak çalışmıştır. On yıl süreyle, Bakırköy Ruh ve Sinir Hastanesi'nin Beyin Cerrahi klinik şefliğini yapmıştır. Hocamızın Bakırköy'de çok verimli bir mesleki dönemi olmuş, stereotaktik cerrahi dâhil yurdumuzda, özellikle İstanbul'da, modern beyin cerrahisinin kurulmasına öncülük etmiştir. Bu dönemde doçent olan Hoca, 1968 yılında Çapa'da İstanbul Tıp Fakültesi Nöroşirürji Kliniği'nin kadrosuna katılmış ve 1969 yılında profesör olmuştur. Çapa'da, Genel Cerrahi Kliniği'nden ayrılarak müstakil olarak kurulan Nöroşirürji Kliniği o yıllarda öğretim üyeleri Prof. Dr. Bülent Tarcan, Doç. Dr. Umur Kaya ve Op. Dr. Beyhan Özden'den oluşuyordu. Bu kadro, Prof. Dr. Hüsamettin Gökay ile daha da güçlenerek Çapa Beyin Cerrahisi'ni günümüze ulaştırmıştır. Bu dönemde Hoca, bir süreliğine New Orleans, Louisiana'da Tulane Üniversitesi Nöroşirürji Kliniği'nin de bir dönem öğretim üyesi olmuştur. Hüsamettin Hoca, 1993 yılında İstanbul Tıp Fakültesi'nden emekli oldu. Birçok beyin cerrahisi yetiştirmişti, bunların arasında iki Galatasaray Lisesi mezunu, Dr. Nail İzgi ve Dr. Tufan Hiçdönmez bulunmaktadır. Bu satırların yazarı, 1987 başında Çapa'da beyin cerrahisi ihtisasına başladığında, Prof. Dr. Hüsamettin Gökay'ın öğren-

Prof. Dr. Hüsamettin Kerim Gökay, İstanbul Tıp Fakültesi Nöroşirürji Kliniği'nde uzman yetiştirdiği bir grup öğrencisiyle. Soldan sağa: Dr. Tufan Hiçdönmez, Dr. Turgay Bilge, Hüsamettin Hoca ve Dr. Kemal Hamamcıoğlu.

cisi olma, yanlarında yetişme ve 1993 yılında ihtisasını tamamlama şansını buldu.

Bu vesileyle, siz Galatasaraylılara Hocamız ile ilgili hatırladığım kadarıyla birkaç anı nakletmek istiyorum;

Çapa Acil Cerrahi'de rotasyundayım. 1990 yılı. Bir gün, aman Hüsamettin Hoca seni çağırıyor, dediler. Korktum. Neden çağırıyor acaba? Bir koşuda Nörolojik Bilimler Binası'na gittim. Hoca ameliyatta, dediler, dokuzuncu kata çıktım koşarak, içeri gel, dediler, giyindim, girdim. Hoca, ameliyattaydı. Bir bel fitiği ameliyatı yapıyordu. Tufan, gel oğlum, dedi. Gittim yanına, bir yükseklığe çıktım. Göstererek, bak oğlum, Fransızların le ligament jaune dedikleri meşhur ligamentum flavum bu, dedi. Ben de, sağolun Hocam, çok teşekkür ederim, dedim ve çıktım. Biz aslında ligamentum flavum'un cemaziyyül evvelini görmüş ve ameliyat ediyoruz, ama hocalık işte, Allah rahmet eylesin, kim bilir ne geldi aklına, neler düşündü. Bütün asistanlarıma yıllardır anlatırım, Hocamızı tanımları ve anmamız için bir vesile sayarım.

Çapa'da çarşamba günleri vaka toplantısı olurdu. Bir gün, hidrosefali ve şant ameliyatlarından bahis açılmışken, Hüsamettin Hoca dedi ki; Biz Indianapolis'te şant (shunt) takarken en çok ürologlar sevinirdi. Herkes birbirine bakakaldı, en kıdemli hocalarımız dâhil, Neden Hocam? dedik. Hüsamettin Hoca, çünkü nefrektomi yapar-

Necmi Dayday

lardı (yani böbreği çıkartırlardı) dedi. Herkes şaşırıldı. Nedeni şu; meğerse o dönemde beyinde biriken fazla suyu bir şant aleti ile mesaneye aktarmak, yani ventrikülo-üretoral şant, için idrar yolu kullanılıyor ve o tarafın böbreği feda ediliyormuş. Oysaki bugün karın boşluğuna veriyoruz ve herhangi bir organı feda etmiyoruz. Şant alternatifleri arasında klasik bilgi olarak hep anılır, anlatılır ama böbrek feda edildiğini hiç aklımıza getirmemiştir. İyî ki bugün öyle yapılmıyor.

Çapa'da son yıl asistanıyım. Bir gün Dr. Orhan Barlas çağırıldı. Hüsamettin Hoca'nın Amerikadaki hocası Dr. Bucy anısına Surgical Neurology dergisi özel bir sayı hazırlıyormuş. Öğrencisi olduğu için Hüsamettin Hoca'dan da bir makale istiyorlarmış. Hemen işe koyulduk, o dönemde kliniğimizde gördüğümüz ilginç bir konuyu Hocamızla birlikte kaleme aldık. Bu yazı 1993 yılında *Gökay H, Barlas O, Hepgül KT, Hiçdönmez T. Tethered cord in the adult mimicking the lumbar disc syndrome: report of two cases. Surg Neurol; 1993;39:440-42* olarak yayımlandı. Hocamızın hocasının anısına dâhil olmak, Hocamız ile adımın geçmesi akademik olarak taşıdığım büyük bir gurur oldu.

Prof. Dr. Tufan Hiçdönmez (111)

Sevgili Necmiyi yazmak benim için hem çok zor, çünkü çok üzgünüm ve artık onun olmadığını biliyorum, ama anlatmak da bir o kadar kolay, çünkü sevgili Necmi hem sınıf arkadaşım hem meslektaşım hem de aynı yıl AFS'li olarak Amerika'ya gittiğim AFS'li kader arkadaşım oldu.

1963 yılında fen sınıfında Necmi'yle aynı sınıftaydık. Necmi dünyaya fizikçi olarak doğmuştu. Bu işi yapmayı çok istedi. Amacına da ulaştı. Çok iyi bir fizikçi oldu. Hep fizikçi kaldı. Fizikçi yaşadı. Fizikçiliği ile gurur duydu. Fizikçiliği ile tanındı ve hep takdir gördü. Ben de fizik okudum. ODTÜ'den sonra fizikle yolumu ayırdım; yüksek lisansına ve doktora işletmecisi olarak devam ettim.

Galatasaray'da son sınıf Necmi'den "kuantum mekaniği" ve "entegral" dinleyerek geçti. Kuantum mekaniği üniversite fizik bölümünde son sınıfta okunur. Necmi daha Galatasaray'dayken üniversite kütüphanelerinden aldığı "kuantum" kitaplarını sınıfa getirip bize kuantum üzerine nutuklar atardı. Fizikçinin matematiğinde "entegral" hesapları çok önemlidir. Bu vesileyle Necmi bizi entegral ile de tanıştırmıştı. Sonra da adı "Entegral Necmi" kaldı. Okul sonrası her karşılaştığımızda Necmi'den nükleer santraller konusunda dinlediklerim kitaplara sığmaz. Necmi, Birleşmiş Milletler'de "nükleer santraller" konusunda uzun yıllar başarılı bir kariyer yaptı. İşine çok katkı sağladı ve çok takdir gördü. Türkiye'yi çok başarıyla temsil etti. Birleşmiş Milletler'de çalıştığı bölüm Nobel aldı. Hep beraber gurur duyduk Necmi'nin başarılarından.

1961 yılında Galatasaray'da AFS bursu kazanan üç öğrenciydik. Biri de Necmi'ydi. Birlikte Amerika'ya gittik. Orada da Türkiye'yi başarıyla temsil etti.

Galatasaray'da son sınıfta o Fransızca kütüphanesi sorumlusu, ben okuma odası sorumlusuydum. Son sınıfların gece yarısına kadar kütüphanede çalışma izinleri vardı. Saat on ikide kütüphanelerimizi kapatıp yatakhaneye çıkardık. Fransızca kütüphanesi pencerelerinden yakın komşu evler ve o evlerin güzel kızları görünürdü. Necmi'den sık sık aldığım yanlış tüyolarla Fransızca kütüphanesinde yarı belimize kadar sarkıp düşmeyi göze alıp sonra Necmi'ye "Yanlış görüyorsun, o gördüğün kız değil kızın babası." dediğim çok olmuştur. O görmek istediğini görürdü.

İkimiz de o senelerde vücut geliştirme sporuna meftunduk, hem Amerika'da hem Galatasaray'da ağırlık çalışır pazı çevrelerimizi ölçüp karşılaştırırdık.

Necmi çok iyi bir insan ve iyi bir dosttu. Onu hiç kızgın ya da kötü bir söz söylerken kimse görmedi. Tanıyanı ve seveni çoktu.

Necmi severek hatta kız kaçırarak evlendi. Karısını çok sevdi. Şimdi nurlar içinde oğlu ve eşiyle buluştu. Başta sevgili kızı Gaye'ye ve camiamıza başsağlığı diliyorum. 14. sınıftaki özlediğimiz tüm dostlara selam olsun sevgili Necmi.

Cengiz Nayır (95)

Sevgili Necmi Dayday'ın ardından

1964 sonbahar başı... Nasıl bir yağmur yağıyor, anlatamam. Rumeli Hisarı İskelesi'nin tam karşısındaki Ci-hangir yokuşundan da dik yokuşun "deve bağırta" konumundayız... Fen Otobüsü dediğimiz, rahmetli pederin Strapenteli Cadillac'ında, ki dokuz kişi normalde alırdı, işte yuvarlak o kadar, arkadaş, tıkiş tıkişiz... Mecburen durdum. El frenini çektim. Çocuklar "N'oluyor, ya?" diye homurdanıverdiler... "Lastik patladı!" dedim. "Yapma ya!" diyen oldu, arkamdaki "kabalık" içinden, "N'apacağız, şimdi?" diyen oldu... "N'olacak, lastiği, değiştireceğiz!" dedim.

Kapıyı açıp dışarıya burnunu uzatan, bir defa, bismillah, bir kova su yiyecek vaziyette...

Şeytanın işi yok, kaldırımın dibindeki arka sağ lastik patlamış. O lastik, hele o havada, her şey tıkiş tıkiş yolunda gitse bile nasıl değişecek (!)? Yani, aman Allah, öyle bir vaziyetteyiz!..

Sevgili Necmi ile o gece gerdeğe girecek gelin eşi nur topu kadar güzeller güzeli Ayselciği, tam da oralarda tuttukları, mütevazı evlerinden almaya gelmişiz... Onlara, düğün hediyesi olarak, Tepebaşı'ndaki meşhur Cumhuriyet Pavyon'da şovlu bir yemek ikram edeceğiz...

Çocuklardan birine, "Necmi'ye geldiğimizi haber ediver lütfen, on beş dakikaya kalmaz hallederiz inşallah!" dedim. Bir diğerine, "Şuradan bir kocaman taş bulup, sol arka lastiğin dibine koyalım." dedim; ötekilere, "Haydin arkadaşlar, üstümüz-

deki tahtakuruları boğulabilirler, olsun, ne yapalım? Lastik değiştirmeye!" dedim. Çarnaçar, çıktık dışarıya... Bagajı açtım. Yedek lastiği çıkarttım zar zor... Bijon anahtarına yapıştım... Krikoya bakınıyorum... Kriko yok, yok, yok! Elimde bijon anahtarı, "Çocuklar" dedim, "yedek lastik var ama kriko yok!"

Çocuklar, bir defa, banko, yağmurdan korunabilmek üzere, yakınımızda dam altı, saçak, kıyı köşe, her ne "yarım yamalak" olsun, "korunaklı" yer varsa, oralara sığınmışlar... Çoğu, ceketinin iki yakasını gıdık altından eliyle tutturmuş, ıslanmaktan, bir parça da, hafif esen ayazdan korunmaya çalışıyor... Ben "Kriko yok!" der demez hemen hepsi lapa gibi göçecek oldu. "Yandık!" diyen oldu... "Kaldık burada!" diyen oldu... Striptiz izleyecek ya, "Cânım program yattı!" diyen oldu...

"Arkadaşlar merak etmeyin, çaresi, var!" dedim. Hepsi, pür dikkat ne diyeceğim diye bana bakıyor... "Bu kadar delikanlı adamız," dedim, "arabayı, arka tampondan kaldıracacağız, lastiği değiştireceğiz..."

Çocuklar, "Acı lan bize!" der kabilinden, mumya gibi bakıyorlar bana...

Aldım elime bijonu... Ama bijon, kaldırımın dibindeyiz ya, somunu tutmuyor bir türlü. Ucundan tutsa çeviremiyorum, çevirsem sıyrılıyor somunları... Islanmayı geçiyorum bittabi, ıkına sıkına, bir bir çevirip çıkarttım, somunları.

Bir tek hamle kalmıştı... Arabayı çocuklar arkadan kaldıracaklar, patlak lastiği yuvasından alacağız, yerine sağlamını takacağız... Bu kadar basit!

Organize olduk... Tamponda beş kişi var, arkamda, sağlam lastiği yerine takacak, benim yanı sıra, iki kişi... 1964 Sonbahar Serencami'nin 1. Perdesi'nin son

repliğindeyiz... "Bir, iki, üç!" dedik... Tampon kalktı.

Oradaki bahriye leventleri, fitığa ramak kalmış bir hâlde bekliyorlar... Patlak lastiği çektim, zor bela aldım. Sağlam lastikle nöbete durmuş çocuklar devreye giriverdiler...

Ama lânet, oturmuyor bir türlü yerine...

Cengizciğim (Nayır), konuşacak hâli yok, yine de "İmdat!" der gibi, "Geçirin lan sunu artık!" diye gürledi.

Sonunda, meleklerdi mutlaka (!) yardımımıza yetiştiler. Sağlam lastik, mucize kabilinden, "cuk", yivli saplamalara geçti. "Yaşasın!" diye bağırılmamla beraber tampondakiler çözüldüler. Araba bir anda yokuşa yapıştı. Somunları takmak, sıkmak, aşikâr değildi... Arada bir tampon ekibinden bize, hafiften olsun, omuz vermelerini istiyorduk ama oldu...

Bir baktık ki Necmicik ile Ayselcik gelmişler...

İnanır mısınız, o kargaşada bir defa sırlı-sıklam ıslanmış olmalıyız, buna karşılık, nasıl kuruduk hatırlayamıyorum... Gerçekten! Şu ki, hiçbir şey olmamış gibi Cumhuriyet Pavyon'a, 21.30 civarıydı, ulaştık. Bunu dünmüş gibi hatırlıyorum. Program, işte, 02.00'de, belki hatta biraz daha da geç, bitti.

Aynı yoldan, yeni evlileri gerdeğe götürüyoruz... Ayselcik uyuyakalmasın mı... Bunu gören bizimkiler susar mı hiç? "Necmi, bu gecenin bundan sonrasını unut sen artık!" diye şaka edecek oldular... Necmi, hiç istifini bozmadan (dikiz aynasından görüyorum) Sevgili Aysel'in saçını okşarken, "Uyumaz o, uyumaz." deyiverecek hem etrafına yanıtını yapıştırdı hem de Ayselciğe, tatlı mı tatlı, kuvvetli mi kuvvetli, sıkı bir moralle, ayarını verdi.

Yıl 2021... 12 Nisan Pazartesi. Necmiçim Göztepe SSK'da. Önce bir kalp yetmezliği geçirmiş. Sonra böbrek yetmezliği. Baş ucunda, biricik kızı Gaye, anneciğinden tevarüs ettiği, akıl püsküren masmavi gözleriyle bir babacığına bir bana bakıyor, elleriyle babacığının elini tutmakta... Yüzümde Kovit maskesi, Sevgili Necmi'yi bir parçacık olsun dinlendirebilirim dürtüsüyle yukarıdaki öyküyü, "tiyatrosuna", bilhassa abanarak, tastamam anlattım. Gülüştük çok tabii... Gaye de çok sevindi...

Gaye, Rumeli Hisarı'ndaki, o evlerinde dünyaya geldi. Her çocuk bir mucize, Gayecik de. "Bak sen işte böyle bir aşkın mahsullüsün." dedim ona, 1964'teki o geceden 57 yıl sonra, Necmiçimin, hastanede, başının ucunda...

57 yıl öncesinin zihinlerimizde canlanmasıyla hepimiz ferahlamıştık.

Necmicik ile meğer son sarmaşmamızmış o günkü kucaklaşmamız. Gözlerini yummasından, sekiz gün önce...

Hayat!..

.....

Bu yazıyı en başta Sevgili Gaye'ye sözüm uzantısında, ne ki, Gaye'nin babacığı için, Sevgili Cengiz Nayır'ın ise can arkadaşımız Necmi için yazdığı ve bu yazıyla beraberce yayımlanacak yazıları okuduktan sonra yazıyorum... Bütün içinde, ara kesitleri, çok hoş kaleme almış, Sevgili Cengiz de, Sevgili Gaye de...

Tekrara girmeyeyim... Şu ki, Necmi'nin, üstün başarılarla taçlanmış, güzel veçheleri çok olduğu kadar, dramatik veçheleri de unutulamayacak kadar çok olan bir hayatı oldu... Ayselciği, uzun süren hastalığı sonrasında, 2007'de toprağa verdi. 2011'de, acısına, katmerli bir acı eklendi... Oğulcuğu, Allah kimseye evlat acısı göstermesin, Sevgili Kadri'yi, toprağa verdi. Ana oğul, yan yana yatıyorlar...

Necmi'yi, oracıkta verdik toprağa...

Lise'deki lakabı, entegraldi... Küçük küçük aralıklar üstünden, eldeki fonksiyonu iki nokta arasında toplamak demek "entegre etmek" malum... O fonksiyonun, yatay eksenle, o noktalar arasında sergilediği alanı verir entegral işlemi...

.....

Her probleme bir "entegral çözümü" muhakkak vardı Sevgili Necmi'nin... Onun için "entegral" deyiverdi sınıf ona.

Hayat, sonuçta, zaman üstünden yaşadıklarımızın entegrali değil mi?..

Yol boyu, itiş kakış, boğuşma, neşe, sevinç, tasa derken, bayağı bayağı bir şeyler yaptığımızı düşünüyoruz... Yapmıyor muyuz? Elbette yapıyoruz. Ancak işte, son toplamda, "zaman eksenini üstünden" entegralimiz, evrene üflenmiş, hepsi hepsi "avuç içi" bir nefes kadar...

O nefes, kalplerimize olduğundan maada, evrene de, ne güzel ki, bir biçimde damgasını vuruyor. Necmiçim de kocaman bıraktı ardından izini evrene...

Nur içinde yatsın, biricik Necmi, Sevgili Aysel'le, Sevgili Kadri'yle...

Allah, Gayeciğe, sağlıklı, mutlu, huzurlu ömürler nasip etsin...

Başımız sağ olsun...

Tolga Yarman (95)

Mehmet Onultan'ın ardından

Koca Yürekli Memo

Muhakkak daha önceleri, içinde Galatasaray olan bir yerde, Pilav'da, Ali Sami Yen'de veya Cemiyet'te yollarımız kesişmişti. Ama Mehmet ilk defa "bilinçli" olarak Cemiyet Başkanlığına aday olduğu 2011 seçim günü tanıştım. Bugün gibi hatırlıyorum, Tevfik Fikret'in koridorunda yürüyordu. Yanına gittim, kolundan tutup "ben oyumu sana verdim, başarılar" dedim.

- Şaşırdı, "ağabey sen beni nereden tanıyorsun?" dedi.

- "Grenoble'dan" dedim.

- "Ben orada doğdum" dedi.

- "Biliyorum" dedim, "oradaydım".

Esasında Mehmet'in doğduğu Aralık 79'da Grenoble'da değildim çünkü 1979 Eylül'ünde üniversitenin devamı için Paris'e gitmiştim. Ama Grenoble'da geçirdiğim çok özel dört sene ve bu sayede tanıdığım sevgili Ahmet ve Mücevher Onultan'ın bir çocukları olduğundan haberim vardı. Mehmet, o kısa konuşmada bile gözleriyle içindeki sıcaklığı size iletebilen kocaman bir yüreğe sahipti. Söylediklerinin doğru ve içten ve samimi olduğunu size beş saniyede bile hissettiren biriydi. O bir dakikalık görüşmeden sonra iki dost olduk.

2013 Cemiyet seçimlerinde bana destek verdi. Çok seyahat etmesine rağmen imkanları içinde Cemiyet'e geldi, beraber oturduk konuştuk. Kendi başkan olsaydı ne hayalleri vardı benimle paylaştı. Başkan seçildiğim sene, Mehmet bir arkadaşının kalem müdürü olduğu Fransız Ekonomik Gelişme Bakanı'nın konuşmasını Galatasaray Lisesi Tevfik Fikret Salonu'nda yapması

için benden destek istedi, Mehmet ile 2 günde 30 telefon görüşmesi sonunda izni aldık.

A. Montebourg ziyaretinin tek konuşmasını, Tevfik Fikret Salonu'nda yaptı ve sözlerini ev sahipliğimizden dolayı Galatasaraylılar Derneği'ne ve Galatasaray Lisesi'ne teşekkür ederek bitirdi. Sayın Bakan ve Fransız Başkonsolos ile okuldan çıkıp Beyoğlu'ndan yürüyerek Konsolosluk'a gittik. Mehmet mutluluktan uçuyordu. Ağabey yapacak çok şey var derken gözleri parlıyordu.

O hafta içinde bana bir başka proje daha önerdi. Ben maalesef 6 senede fırsat bulamadım, daha doğrusu yeteri kadar ilgilenecek vakti ayıramadım, içimde hala ukdedir. Ben Memo'nun bu önerisini, sevgili Fidel Başkan ile en kısa zamanda paylaşacağım ve gerçekleşmesi için tüm gereken çabayı göstereceğim.

Hiç şüphesiz sevgili Mehmet bizi çok erken terk etti. Ne kendisi çok sevdiği Galatasaray'a istediği kadar hizmet edebildi nede Galatasaray, Mehmet'in o koca yüreğinden, sevgisinden yeteri kadar faydalanabildi. Ama Mehmet'in arkadaşları, 128 dönemi Mehmet'in anısını yaşatacaklardır, adım gibi eminim. Bende elimden geldiğince destek olacağıma söz veriyorum.

Polat Bengiserp (107)

Hayatımızdan bir Onultan Geçti

Yüzünde hep bir tebessüm, gözlerinin içi gülen, kocaman bir adam.

Mektep'ten anımsıyor olsam da, 2013 yılının, bir Temmuz akşamında Galatasaray Adası'nda tanıdım kendisini. Denizdeki ördekleri görünce "confit de canard" hayalleri kurmaya başladı.

Zaman geçti. Bir akşam, şartlara dayalı "baklava" sözü verdi bana, ben şartları yerine getirdim, O da baklava sözünü tuttu. İstanbul dar gelmiş, İmam Çağdaş'tan siparişi vermiş, baklavaları karşılamaya Harem'e gitmiş, "rahat ol, Simge Argüden, karşıladım" diye mesaj attı. Kendisinin bile zor taşıyabildiği iki koca tepsi baklava... "yeriz, yeriz" diyerek, yüzünde yine o muzip ve kocaman gülümseme ile girdi kapidan.

Yine zaman geçti. Kalamış'tayız. "Hastayım" dedi, "ama merak etmeyin, kontrol altında tutulacak, bir şey olmaz". Tabi ki de sana bir şey olmaz. Ben zaten sana hastalığı hiç konduramadım ki... Cemiyet'e geldiğinde, "öpme, yeni radyasyon aldım" dedin, "amaaaan, boşver" dedim, sarıldım, dalga geçtin benimle "vaaay Çernobil çocuğu seni" diye, yine yanaklarımı sıktın, (ne çok severdin yanak sıkarak sevmeyi) ben de yine kızdım sana.

Sabaha karşı Baha'dan mesaj gelmiş. "Başımız sağolsun" diyor ! Baha ne diyor böyle Onultan! Senden mi bahsediyor? Birkaç dakika geçti, gelen mesajı yine ve yine ve yine okudum. Ağlamadım. Ağlarsam, gidişini de kabul etmiş olacağım, ağlamadım. Henüz çok kısa zaman önce, sen bana "benim için dua et" demedin mi, ben de senin için o günden beri dua ettim, şimdi nereye Onultan? Neden bozdun ki anlaşmamızı? Çok geç tanıdığım kocaman bir adam. Koca bedeni ve kocaman tebessümü ile sevmeyeni yok. Gidişi büyükten küçüğe herkesi sarsmış, herkes üzgün, suskun. Veda ederken çıt çıkmıyor. Arada bir, bir hıçkırık sesi duyuluyor sadece. Tören bitmiş, kimse kıpırdamıyor.

Hayatımdan, hayatımızdan bir Onultan geçti...

Uğurlar Olsun

Her şeyi unutuyoruz, her şeye alışıyoruz. Çok iyileri ve çok kötülerini aklımda tutmaya çalışıyorum. Çok kötü dediğim herkesle ilgili bana "yapma" dedin ama şimdi konumuz çok iyiler. Yani sensin.

2005 Ocak ayında seni Paris'te, Cüneyt ile geldiğim öğrenci tatilimde tanıdım. Festivale çevirdin. Tanıştık. 2021'in ilk aylarında benden hastaneye istediğin yemekler yine festival gibiydi. Belki birini canın ister de yiyebilirsin diye söyleyen de ben hepsini yersin diye hayal ettim. Yalan yok, umutlandım.

İç içe geçirdiğimiz 16 yılda çok plan yaptık, hayal kurduk. Hiç yalnız bırakmadın. Başkan Mehmet Onultan, 4 tarafında 4 döner takılı Cemiyet, Paris'te galeri, İskenderun'da karides, Atina'da aç kalmak falan filan... Bizim için, yapabildiklerimizle avunma; senin için huzur vakti geldi.

Çok üzgünüm hayatın bu kadar içinden, bizim bu kadar içimizden birini kaybettiğimiz için. Artık görev bizim. Her masada, her ülkede, her Galatasaray'da seni yaşatacağız. Ne içtiğimizi ne yediğimizi beğeneceksin ama hep masamızdasın. Bitmeyen hoşgörüne sığınıyoruz. Uğurlar olsun abi. Seni hepimiz çok seviyoruz.

Emrah Ünsal (135)

Simge Argüden (127)

Bir Hayat Virtüözü

Her zaman ve her konuda biz kardeşlerini destekleyen, koşulsuz ve karşılıksız çevresindeki herkese sevgi duyan, "Yarın en kötü günüm olsun, sen bugünü yaşıyorum." felsefesi ile etrafına ışık saçan biriydi, özette sevginin vücut bulmuş haliydi Mehmet Ağabey. Gezi ve yemek konusunda hayattan zevk almasını çok iyi bilen Mehmet Ağabeyimi bir Bolivya Atasözü ile selamlamak isterim; "Sevmek keman çalmak gibidir, bu sanatı bilmeyen kötü sesler çıkarır." O tanıdığım en iyi virtüözlerden biriydi. Sarı Kırmızı Kardeş Sevgi ve Saygılarımla

Ali Nejat Alpat (138)

Bravo Memoooooooooooo

Yakından tanımayanların "Bu kadar büyük sevgiyi 42 seneye nasıl sığdırmış?" diye hayretle hatırlayacağı insandır Mehmet Onultan. "Bravo Aaaaaabiiiiiii" "Bravo Memoooooooooooo"

Eray Yazgan (126)

Seni çok özleyeceğim...

Her devreden bu kadar seveni olan, bu kadar direkt olarak hayatına dokunmuş başka bir abi tanımadım. Seninle Paris'te geçirdiğimiz güzel anılar hâlâ dün gibi aklımda. Her daim yardımların, desteğin, abiliğin için sana çok minnettarım. Ailem bile hâlâ senin bir gece 4'te kalkıp, sırf çok valizim var diye beni Odéon'dan alıp Charles de Gaulle'e götürdüğünü anlatır yardımseverlik örneği olarak. Huzur içinde uyu! Seni çok özleyeceğiz!

Murat Kalkan (138)

Bahçemizden Gül Koptu

Perşembe sabah 03:43. Baha Şıkman aradı, ağlıyor. "Birader," dedi, "Monultan'ı kaybettik." Döndüm, "Aslı" dedim "uyan, başımız sağ olsun" GSL 128 WA Grupta Amerika, Avustralya, ayakta kiler duydu, Erdem Şener aradı, ağladık. Berk Türker'in ardından; henüz 40'ı çıkmadan... Sonra uyuduk. Almışlar Mehmet'i, Karacaahmet'e götürüyorlarmış. Hiç bu kadar zor kalkmamıştım; istemiyordum gitmek, inanmak istemiyordum. O da inanmamıştı ki zaten, Covid'i yenmişti, bunu da yenecekti. Tuttuk Şakirin Cami'nin yolunu... Toplandık! Hep ağladık, herkes ağladı, durmadı gözyaşımız Mehmedim... Kendimize ağladık tabii, seni göremeyecek, duymayacak olmamıza ağladık, sensiz kaldığımızı ağladık... Aslında sen de varsın da, burada değil başka yerdesin. Vaktimiz dolunca, biz de ordayız di mi Mehmedim? Oralara da güzellik götür, biz yokken ortamımızı ayarla. Bunca insan yokluğuna nasıl alışacak Gülüm, mesele o!

Haluk Yılmaz (128)

Oğlum Nereye Böyle...

Oğlum nereye böyle? Mektep'te, dersin ortasında, o koca göbeği sallaya sallaya sınıfa dalışların gibi zamansız ama o günler gibi eğlenceli değil bu yaptığın... Benim oğlana kız bakacaktık hani? Her konuştuğumuzda sorardın, "Ahmet ne yapıyor?" diye, müstehcen ve hınzır tavrınla... GSÜ'de beraber olmamız da büyük şansmış be kardeşim! Beraber sabahlayıp, çalıştığımız finaleri hatırlıyorum. Mücevher Ablayı, Ahmet Ağabey'i ve senin üzerine nasıl titrediklerini... Serge Baba'yı, Fransızca taklitlerini, yanaktan aldığı hayvani makasları, kızaran yüzünü, Mehmetler karışmasını diye o koca bedenine "Küçük Mehmet" dediğimizi, her nabza uygun şerbet verişini, kimseyi kırmamanı, her ortamda şaka yapabilmeni... Bunları unutmak ne mümkün be Memo! Gidişinle yüreğimiz daraldı, kalbimiz sıkıştı...

Oğuzhan Gürlek (128)

Uğurlar Olsun Mehmet Ağabey

Her şeyi unutuyoruz, her şeye alışıyoruz. Çok iyileri ve çok kötülerini aklımda tutmaya çalışıyorum. Çok kötü dediğim herkesle ilgili bana yapma dedin ama şimdi konumuz çok iyiler. Yani sensin. Seni, 2005 Ocak ayında Paris'te, Cüneyt ile geldiğim öğrenci tatilimde tanıdım. Festivale çevirdin. Tanıştık. 2021'in ilk aylarında benden hastaneye istediğin yemekler yine festival gibiydi. Belki birini canın ister de yiyebilirsin diye söyleyen de ben hepsini yersin diye hayal ettim. Yalan yok, umutlandım. İç içe geçirdiğimiz 16 yılda çok plan yaptık, hayal kurduk. Hiç yalnız bırakmadın. Başkan Mehmet Onultan, 4 tarafında 4 döner takılı Cemiyet, Paris'te galeri, İskenderun'da karides, Atınada aç kalmak falan filan.. Bizim için, yapabildiklerimizle avunma; senin için huzur vakti geldi.

Çok üzgünüm hayatın bu kadar içinden, bizim bu kadar içimizden birini kaybettiğimiz için. Artık görev bizim. Her masada, her ülkede, her Galatasaray'da seni yaşatacağız. Ne içtiğimizi ne yediğimizi beğeneceksin ama hep masamızdasın. Bitmeyen hoşgörüne sığınmıyoruz. Uğurlar olsun abi. Seni hepimiz çok seviyoruz.

Emrah Ünsal (135)

.....

11 yaşında girdiğimiz sarı kırmızı yuvamızda ailemizden yakın, abilerimizden daha çok abi oldun bizlere. Yanaklarımızı koparacak kadar çektiğinde dahi gözlerimizin içi gülerdi güzel abimiz. Sen güneş gibi doğardın her gün hayatımıza, ışık saçardın etrafına gülüşünle, enerjinle, şimdi ne güneş doğuyor, ne de ışık saçılıyor bizler için. Seni çok sevdik, ve şimdiden çok özledik.

133 Dönemi Kardeşlerin

.....

Mehmet Abi'mi ilk tanıdığımda genç mezunlar olarak Galatasaray'da yanlış giden anlayışları değiştirmek için uğraşmaktaydık.

Abilerim ve kardeşlerimle birlikte 2011 yılındaki Cemiyet seçimleri için hazırlanıyorduk. Mehmet Abi de başkan adayımızdı. Açıkçası Mehmet Abi'yi ilk gördüğüm an bu kadar tatlı yüzlü bir abinin, bizim gibi serseri Galatasaraylıların profiline uyup uymadığı konusunda tereddüte düşmüştüm. Hepimize zıt bir şekilde çok iyi kalpli ve yumuşak başlı gözüküyordu. Aynı kaygı herkesin aklına gelmiş olmalı ki bu konuyu genç mezunlar olarak masaya yatırdığımızda, Mehmet Abi'nin dış görünüşünün yanıltıcı olduğuna ve başkan adayı olarak bizi çok iyi temsil ettiğine karar vermiştik. Aslında bizden hiçbir farkı yoktu. Hatta efendi görüntüsü gizli silahımız olabilirdi. Onun sayesinde yaşlı mezun abilerimizin gönüllerini fethedip, onların da oylarını alıp yönetime gelebilirdik. Fakat Mehmet Abi'yi tanıyan abilerimiz stratejimizi çözüp buna izin vermemişlerdi. O da sonraki yıllarda tatlı yüzünün de bir fayda sağlamaması sonucu efsane bir sakal bırakarak karizmasını tamamladı.

Şaka bir yana, Mehmet Abi hepimize örnek olan bir abiydi. Hiçbir şahsi beklenti veya hedef peşinde olmadan bizlerle aynı yolda yürüyerek bize önderlik etti. Kardeşlerinin bir derdi olduğunda, her zaman kardeşlerinin yanında durdu. Tefrik Fikret Salonu'nda, seçimin ardından başkan adayı olarak konuşmayı bile kendisi yapmayarak listedeki en genç üye olan 138 devresinden kardeşine sözü verdi. Sonraki yıllarda da Mehmet Abi Galatasaray için elinden geleni yaptı. Ortada ne varsa, üstüne kendinden bir şeyler koydu. Müthiş bir insan olarak herkesin sevgisini kazandı. Varlığıyla, abi olarak kardeş olarak, hepimizi mutlu etti. Ne yazık ki Mehmet Abi'mizin varlığı bizim için ne kadar önemli idiyse, yokluğuyla da çok büyük bir eksikliği içine düşmüş olduk. Anıları hep aklımızda belirecek. Ne zaman güzel bir yemek yesek onu hatırlayacağız. Ne zaman hep beraber kadeh kaldırsak o da bizimle beraber masanın bir köşesinde bizlerle gülümseyecek. Her loyloyda elini omuzumuzda hissedeceğiz. Dünyanın ücrâ bir yerindeyken oranın en iyi yemek yapan yerlerini kendisine sorabilmeyi ve cevap alabilmeyi isteyeceğiz.

Mehmet Abi her şeyimize ortak, isyanımıza, üzüntümüze, mutlu günümüze, sağlığınıza, hastalığınıza...

Mehmet Abi öyle bir boşluk bıraktı ki, yokluğunu doldurmamız için birbirimize çok daha fazla destek olmamız, kardeşlerimizi daha çok sevmemiz, abi ve ablalarımıza daha çok saygı duymamız gerekecek.

Emcik (138)

Galatasaraylılar Yurdu Galatasaraylıları Bekliyor

Sevgili Galatasaraylılar,

Geçen sene Pilav Günümüzü evde olmamıza rağmen tüm gün süren bir şölen tadında yaşamıştık. İyi ki Galatasaraylıyım, dediğimiz günlerden biriydi. Ve o gün Galatasaraylılar Yurdu'nda da bir ilk yaşandı, Galatasaraylılar Derneği'nin organizasyonu ile çalışanlarımız ve sakinlerimiz bizle beraber pilav kaşıkladılar.

Kucaklaşarak, okulumuzda Pilav'da buluşacağımız günleri hasretle bekliyoruz.

Galatasaraylılar Yurdu yöneticilerimizle birlikte yürüttüğümüz titiz çalışmalar, pandemiden korunma kurallarının özenle uygulanması sayesinde bugünlere başarıyla geldiğimizi gururla ifade etmek isteriz. Ancak bu mücadele basit ve ucuz bir mücadele değil. Camiamızda bir mücevher gibi parlayan Galatasaraylılar Yardımlaşma Vakfı'nın her zamankinden çok daha fazla desteğe ihtiyacı var.

Bizi, yenilenen web sayfamızdan
www.gsyardimlasmavakfi.org

ve sosyal medya hesaplarımızdan
Instagram: @galatasaraylılaryurdu
Facebook: Galatasaraylılar Yurdu
takip edebilir, bağışlarınızı direkt olarak
web sayfamızdan yapabilirsiniz.

Değerli Galatasaraylılar,

2020 yılının son günlerinde Hayrettin Tuğal başkanımızı anma toplantısında yurttan kalan Galatasaraylı bir abimiz "Hayri bize yurdun maketini gösterdiği zaman asla yapılacağına inanmadığımız gibi, kendisini hayalperestlikle suçluyorduk." dedi. Bu hem üzücü hem de motive edici bir tespit idi. Galatasaraylılar Yurdu'nun Türkiye'nin en iyisi olma hedefinin peşinden koşmaktan başka çaremiz yok.

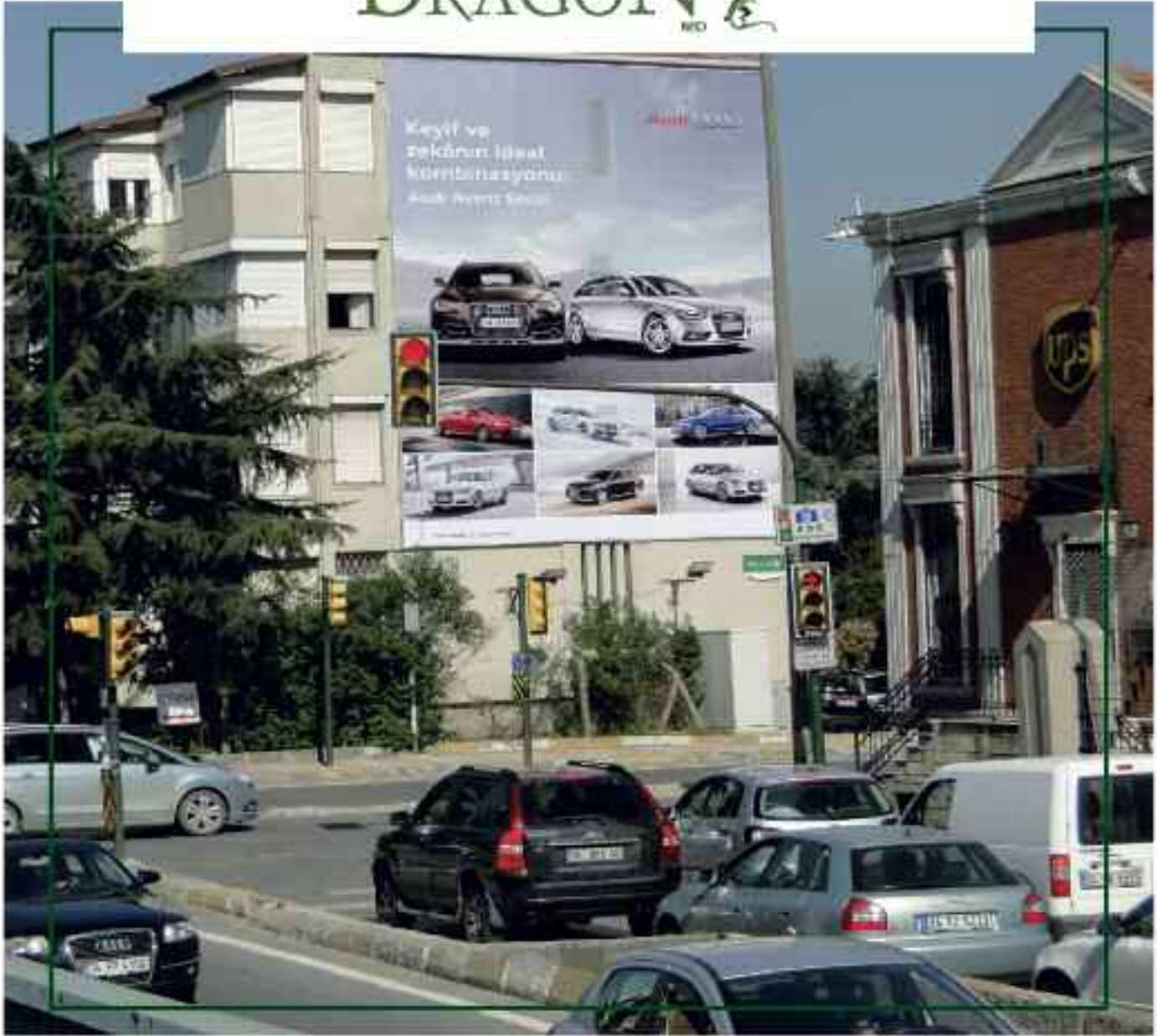
Görüşleriniz ve önerileriniz maddi/ayni bağışlarınız bizim hedefimize ulaşmamızda önemli bir katkı sağlayacaktır.

Sevgi ve saygılarımızla,

Betül Güntürkün Pasinler
Galatasaraylılar Yardımlaşma Vakfı
Başkan

DRAGON

**DRAGON MEDYA TÜRKİYE GENELİNDE
ETKİLİ REKLAM ALANLARIYLA VE YARATICI UYGULAMALARIYLA
20 YILDIR HİZMETİNİZDE...**

YARIM ASIRLIK TECRÜBEMİZLE

TAMAMI YERLİ ÜRETİM • 1000'DEN FAZLA ÜRÜNLE • 40 ÜLKEYE ADIMIZI YAZDIRDIK
İNŞAAT MALZEMESİNDE YERLİ ÜRETİM, ULUSLARARASI KALİTE

İtimat
Su Armatörleri

nova
THERMOCERAMIC

Turkey
Discover
the potential

Tempo
The spirit of water

SPC
SPECIAL CERAMIC TECHNOLOGY

Topçular Mah. Topçular Karakol Sk. No: 4/A 34055
Eyüpsultan/İstanbul / TÜRKİYE

Tel: +90 (212) 812 08 08 • Faks: +90 (212) 812 11 33

www.tursantrade.com

TÜM * EKİP
İLAÇ A.Ş.

**Kendi Yaşamları Pahasına Halkımızın Sağlığı İçin Çalışan
Tıp Camiamızın Değerli Temsilcilerine Minnettiriz.**

**Galatasarayımızın Yetiştirdiği Hekim, Eczacı ve Sağlık Çalışanlarına
Tüm Kalbimizle Teşekkürü Borç Biliriz.**

60 Yıldır Sağlık İçin Çalışıyoruz

www.tumekip.com.tr

LIV HOSPITAL VADİSTANBUL'DA HİZMETİNİZDE

liv
HOSPITAL

SAĞLIĞIN GELECEĞİ
THE FUTURE OF HEALTHCARE

livhospital.com
444 4 548